

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
90/C 125/01	nr. 665/88 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Mejerikontrolafgifter (Supplerende svar)	1
90/C 125/02	nr. 375/89 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Den juridiske ramme for taxakørsel i Grækenland	2
90/C 125/03	nr. 409/89 af Edward Newman til Kommissionen Om: Ansvar, der påhviler transportvirksomheder, som befordrer illegale passagerer eller passagerer uden gyldig rejsehjemmel	2
90/C 125/04	nr. 419/89 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Eventuel eller reel risiko ved brug af visse baby-cremer	2
90/C 125/05	nr. 558/89 af Thomas Maher til Kommissionen Om: Ulykker med og uden dødelig udgang inden for landbruget	3
90/C 125/06	nr. 574/89 af Giuseppe Mottola til Kommissionen Om: Amerikanske gengældelsesforanstaltninger mod den italienske tomateksport	5
90/C 125/07	nr. 575/89 af James Ford til Kommissionen Om: Forholdene på den græske ø Leros	5
90/C 125/08	nr. 585/89 af José Barros Moura til Kommissionen Om: Børnearbejde	6
90/C 125/09	nr. 636/89 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Børnearbejde i den portugisiske skotøjsindustri	6
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 585/89 og nr. 636/89	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
90/C 125/10	nr. 588/89 af José Barros Moura til Kommissionen Om: Fagligt uddannelsescenter for skotøjsindustrien i Felgueiras	7
90/C 125/11	nr. 632/89 af James Fitzsimons til Kommissionen Om: Kontraktfrihed for professionelle fodboldspillere	7
90/C 125/12	nr. 640/89 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: EF-koordinering af udviklingssamarbejdet med Latinamerika	7
90/C 125/13	nr. 664/89 af Edward McMillan-Scott til Kommissionen Om: Højrevigepligt ved vejkryds i medlemsstaterne	8
90/C 125/14	nr. 705/89 af Dimitrios Dessylas til Kommissionen Om: Endnu ikke solgte lagre af Sultanina-druer fra sidste års høst og foranstaltninger til afsætning af dette års høst	9
90/C 125/15	nr. 728/89 af James Ford til Kommissionen Om: Harmonisering af lovgivning om brug af polyurethan-skum	10
90/C 125/16	nr. 729/89 af Michael Welsh til Kommissionen Om: Erstatning til ofre for voldsforbrydelser, der sker under ophold i udlandet	10
90/C 125/17	nr. 731/89 af Carlos Carvalhas og Joaquim Miranda da Silva til Kommissionen Om: Kriterier for gennemførelsen af Erasmus-programmerne	10
90/C 125/18	nr. 741/89 af Joaquin Siso Cruellas til Kommissionen Om: Klarhed med hensyn til forsikringssektoren inden for EF	11
90/C 125/19	nr. 746/89 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Udstødningsnormer for dieselmotorer	12
90/C 125/20	nr. 750/89 af James Ford til Kommissionen Om: Sammenligning af brevporto	12
90/C 125/21	nr. 751/89 af Gerardo Fernández Albor til Kommissionen Om: Lige vilkår for hjælpearbejde i EF-medlemsstaterne	13
90/C 125/22	nr. 767/89 af Marie Jepsen til Kommissionen Om: Manglende overholdelse af direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand	13
90/C 125/23	nr. 778/89 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Kræftisiko som følge af azo-farver	14
90/C 125/24	nr. 786/89 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Helbredsrisiko på grund af vandforurening	15
90/C 125/25	nr. 792/89 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Den Europæiske Kulturfond og Det Europæiske Kulturelle Charter	15
90/C 125/26	nr. 815/89 af Carlos Carvalhas til Kommissionen Om: Særlig støtte til boligsektoren i Portugal	16
90/C 125/27	nr. 819/89 af Jessica Larive til Kommissionen Om: Handel med organer fra mennesker	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
90/C 125/28	nr. 820/89 af Jessica Larive til Kommissionen Om: Anvendelse af organer fra døde donorer	16
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 819/89 og nr. 820/89	16
90/C 125/29	nr. 832/89 af François-Xavier de Donnée til Kommissionen Om: Overtrædelsesprocedure vedrørende manglende meddelelse af nationale gennemførelsesbestemmelser	17
90/C 125/30	nr. 836/89 af François-Xavier de Donnée til Kommissionen Om: Tildeling af ERASMUS-stipendier	17
90/C 125/31	nr. 838/89 af Ingo Friedrich til Kommissionen Om: Rådets direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet	17
90/C 125/32	nr. 842/89 af Florus Wijzenbeek til Kommissionen Om: Anlæggelse af golfbaner	18
90/C 125/33	nr. 843/89 af Ian White til Kommissionen Om: Det fysiske og sociale miljø	18
90/C 125/34	nr. 852/89 af Gianfranco Amendola til Kommissionen Om: Gennemførelse af en europæisk informationskampagne om kræft	19
90/C 125/35	nr. 871/89 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Opsamlingsbassiner til forurenset ildslukningsvand i den kemiske sektor	20
90/C 125/36	nr. 881/89 af William Newton Dunn til Kommissionen Om: Intensivt kvægbrug	20
90/C 125/37	nr. 887/89 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Fødevarerbestemmelser	21
90/C 125/38	nr. 891/89 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Direktiv om kommunalt spildevand	21
90/C 125/39	nr. 902/89 af Barbara Dührkop Dührkop til Kommissionen Om: Kommissionens beretning om gennemførelsen af Rådets direktiv af 25. juli 1977 vedrørende skolegang for børn af migrantarbejdstagere	22
90/C 125/40	nr. 905/89 af James Fitzsimons til Kommissionen Om: Begravelsesforretninger	22
90/C 125/41	nr. 912/89 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: Dyrebeskyttelsespolitik uden for Fællesskabet	23
90/C 125/42	nr. 921/89 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: EF-direktiv om retlig beskyttelse af edb-programmer	23
90/C 125/43	nr. 925/89 af Hemmo Muntingh (S) til Kommissionen Om: Naturreservatet Lüneburger Heide	23
90/C 125/44	nr. 929/89 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Genbrugskonstruktion	24

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
90/C 125/45	nr. 943/89 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Det europæiske kystvagtprojekt	25
90/C 125/46	nr. 963/89 af Rolf Linkohr og Mauro Chiabrando til Kommissionen Om: Foranstaltninger vedrørende førtidspensionering af tjenestemænd ved Det Fælles Forskningscenter	25
90/C 125/47	nr. 974/89 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Bekæmpelse af fiskelus i forbindelse med lakseopdræt	25
90/C 125/48	nr. 983/89 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Begrænsning af kullerfiskeriet	26
90/C 125/49	nr. 984/89 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: En fleksibel fiskekvotaordning	26
90/C 125/50	nr. 985/89 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Kvoter for enkelte fiskearter	26
90/C 125/51	nr. 988/89 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Videnskabeligt materiale om kullerfangsterne	26
90/C 125/52	nr. 989/89 af José Happart til Kommissionen Om: Fødevareprogram for de mindst begunstigede	27
90/C 125/53	nr. 990/89 af Peter Beazley til Kommissionen Om: Den europæiske bilindustri og programmet vedrørende enhedsmarkedet	28
90/C 125/54	nr. 992/89 af Ian White til Kommissionen Om: Bundet støtte	28
90/C 125/55	nr. 1008/89 af José Valverde López til Kommissionen Om: Situationen med hensyn til de projekter til beskyttelse af miljøet, som Spanien har forelagt	29
90/C 125/56	nr. 1011/89 af José Valverde López til Kommissionen Om: Forvaltningen af den særlige fælles foranstaltning, som blev vedtaget af Rådet i 1988 til fremme af landbrugsudviklingen i visse områder i Spanien	29
90/C 125/57	nr. 1020/89 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Direktiv om våbensalg	30
90/C 125/58	nr. 1028/89 af Pierre Lataillade, Alain Pompidou og Jacques Vernier til Kommissionen Om: Mærkning af levnedsmidler	30
90/C 125/59	nr. 1051/89 af Christiana Muscardini til Kommissionen Om: Europæisk charter for beskyttelse af dyrearter	30
90/C 125/60	nr. 1053/89 af Bernhard Sälzer til Kommissionen Om: Importtold for glaskolber under kode 70 1200 900 i toldtariffen	31
90/C 125/61	nr. 1054/89 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Den udvidede fortegnelse over »ugunstigt stillede landbrugsområder«	31
90/C 125/62	nr. 1082/89 af Kirsten Jensen til Kommissionen Om: Bestråling af fødevarer	32

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
90/C 125/63	nr. 1090/89 af Gerardo Fernandez Albor til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til oprettelse af biblioteker for blinde	32
90/C 125/64	nr. 1092/89 af Gary Titley til Kommissionen Om: Bestemmelserne om minimumsløn i Fællesskabet	33
90/C 125/65	nr. 1094/89 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Kontrol med udstødningssasser	33
90/C 125/66	nr. 1095/89 af José Valverde López til Kommissionen Om: EF-Tidendes oplag	33
90/C 125/67	nr. 1101/89 af Maxime Verhagen og Arie Oostlander til Kommissionen Om: Den nationale lovgivning	34
90/C 125/68	nr. 1102/89 af Maxime Verhagen til Kommissionen Om: Truende hungersnød i det nordlige Etiopien	34
90/C 125/69	nr. 1103/89 af François-Xavier de Donnea til Kommissionen Om: COMETT-programmet	35
90/C 125/70	nr. 1106/89 af Carlos Robles Piquer til Rådet Om: EF-støtte til Latinamerika	36
90/C 125/71	nr. 1115/89 af Niall Andrews til Kommissionen Om: Medlemsstaternes meddelelse af tekniske forskrifter i henhold til forpligtelser over for Kommissionen	36
90/C 125/72	nr. 1120/89 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Metoder til nedbringelse af forureningen fra bilers udstødningssasser	37
90/C 125/73	nr. 1125/89 af Carole Tongue til Kommissionen Om: Menneskerettighedskrænkelser i Tyrkiet	37
90/C 125/74	nr. 1128/89 af Jean-Claude Martinez til Kommissionen Om: Landbrugsudgifterne i budgettet for 1990	38
90/C 125/75	nr. 1133/89 af Paul Staes til Kommissionen Om: Kvalitetsnorm inden for den europæiske vinavl som led i det indre marked 1992	38
90/C 125/76	nr. 1134/89 af Bryan Cassidy til Kommissionen Om: Retten til at rejse ind på en medlemsstats territorium	39
90/C 125/77	nr. 1140/89 af Lyndon Harrison til Kommissionen Om: Omsætningsafgift på udenlandske busser	39
90/C 125/78	nr. 1143/89 af Pauline Green til Kommissionen Om: Investering i det nordlige Cypern	40
90/C 125/79	nr. 1144/89 af Pauline Green til Kommissionen Om: Støtte til Nicaragua	40
90/C 125/80	nr. 1163/89 af Proinsias De Rossa til Kommissionen Om: De hjemløses vanskelige situation i Europa	40

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
90/C 125/81	nr. 1166/89 af David Morris til Kommissionen Om: Eksport af medicinalvarer fra EF til udviklingslandene	41
90/C 125/82	nr. 1175/89 af Pasqualina Napoletano, Luciana Castellina, Adriana Ceci, Anna Castasta, Dacia Valent, Teresa Domingo Segarra og Rinaldo Bontempi til Kommissionen Om: Samling i Rådet om familieanliggender	42
90/C 125/83	nr. 1176/89 af Pasqualina Napoletano, Luciana Castellina, Adriana Ceci, Anna Castasta, Dacia Valent, Teresa Domingo Segarra og Rinaldo Bontempi til Kommissionen Om: Kvinderne og det indre marked — et nyt aktionsprogram	42
90/C 125/84	nr. 1187/89 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Støtte til bygning og modernisering af fiskekuttere og dambrug i Kantabrien (Spanien) ..	43
90/C 125/85	nr. 1188/89 af José Alvarez de Paz til Kommissionen Om: Lovregulering af mindreåriges natarbejde	43
90/C 125/86	nr. 1196/89 af José Alvarez de Paz til Kommissionen Om: Arbejdstageres mulighed for at vælge mellem prøvetid og færdighedsprøve	43
90/C 125/87	nr. 1203/89 af Lyndon Harrison til Kommissionen Om: Passiv rygning	44
90/C 125/88	nr. 1207/89 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Kommissionsmedlemmers deltagelse i Parlamentets møder	44
90/C 125/89	nr. 1223/89 af Ingo Friedrich til Kommissionen Om: EKSF-kontrol — Société Fiduciaire Suisse	44
90/C 125/90	nr. 1228/89 af Ingo Friedrichs til Kommissionen Om: EKSF-kontrol, jf. EKSF-Traktatens artikel 60	45
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1223/89 og nr. 1228/89	45
90/C 125/91	nr. 1224/89 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Colombias økonomi	45
90/C 125/92	nr. 1237/89 af Gianfranco Amendola til Kommissionen Om: Beskyttelse af udryddelsestruede papegøjer	46
90/C 125/93	nr. 1240/89 af lord Inglewood til Kommissionen Om: Fri bevægelighed for handicappede	46
90/C 125/94	nr. 1244/89 af Thomas Mehagy til Kommissionen Om: Børnemishandling	46
90/C 125/95	nr. 1245/89 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Børnemishandling	47
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1244/89 og nr. 1245/89	47
90/C 125/96	nr. 1247/89 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Den fælles fiskeripolitik	47

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
90/C 125/97	nr. 1248/89 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Børneforsorg	47
90/C 125/98	nr. 1249/89 af Adrien Zeller til Kommissionen Om: Udviklingen af det europæiske superlyntogsnet	48
90/C 125/99	nr. 1250/90 af Adrien Zeller til Kommissionen Om: Europæisk socialsikringskort	48
90/C 125/100	nr. 1255/89 af Anthony Simpson til Kommissionen Om: Fodtøjs- og læderindustriens handel med Japan	48
90/C 125/101	nr. 1275/89 af Carmen Llorca Vilaplana til Kommissionen Om: Børnemishandling	49
90/C 125/102	nr. 1298/89 af Gerardo Fernandez Albor til Kommissionen Om: Rensning af de galiciske flodmundinger	49
90/C 125/103	nr. 1325/89 af Claude Desama til Kommissionen Om: Begrænsninger af mælkekvoterne	49
90/C 125/104	nr. 1329/89 af Marie-Claude Vayssade til Kommissionen Om: Europaskolerne	50
90/C 125/105	nr. 22/90 af Neil Blaney til Kommissionen Om: Data om fiskerikvoter og fangster	50
90/C 125/106	nr. 34/90 af Gérard Monnier-Besombes til Kommissionen Om: Afvanding af vådområderne i Bois-Dieu (kommunerne Maillezaïs, Maillé, Doix og Saint-Pierre-le-Vieux), Vendée, Frankrig	50
90/C 125/107	nr. 41/90 af Brian Simpson og Edward Newman til Kommissionen Om: Sikkerhed i flykabiner	51
90/C 125/108	nr. 47/90 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Reklamer i Kommissionens udgivelser: konkurrencefordrejning	51
90/C 125/109	nr. 114/90 af François-Xavier de Donnée til Kommissionen Om: SDRB's (Société de Développement Régional de Bruxelles) anvendelse af direktiverne om offentlige indkøb	52
90/C 125/110	nr. 116/90 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Regionale skattefordele for Dunkerque	52
90/C 125/111	nr. 129/90 af Marc Galle til Rådet Om: Repræsentation i Rådet	53
90/C 125/112	nr. 141/90 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Lige muligheder og PHARE-programmet	54
90/C 125/113	nr. 172/90 af Ian White til Kommissionen Om: Donnelly-betænkningen	54
90/C 125/114	nr. 194/90 af James Ford til Kommissionen Om: Priser på compact discs	55

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
90/C 125/115	nr. 197/90 af James Ford til Kommissionen Om: Kommissionsmedlemmernes tilstedeværelse under mødeperioden i Strasbourg	55
90/C 125/116	nr. 236/90 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Gennemførelse af det indre marked for så vidt angår el-stik	55
90/C 125/117	nr. 255/90 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Europas industrielle kulturarv	55
90/C 125/118	nr. 351/90 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Skabelse af instrumenter til opfyldelse af handicappedes behov	56
90/C 125/119	nr. 354/90 af Winifred Ewing, Jaak Vandemeulebroucke, Neil Blaney, Juan Garaikoetxea Urrizza, Max Simeoni, Birgit Bjørnvig og Dorothee Piermont til Kommissionen Om: Beskyttelse af kyst- og vandmiljøet i Moray Firth og de sjældne dyre- og plantearter	56
90/C 125/120	nr. 374/90 af Jean-Pierre Raffarin til Rådet Om: Høring af de regionale myndigheder vedrørende programmet TEMPUS	57
90/C 125/121	nr. 375/90 af Jean-Pierre Raffarin til Rådet Om: Kommentarer efter kommissionsformandens medvirken i fjernsynsudsendelsen »l'Heure de Vérité«	57
90/C 125/122	nr. 383/90 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Gentagne klager over den alvorlige trussel mod Doñana-naturparken	57
90/C 125/123	nr. 572/90 af Alonso Puerta til Kommissionen Om: Anvendelse af EF-retten i forbindelse med Doñana-nationalparken	57
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 383/90 og nr. 572/90	58
90/C 125/124	nr. 471/90 af Maria Santos til Kommissionen Om: Demokratiseringsprocessen i Sydafrika	58
90/C 125/125	nr. 505/90 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Foranstaltninger mod krybskytteri	58
90/C 125/126	nr. 547/90 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: Krybskytteri i de syditalienske provinser	58
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 505/90 og nr. 547/90	59
90/C 125/127	nr. 570/90 af Jean-Marie Le Chevallier til Rådet Om: EF's indvandrerpolitik	59

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 665/88
af lord O'Hagan (ED—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (30. juni 1988)
 (90/C 125/01)

Om: Mejerikontrolafgifter

Det Forenede Kongerige har for nylig indført mejerikontrolafgifter for landmænd.

1. Blev Kommissionen orienteret om indførelsen af denne afgift?
2. Hvilke oplysninger har Kommissionen om eksistensen og størrelsen af tilsvarende afgifter i andre medlemsstater?
3. Virker disse afgifter ikke konkurrenceforvridende for landmændene i de forskellige medlemsstater?
4. Er sådanne afgifter ikke i modstrid med gennemførelsen af det indre marked i 1992?
5. Agter Kommissionen nu at tage skridt til at fremsætte sine synspunkter over for den britiske regering?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
 (19. september 1989)

Beslutningen om at indføre betaling for arbejde i forbindelse med håndhævelsen af bestemmelserne for mælk og mejeriprodukter blev meddelt af ministeren for landbrug, fiskeri og ernæring i november 1985, efter at der var foretaget en gennemgang af de ydelser, der stilles til rådighed for landbruget af »Agricultural Development and Advisory Service» (landbrugets rådgivnings- og udviklingstjeneste). Beslutningen afspejlede ikke kun behovet for at nedskære de offentlige udgifter, men også det synspunkt, at producenterne har en faktisk fordel af denne indsats, idet kontrollen af de faktiske vilkår for mælkeproduktionen på landbrugene medvirker til at sikre, at mælkens hygiejniske kvalitet opretholdes på et højt niveau. Dette medvirker igen til at opretholde mælkeforbruget og dermed til sikring af producenternes indkomster.

Formålet med at opkræve betaling i mælke- og mejerisektoren er at dække udgifterne til administration af bestemmelserne for mælk og mejeriprodukter på landbrugene. Disse omkostninger omfatter ikke kun udgifterne til kontrollen på landbrugene, men også forskellige faste og administrative omkostninger. Alle disse omkostninger er blevet omhyggeligt beregnet, og det har verken været hensigten at opnå en fortjeneste for ministeriet eller indirekte at støtte andre tjenestegrene. Betalingen skal ikke betragtes som en afgift. Der skal finde betaling sted, hvis og når der foretages kontrol på landbrugene, uafhængigt af mælkemængden.

Retsgrundlaget for ordningen er en bestemmelse fra 1987 »Milk and Dairies and Milk (Special Designation) (Charges) Regulations 1987« (SI n° 212). Efter konsultation af de berørte parter blev disse bestemmelser forelagt Parlamentet den 17. februar 1987 og trådte i kraft den 30. marts 1987. Detaljerede oplysninger vedrørende ordningens formål og beløbene fremgår af disse bestemmelser.

(¹) EFT nr. C 103 af 24. 4. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 375/89
af Alexandros Alavanos (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. september 1989)
(90/C 125/02)

Om: Den juridiske ramme for taxakørsel i Grækenland

Ifølge oplysninger i pressen skal den juridiske ramme for taxakørsel i Grækenland ændres, således at der i stedet kan oprettes store selskaber.

Kan Kommissionen bekræfte disse oplysninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel van Miert
(23. november 1989)

Kommissionen er ikke bekendt med de forlydender i den græske presse, som det ærede medlem hentyder til.

Forvaltning af taxakørsel er hovedsagelig et spørgsmål, der henhører under medlemsstaternes kompetence. I øvrigt er Kommissionen ved at foretage en undersøgelse af denne sektor for at finde ud af, om der bør træffes foranstaltninger på EF-niveau.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 409/89
af Edward Newman (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(3. oktober 1989)
(90/C 125/03)

Om: Ansvar, der påhviler transportvirksomheder, som befordrer illegale passagerer eller passagerer uden gyldig rejsehjemmel

Hvilke EF-lande har vedtaget love, ifølge hvilke der idømmes bøder eller på anden måde fastsættes en straf til transportvirksomheder, der befordrer illegale passagerer eller passagerer uden gyldig rejsehjemmel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(21. november 1989)

På søfartsområdet hører passagerspørgsmålet ind under Bruxelles-konventionen af 10. oktober 1957 om blinde passagerer. I denne findes der bestemmelser vedrørende udgifterne til den blinde passagers hjemsendelse og forplejning i den havn, hvor vedkommende bliver sat af. Disse udgifter udredes af skibets ejer. Denne konvention

er endnu ikke trådt i kraft, men tre EF-medlemsstater (Belgien, Danmark og Italien) har ratificeret den og gennemført den i deres nationale lovgivning.

Med hensyn til lufttransport har Kommissionen ingen oplysninger om internationale konventioner eller nationale lovgivninger, der fastsætter sanktioner mod de flyselskaber, der befordrer passagerer der rejser uden papirer eller med falske papirer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 419/89
af Ernest Glinne (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(9. oktober 1989)
(90/C 125/04)

Om: Eventuel eller reel risiko ved brug af visse baby-cremer

I en analyse af sammensætningen af otte baby-cremer, der er blevet foretaget på foranledning af den schweiziske forbrugerbeskyttelsessammenslutning, har man i visse af disse påvist tilstedeværelsen af aktive agenser, der kan fremkalde allergier og alvorlige sygdomme, herunder kræft. Det drejer sig især om formaldehyd (der er blevet påvist i cremer fra Aponti, Nestle, Fissan og Beecham) PHB-ester, cathon, lindan og dieldrin.

Hvad mener Kommissionen om de risici, som anvendelsen af sådanne produkter rent faktisk medfører?

Opfylder disse produkter, især hvad angår vare- og indholdsdeklaration, de gældende bestemmelser for handelsprodukter i Fællesskabet?

Har Kommissionen modtaget garantier (og hvilke?) fra producenterne (Nestle, Beecham, Sebamed, osv.)? Er eksporten heraf stadig »frigivet«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(21. december 1989)

Formaldehyd, p-hydroxybenzoesyre, salte og estere heraf samt chloro-5-methyl-2-isothiazolin-4-one-3 + magnesiumchlorid og magnesiumnitrat (Kathon CG) er tilladt som konserveringsstoffer i kosmetiske midler under de betingelser, der er fastsat i direktiv 76/768/EØF (*).

Endvidere skal samtlige færdigvarer indeholdende formaldehyd eller stoffer opført i bilag VI til direk-

tiv 76/768/EØF, og som frigiver formaldehyd, på etiketten være forsynet med angivelsen: »indeholder formaldehyd«, i den udstrækning koncentrationen af formaldehyd i den færdige vare overstiger 0,05 %.

Det Videnskabelige Udvalg for Kosmetologi har afgivet en positiv udtalelse om anvendelsen af disse konserveringsstoffer i kosmetiske midler.

For så vidt angår lindan og dieldrin er anvendelsen af disse stoffer i kosmetiske midler forbudt i medfør af direktiv 76/768/EØF. De er opført i bilag II under løbenumrene 195 og 196. Tilstedeværelsen af spor af disse stoffer tolereres på betingelse af, at dette er teknisk set uundgåeligt ved god fabrikationspraksis, og at den er i overensstemmelse med artikel 2 i direktiv 76/768/EØF.

Det siger sig selv, at analyseapparaters høje følsomhed gør det muligt at påvise selv de mindste spor af forskellige forurenende stoffer i kosmetiske midler, som almindeligvis udtrykkes i ppm.

(¹) EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 169.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 558/89

af Thomas Maher (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. oktober 1989)

(90/C 125/05)

Om: Ulykker med og uden dødelig udgang inden for landbruget

Vil Kommissionen give en sammenlignende oversigt over antallet af ulykker (herunder med dødelig udgang) inden for landbruget i de forskellige medlemsstater?

Hvordan er disse tal i sammenligning med statistikker for andre erhverv?

Kan Kommissionen give oplysninger om hovedårsagen til kvæstelser/dødsfald inden for landbruget, f.eks. elektriske installationer, landbrugsmaskiner osv.?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(23. november 1989)

Der foreligger ikke nøjagtige komparative tal for beskæftigede inden for landbruget. Dette skyldes mangel på detaljerede, harmoniserede statistikker i medlemsstaterne. De oplysninger, der i dag indsamles på nationalt plan i henhold til national lovgiving eller gængs praksis, omfatter følgende:

a) For Italien, Forbundsrepublikken Tyskland og Luxembourg: Oplysninger om landbrugsulykker med eller uden dødelig udgang, hvor selvstændige landbrugere eller arbejdstagere inden for landbruget er involveret.

b) For Frankrig, Danmark, Nederlandene og Spanien: Oplysninger om ulykker med eller uden dødelig udgang, hvor arbejdstagere inden for landbruget er involveret.

c) For Det Forenede Kongerige og Irland: Oplysninger om ulykker med eller uden dødelig udgang for arbejdstagere inden for landbruget og selvstændige landbrugere.

Der indsamles ikke systematisk oplysninger i Grækenland og Portugal.

En undersøgelse foretaget af Kommissionen om de eksisterende bestemmelser vedrørende forebyggelse af ulykker i forbindelse med landbrugsbygninger førte til udarbejdelse af en komparativ tabel, som er gengivet nedenfor.

Opmærksomheden henledes på, at ca. 90 % af de personer, der er beskæftiget inden for landbruget, er selvstændige landbrugere eller disses familiemedlemmer. Hvis man på denne baggrund ved en ekstrapolering af de foreliggende oplysninger prøver at nå frem til et samlet skøn for Fællesskabet som helhed over antallet af ulykker såvel med dødelig som uden dødelig udgang, når man taler mellem 3 000 og 5 000 for ulykker med dødelig udgang og mellem 1,4 og 2,1 mio. for ulykker uden dødelig udgang. Disse skøn er udarbejdet på grundlag af tyske ulykkesfrekvenser inden for landbruget under hensyntagen til arbejdstidslængde og areal og blev forelagt ved et seminar om sikkerhed inden for landbruget i december 1987.

En analyse af oplysningerne om ulykker inden for landbruget viser, at de væsentligste årsager til ulykker i vid udstrækning er de samme i alle medlemsstaterne (tabel 2):

Disse omfatter:

- anvendelse og betjening af landbrugsmaskiner og -udstyr
- håndtering af dyr
- fald (dvs. fra trapper, stiger, gangbroer)
- slag af faldende eller pludseligt løsnede genstande
- arbejde på landbrugsbygninger såsom siloer, gylletanke, drivhuse osv.
- håndtering af tunge byrder og udførelse af manuelt arbejde
- skovarbejde, arbejde i vinmarker osv.

Der foreligger også relevante oplysninger om anvendelse af pesticider, elektricitet (hovedsagelig brandskader), luftvejssygdomme og andre erhvervsygdomme som følge af dårlige arbejdsvilkår i husdyrbrug (farmer's lung, zoonose, luftvejsinfektioner forårsaget af støv og partikler fra dyr).

De ovenfor nævnte oplysninger vedrørende landbruget antyder, omend de ikke er nøjagtige, at dette er en højrisikoerhvervsgren, der med hensyn til ulykkesfrekvenser kan sammenlignes med bygge- og anlægs- eller fjernfiskerisektoren. Dette fremgår klart af en nylig offentliggjort undersøgelse foretaget af OECD (»Employment Outlook«, juli 1989).

Tabel 1

Oplysninger om ulykker inden for landbruget i EF-medlemsstaterne

Medlemsstat	Statistisk år	Ulykker med dødelig udgang	Ulykker uden dødelig udgang
Belgien (*)	1979	foreligger ikke	4 141
Danmark (*)	1981	22	370
Forbundsrepublikken Tyskland (*)	1981	597	198 000
Grækenland (*)	—	—	—
Spanien (*)	1986	90	49 000
Frankrig (*)	1982	99	80 442
Irland	1981	22	foreligger ikke
Italien (*)	1983	501	158 500
Luxembourg (*)	1982	8	1 474
Nederlandene (*)	1982	foreligger ikke	2 500
Portugal (*)	—	—	—
Det Forenede Kongerige (*)	1982	69	foreligger ikke

Kilde:

Alle oplysninger er baseret på officielle statistikker meddelt Kommissionen i 1984 eller 1987.

Bemærkninger:

(*) Ulykker med eller uden dødelig udgang for selvstændige landbrugere og arbejdstagere inden for landbruget.

(*) Ulykker med eller uden dødelig udgang for arbejdstagere inden for landbruget.

(*) Ulykker uden dødelig udgang for arbejdstagere inden for landbruget. (NL) — med dødelig udgang (UK).

(*) Ulykker uden dødelig udgang for selvstændige landbrugere (også for arbejdstagere inden for landbruget i Brabant).

(*) Foreligger ikke.

Tabel 2

Hovedårsager til ulykker uden dødelig udgang inden for landbruget

Hovedårsager	Procentdel af det samlede antal			
	Forbundsrepublikken Tyskland	Frankrig	Belgien	Luxembourg
Anvendelse og betjening af mobile landbrugsmaskiner	23	10	19	15
Anvendelse og betjening af fast udstyr og installationer	11	8		
Håndtering af dyr	15	5	25	17
Gliden og fald på plane gulve	11	43	30	17
Gliden og fald på hævede gulve, trapper mv.	5	5		9,5
Håndtering af værktøj, reparationsarbejde	7	2,5	13	5
Spåner og splinter osv.	4,3			13
Håndtering af byrder, manual transport	4,5	8,5		6
Faldende og løsnede genstande	6,5	7,5		5
Skovarbejde	7	4,5		7,7
Anvendelse af pesticider eller kemikalier i almindelighed	0,5	0,3		0,4
Anvendelse af elektricitet	0,5	0,1		0,4
Erhvervssygdomme	0,8			0,5
Trafik på offentlig vej	2,0			1,9
Diverse	1,9	5,6	13	1,2
I alt	100	100	100	100

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 574/89**af Giuseppe Mottola (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(24. oktober 1989)**(90/C 125/06)*

Om: Amerikanske gengældelsesforanstaltninger mod den italienske tomateksport

Er Kommissionen bekendt med, at afgiften på 100 % på EF-eksporten af flåede tomater på dåse blev indført af De Forenede Stater som gengældelse for EF's blokade mod import af amerikansk kød, der er behandlet med særlige hormoner?

Finder Kommissionen ikke, at denne forholdsregel burde have været indstillet samtidig med Kommissionens beslutning af 13. september 1989 om at foreslå Rådet udsættelse indtil den 31. december 1990 med henblik på en mere tilbundsående videnskabelig undersøgelse af virkningerne af anvendelsen af biosomatotropin til hornkvæg?

Finder Kommissionen endvidere ikke, at denne afgift er en forskelsbehandling over for navnlig et enkelt EF-land — Italien — som er hovedeksportør af dette produkt til USA?

Vil Kommissionen derfor oplyse, hvilke øjeblikkelige skridt den agter at tage for ikke at lade Italien stå alene i den strid, der på grund af dens økonomiske og sociale følger er meget alvorlig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Ray Mac Sharry***(6. februar 1990)*

Kommissionen deler det ærede medlems bekymringer med hensyn til de gengældelsesforanstaltninger, USA har truffet siden den 1. januar 1989 over for Fællesskabet, efter anvendelsen af hormondirektivet på indførsel af kød fra tredjelande. Den henviser endvidere til, at EF-foranstaltningerne på dette felt er truffet med behørig hensyntagen til Parlamentets bekymringer. Disse foranstaltninger, der består i opkrævning af 100 % i told, gælder for flere EF-produkter og påvirker handelen mellem flere medlemsstater og USA; foruden tomatkonserves som nævnt af det ærede medlem er også andre produkter berørt, således gærede drikkevarer, visse frugtsafter, opløselig kaffeekstrakt eller tørkaffe, foder til selskabsdyr, indvolde beregnet til fremstilling af pølser samt udbenet oksekød.

Det er derfor, at Fællesskabet fortsætter sin aktion i GATT med henblik på at opnå, at disse gengældelsesforanstaltninger trækkes tilbage. USA har hidtil modsat sig dette, skønt der ikke er noget i Den Almindelige Overens-

komst, som kan berettige, at der pålægges diskriminerende indførselstold.

Kommissionen har samtidig opnået, at USA's myndigheder har indført en certificeringsordning, der gør det muligt for de amerikanske producenter, der er rede til at rette sig efter hormondirektivet, at udføre til Fællesskabet.

Den genoptagelse af handelen, det har medført, har fået den amerikanske regering til at trække skinker og tomat-sauce, produkter som Italien er den vigtigste EF-eksportør af, tilbage fra sin gengældelsesliste. Disse foreløbige resultater opmuntrer Kommissionen til at gå videre ad denne vej.

Med hensyn til ordningen med biosomatotropiner til kvæg mener Kommissionen, at det drejer sig om en sag, der ikke har forbindelse med førnævnte problemer, og EF-beslutningen er derfor truffet under hensyntagen til de særlige forhold, der gælder for dette spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 575/89**af James Ford (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(24. oktober 1989)**(90/C 125/07)*

Om: Forholdene på den græske ø Leros

Vil Kommissionen på baggrund af de forhold, som patienterne på sindssygehospitalet på den græske ø Leros i henhold til beretninger lever under, oplyse, hvilke foranstaltninger der er iværksat for at bringe denne forkastelige måde at behandle sindslidende patienter på i orden, og hvilke løfter, den græske regering er blevet afkrævet, både med hensyn til forbedringer på eget initiativ og for at gøre det muligt for andre interesserede humanitære organisationer at yde bistand?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Vasso Papandreou***(4. januar 1990)*

Med hjemmel i forordning (EØF) nr. 815/84 (*) har Kommissionen indtil nu godkendt fem projekter til forbedring af forholdene på det psykiatriske hospital på Leros. Det drejer sig om et samlet beløb på 3,8 mio. ecu (hvoraf Fællesskabets bidrag udgør 2,1 mio. ecu). Formålet med projekterne er at få oprettet små genoptrænings- og uddannelsescentre, som skal fungere som katalysatorer i den igangværende afinstitutionaliseringsproces. Dette er en del af et samlet program, som går ud på at

forbedre levetilstandene og den psykiatriske behandling, med bistand fra græske og udenlandske eksperter inden for psykiatrien. Kommissionen er af den opfattelse, at de enkelte projekter skal indgå i en samlet plan, hvis de skal have en rimelig chance for at lykkes.

Dette program som blev forelagt for Kommissionen i december 1987, er indtil nu ikke blevet gennemført planmæssigt og gennemførelsen af de fem projekter, som Kommissionen har godkendt, er derfor blevet væsentligt forsinket.

Kommissionen har hele tiden insisteret på at få en hurtig løsning på problemet med hospitalet på Leros; den har tilbudt sin støtte og vil fortsætte hermed, men den vil dog samtidig understrege, at den ændring af hospitalsvæsenet i EF udelukkende henhører under de berørte medlemsstaters ansvarsområde.

(¹) EFT nr. L 88 af 31. 3. 1984, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 585/89

af José Barros Moura (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. oktober 1989)

(90/C 125/08)

Om: Børnearbejde

Kommissionen bedes i betragtning af det alvorlige og hyppigt forekommende fænomen »børnearbejde« i nogle medlemsstater, som f.eks. Portugal, og i en række tredjelande, der eksporterer produkter til Fællesskabet, og af at Fællesskabet overlader det til de enkelte lande at fastsætte regler herfor i modstrid med Parlamentets henstillinger (jf. beslutning af 16. juni 87) (¹) og svar på spørgsmål (H-1035/87) (²)

og i betragtning af arbejdet i og konklusionerne fra det nationale forum »For afskaffelse af børnearbejde«, som blev organiseret af Confederação Geral dos Trabalhadores Portugueses-Intersindical Nacional (CGTP-IN) (det portugisiske LO) den 20. september 1989 i Lissabon under forsæde af den portugisiske præsident, dr. Mário Soares.

oplyse følgende:

Mener den ikke, at en sådan situation strider imod konkurrencereglerne, og finder den situation forenelig med Traktaternes økonomiske normer, idet den jo ud fra et socialt synspunkt synes at være af den opfattelse, at spørgsmålet henhører under de nationale myndigheder, som ikke har sat en stopper for den voldsomme udbredelse af fænomenet?

(¹) EFT nr. C 190 af 20. 7. 1987.

(²) Europa-Parlamentets forhandlinger nr. 2—364 (april 1988).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 636/89

af Ernest Glinne (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. oktober 1989)

(90/C 125/09)

Om: Børnearbejde i den portugisiske skotøjsindustri

Den 5. september 1989 vistes der på programmet RTBF 1 en dokumentarfilm med titlen: »Børnene fra Felgueiras: Hjem fra skole og så på fabrik«.

I denne reportage, der er optaget i påsken 1989 af Roger Beecksmans og Francine Lewis, beskæftiger man sig med børnearbejdet i minebyen Jean Paul II nord for Porto. Der findes mere end 300 skotøjsfabrikker i denne region, hvis indbyggere, både børn og voksne, udgør en veritabel reserve af billig, føjelig og uorganiseret arbejdskraft. Gennemsnitslønnen for at producere et par sko ligger på mellem 30 og 40 esc. (mellem 10 og 15 bfr.). Den portugisiske lov tillader erhvervsarbejde fra det fyldte fjortende år. I hjemmene finder der imidlertid ingen kontrol sted, og børnene sendes på arbejde i en langt yngre alder. Så snart de kommer fra skole om middagen og om aftenen, går de på arbejde, hvilket naturligvis går ud over deres skolearbejde. 12-årige børn kan knap nok læse og skrive. Ikke blot bliver disse små arbejders barndom fuldstændig ødelagt, deres fremtidige muligheder begrænses også til én eneste, nemlig at fortsætte arbejdet på skotøjsfabrikken.

Jeg vil i den forbindelse henvise til min forespørgsel nr. 1755/87 (¹) om børnearbejde i den portugisiske tekstilindustri og gentage mit spørgsmål: Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet eller agter den at træffe i samråd med de portugisiske myndigheder for snarest at finde en løsning på dette alvorlige problem?

(¹) EFT nr. C 195 af 25. 7. 1988, s. 10.

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Vasso Papandreou på skriftelig forespørgsel nr. 585/89 og nr. 636/89

(1. februar 1990)

Beskyttelse af børn mod enhver form for arbejde i en for ung alder og mod særlig belastende arbejdsvilkår anses for at være en væsentlig opgave. Et barn må således ikke have erhvervsarbejde, inden det har nået en passende mindstealder, og det må under ingen omstændigheder have et arbejde, som skader dets helbred.

Derfor har Kommissionen i sit handlingsprogram om gennemførelsen af Fællesskabspagten om de Grundlæggende Arbejdsretlige og Sociale Rettigheder bebudet et rådsdirektiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstater-

nes lovgivning om beskyttelse af unge. Man må dog ikke se bort fra, at beskyttelse af børn er en opgave, der først og fremmest henhører under medlemsstaternes ansvar.

Efter Kommissionens mening bør den forstærkede kontrol af gennemførelsen af bestemmelserne ledsages af en samordnet indsats for bekæmpelse af fattigdom, forbedring af beskæftigelsesmulighederne, hævnning af levestandarden og udvikling af undervisningsstrukturerne inden for de bredere rammer for foranstaltninger og tiltag, der tager sigte på at styrke den økonomiske og sociale samhørighed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 588/89

af José Barros Moura (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. oktober 1989)

(90/C 125/10)

Om: Fagligt uddannelsescenter for skotøjsindustrien i Felgueiras

Kan Kommissionen oplyse, om opførelsen af det faglige uddannelsescenter for skotøjsindustrien i Felgueiras af den portugisiske regering er blevet medtaget i noget program, hvortil der kan ydes støtte fra EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Vasso Papandreou

(13. december 1989)

EFRU kan yde støtte til opførelse af erhvervsuddannelsescentre. Kommissionen kan imidlertid ikke på dette stadium sige, om opførelsen af et erhvervsuddannelsescenter for skotøjsindustrien i Feigueiras indgår i de programmer, som Portugal vil forelægge Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 632/89

af James Fitzsimons (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. oktober 1989)

(90/C 125/11)

Om: Kontraktfrihed for professionelle fodboldspillere

Det Irske Fodboldforbund er yderst forurologet over den seneste udvikling i forbindelse med professionelle fodboldspillere kontraktfrihed. Når en spiller afslutter sin kontrakt med en irsk klub og ønsker at skifte til en udenlandsk klub, skal der efter de nuværende regler betales en kompensationsydelse til klubben i Irland. Hvis bestem-

melserne i de nye forslag vedtages, vil irske klubber ikke længere være berettiget til kompensation, hvilket vil gøre det svært for mange af dem at overleve.

Kan Kommissionen støtte det synspunkt, at det nuværende overførselssystem ikke er en hindring for spillernes fri bevægelighed, da det simpelthen tjener til at sikre, at klubber, der har udviklet spillernes færdigheder, får en passende kompensation for deres arbejde?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(27. februar 1990)

Kommissionen kan forsikre det ærede medlem, at den ikke i øjeblikket har til hensigt at foreslå nye særlige bestemmelser vedrørende professionel fodbold, men det er et faktum, at fællesskabsretten normalt omfatter dette komplicerede område.

Kommissionen overvejer for tiden en lang række aspekter vedrørende den måde, hvorpå professionel fodbold organiseres i Fællesskabet, et område, hvor især Europa-Parlamentet har opfordret til, at der gribes ind, og den skal om kort tid have drøftelser med de myndigheder, der er ansvarlige for, hvorledes området reguleres.

Så snart disse undersøgelser er afsluttet, vil Kommissionen, som lovet, orientere Parlamentet om resultaterne heraf.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 640/89

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. oktober 1989)

(90/C 125/12)

Om: EF-koordinering af udviklingssamarbejdet med Latinamerika

Det spanske udviklingssamarbejde med forskellige latinamerikanske lande, der i indeværende regnskabsår beløber sig til mere end 3 mia. pta., gør det sammen med bevillingerne fra fonden for udviklingsbistand muligt for modtagerlandene at gennemføre forskellige aktioner, der bevidner den spanske tilstedeværelse i Latinamerika. Andre medlemsstater yder endnu større beløb, ligesom Fællesskabets samarbejde også er af væsentlig betydning.

På baggrund af en antagelse om, at det vil være hensigtsmæssigt at koordinere bistanden fra de forskellige fællesskabslande til Latinamerika, forekommer det indlysende, at Kommissionen bør have kendskab til såvel medlemsstaternes bidrag som disses anvendelse med henblik på bedst muligt at udvide sit samarbejde til at omfatte større og mere ambitiøse samarbejdsprojekter.

Er Kommissionen i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger om medlemsstaternes bistand til de latinamerikanske lande og dennes faktiske anvendelse?

Sørger Kommissionen for, at den nævnte bistand er i overensstemmelse med EF's politikker på området?

Har Kommissionen tilkendegivet sine prioriteringer i så henseende?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(13. februar 1990)

Kommissionen deler det ærede medlems opfattelse med hensyn til samordning af Fællesskabets og medlemsstaternes bistand til Latinamerika og ligeledes andre modtagere.

Der foreligger ikke i Bruxelles årlige data om medlemsstaternes bistand på ex ante-stadiet. Kommissionen kan på mere ustrukturerede måder få forhåndskendskab til bistandens størrelse og bestemmelse.

- Kommissionens såkaldte country desks i Bruxelles kan om nødvendigt skaffe sig oplysninger om andre donorer, herunder medlemsstaternes indsats eller påtænkte indsats i et bestemt land og en bestemt sektor, fordi de skal afpasse Kommissionens bistandsforslag efter andre donorer. Kommissionens delegerationer underrettes regelmæssigt om medlemsstaternes bistand
- de europæiske ambassadører, EF-repræsentanten og andre donorerers ambassadører mødes regelmæssigt i modtagerlandene for at udveksle data og erfaringer om deres respektive bistand.

Det erkendes, at de ex ante-data, Kommissionen råder over, undertiden er ufuldstændige. Kommissionen er villig til at indlede en systematisering og edb-registrering af informationen om medlemsstaternes bistand til Fællesskabets modtagere.

Kommissionen får et år bagud oplysninger om medlemsstaternes bistand, fordelt på lande og projekter samt bevillinger og udbetalinger. Som officielt medlem af OECD's Udvalg for Udviklingsbistand udveksler Fællesskabet information med udvalgets medlemmer om bistanden (herunder medlemsstaternes) på ex post-stadiet.

Fællesskaber har ikke beføjelser til at få medlemsstaternes bistand afstemt med Fællesskabets politik for dets egen bistand. Der må sondres mellem medlemsstaternes og Fællesskabets overordnede bistandspolitik og specielle politikker vedrørende sektorer eller projekter. Hvad sidstnævnte angår, udveksler Kommissionen under fore-

læggelsen af projekterne for Rådet i høj grad synspunkter med medlemsstaternes repræsentanter og forhører sig om medlemsstaternes erfaringer ved bistand til lignende projekter, ligesom den ofte loreslår dem samfinansiering, hvis der ikke allerede er truffet aftale herom.

Spørgsmålet om samordning af bistanden og de pragmatiske måder, på hvilke dette sker, er blevet drøftet i Kommissionen og i Rådet på dets møde den 5. juni 1984.

Kommissionen tager hensyn til medlemsstaternes bistandspolitik, når den forbereder sin egen. I realiteten fastlægges Fællesskabets overordnede bistandspolitik årligt, og den afspejler erfaringerne fra Fællesskabets tidligere bistandsindsats og Kommissionens opfattelse af, hvor den fremtidige bistand skal ydes, og hvordan den skal forvaltes. Kommissionens forslag om politikken skal godkendes af Rådet.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 664/89
af Edward McMillan-Scott (ED)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(6. november 1989)
(90/C 125/13)

Om: Højrevigepligt ved vejkryds i medlemsstaterne

Kommissionen anmodes om at oplyse, i hvilke medlemsstater bestemmelsen om højrevigepligt ved vejkryds anvendes ensartet i hele landet og i hvilke medlemsstater bestemmelsen om højrevigepligt ved vejkryds ikke konsekvent anvendes, eller hvor de lokale eller regionale myndigheder kan fastsætte højrevigepligt, hvilket medfører, at der på én enkelt vejstrækning kan gælde to forskellige bestemmelser, afhængig af om myndighederne i hver sin ende af strækningen anvender bestemmelsen om højrevigepligt eller ej? I hvilke medlemsstater anvendes bestemmelsen om højrevigepligt ved vejkryds ikke? Er der medlemsstater, der anvender en bestemmelse om venstre vigepligt ved vejkryds, og i bekræftende fald hvilke?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(9. januar 1990)

De internationalt aftalte færdselsregler, -tavler og -signaler omhandles i Wiener-konventionen fra 1968 om færdselstavler og -signaler, den europæiske Genève-overens-

komst fra 1971, som supplerer denne konvention, og til-lægsprotokollen fra 1973 til denne overenskomst vedrørende vejafmærkning, som forvaltes af Den Økonomiske Kommission for Europa under De Forenede Nationer i Genève.

Princippet i Wiener-konventionen går ud på, at i lande med højrekørsel skal føreren holde tilbage for færdsel fra højre i vejkryds. Denne almindelige regel kan landene fravige ved hjælp af lyskurve eller andre færdselstavler under hensyn til færdselens afvikling.

For lande med venstrekørsel gælder det ifølge denne konvention, at vigepligt i vejkryds reguleres ved hjælp af færdselstavler.

7. Omfattende foranstaltninger til kontrol med importen fra lande uden for EF (streng overholdelse af minimumimportprisen, fastsættelse af importkvoter)
8. Finansiell EF-bistand til det nationale program vedrørende phylloxerabekæmpelse og genplantning med Sultanina-vinstokke på Kreta på grundlag af det til-sagn, som kommissær Andriessen gav under sit besøg på Kreta sidste år.

Agter Kommissionen at træffe ovennævnte foranstaltninger og hvornår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(15. februar 1990)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 705/89
af Dimitrios Dessylas (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. november 1989)
(90/C 125/14)

Om: Endnu ikke solgte lagre af Sultanina-druer fra sidste års høst og foranstaltninger til afsætning af dette års høst

Tilstedeværelsen af 30 000 tons oplagrede Sultanina-druer fra sidste års høst i de kooperative lagre på Kreta (EF-oplagringsordning) skaber allerede alvorlige problemer med hensyn til oplagring af dette års høst og afsætning heraf i den nye handelsperiode, der startede den 1. september 1989.

Det forhold, at Grækenland er det eneste land, der producerer Sultaninadruer til det fælles marked, som langt fra er selvforsynende på dette område, kræver, at der straks træffes følgende foranstaltninger til fordel for dette produkt:

1. Øjeblikkelig forarbejdning af lagrene fra sidste års høst og fuld dækning af alle hermed forbundne udgifter for kooperativerne (til transport, arbejdskraft, leje af nye lagerrum, osv.)
2. Anvendelse af lagrene til destillation, foder og fødevarerhjælp til tredjelande i stedet for afsætning heraf i den nye handelsperiode
3. Øjeblikkelig udarbejdelse af en ny EF-forordning for Sultanina-druer på grundlag af Kommissionens formelle forpligtelse over for Rådet (landbrug)
4. Forhøjelse af eksportstøtten
5. Markedsføring i lande uden for EF (f.eks. EFTA-landene og Jugoslavien)
6. Forhøjelse af støtten til forarbejdning

Kommissionen er fuldt ud klar over de problemer, som eksistensen af 24 500 tons sultanaslagre (1988-høsten) skaber både med hensyn til afsætningen af disse lagre og med hensyn til den normale markedsføring af den nye høst.

Disse problemer og deres årsager behandles i en rapport udarbejdet af Kommissionen. Kommissionens forslag vil indgå i den nye forordning om tørrede druer, hvis forbedelse er i slutfasen.

Derudover vil Kommissionen gerne bemærke følgende:

Omlagring af lagre med EF-dækning af udgifterne er ikke forudset i de eksisterende forordninger.

Forordning (EØF) nr. 2918/89 ⁽¹⁾ fastlægger salg af lagre til forudfastsatte priser. Afsætning af lagre til destillation eller foder forudses kun, når procedurerne for lagerafsætning til konsum er udtømt.

Kommissionen mener ikke, at det at yde eksportrestitutions i begyndelsen af produktionsåret er den mest passende måde at fremme udførslen af sultanas på. Desuden tyder overslagene for indeværende produktionsår på, at verdensforbruget vil overstige verdens efterspørgslen, og der skulle således ikke være nogen vanskeligheder ved at udføre.

Forarbejdningsstøtten er for indeværende produktionsår 1989/90 øget med 9 % i ecu-termer og 32 % i drachme-termer. Denne procentdel er mærkbart højere end de respektive stigninger for andre landbrugsprodukter.

Det bør endvidere bemærkes, at forhøjelsen af forarbejdningsstøtten i de sidste fire år har været 117 % i drachme-termer mod en inflationstakt på 85 % for samme tidsrum.

At sultanasudførsler trods denne betydelige støtte viser en nedadgående tendens bør føre til den konklusion, at nedgangen i produktets konkurrencedygtighed hænger sam-

men med forringelsen af dets kvalitet over for kvaliteten af samme produkt i konkurrerende lande.

Foranstaltninger til stramning af kontrollen af minimumsimportprisen, der gælder for tredjelandsindførsler af tørrede druer, er allerede trådt i kraft efter Kommissionens forordning (EØF) nr. 2054/89⁽¹⁾.

EF-finansiering af det nationale program til bekæmpelse af phyloxera i sultanasplanter på Kreta blev godkendt allerede den 5. juli 1989⁽²⁾. Programmet er i alt på 54,8 mio. ecu for perioden 1. januar 1989 til 31. december 1993, og 70% af omkostningerne vil blive afholdt af EUGFL.

⁽¹⁾ EFT nr. L 280 af 29. 9. 1989, s. 40.

⁽²⁾ EFT nr. L 195 af 11. 7. 1989, s. 14.

⁽³⁾ EFT nr. L 188 af 25. 7. 1989, s. 6.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 728/89

af James Ford (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. november 1989)

(90/C 125/15)

Om: Harmonisering af lovgivning om brug af polyurethan-skum

Under henvisning til, at de gældende britiske sikkerhedsnormer for produktion af polyurethan-skum er strengere end de normer, der finder anvendelse i resten af Europa, bedes Kommissionen oplyse, om den med henblik på gennemførelsen af det indre marked vil harmonisere de nuværende europæiske normer på det høje niveau, der i dag er gældende i Storbritannien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(21. december 1989)

Kommissionen har ikke hidtil fundet bevis for, at de gældende britiske sikkerhedsnormer for produktion af polyurethan-skumplast der strengere end de normer, der gælder i resten af Europa.

Kommissionen er i færd med at udarbejde et udkast til direktiv (baseret på EØF-Traktatens artikel 100A) om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om brændbarheden af polstrede møbler, lignende genstande og polstringmateriale. Der foregår en høring af de kompetente ministerier, industrien og andre interesserede parter i medlemsstaterne. Hvad angår fastlæggelsen af harmoniserede normer vil et underudvalg under CEN TC 207 »Møbler«, som holdt sit første møde den 23. og 24. november 1989, behandle problemerne omkring brændbarhed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 729/89

af Michael Welsh (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. november 1989)

(90/C 125/16)

Om: Erstatning til ofre for voldsforbrydelser, der sker under ophold i udlandet

1. Hvilke skridt påtænker Kommissionen at tage på baggrund af Parlamentets beslutning om erstatning til ofre for voldsforbrydelser, som blev vedtaget under mødeperioden i september?

2. Hvilke rådgivningsfaciliteter findes der i medlemsstaterne for volds ofre, der er på rejse uden for deres eget land?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(8. december 1989)

På baggrund af EF-Domstolens kendelse af 2. februar 1989⁽¹⁾ i Cowansagen, har Kommissionen besluttet at indlede den i EØF-Traktatens artikel 169 omhandlede procedure over for de medlemsstater, hvis lovgivning vedrørende erstatning til volds ofre diskriminerer statsborgere fra andre medlemsstater og således er i strid med EØF-Traktatens artikel 7.

Kommissionen er klar over, at dette ikke løser hele problemet, idet visse medlemsstaters lovgivning ikke indeholder bestemmelser om, at staten træder hjælpende til, når forbyrderen bag en bevidst voldshandling enten er insolvent eller på flugt.

På baggrund heraf er Kommissionen, under hensyntagen til Europa-Parlamentets beslutning, gået i gang med at undersøge hele problemkomplekset, herunder spørgsmålet om Fællesskabets kompetence til at handle på dette område.

Kommissionen råder ikke over tilstrækkelige oplysninger til at kunne besvare dette spørgsmål.

⁽¹⁾ Sag nr. 186/87 — endnu ikke offentliggjort.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 731/89

af Carlos Carvalhas

og Joaquim Miranda da Silva (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. november 1989)

(90/C 125/17)

Om: Kriterier for gennemførelsen af ERASMUS-programmerne

Kriterierne for gennemførelsen af ERASMUS-programmerne, som har til formål at styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes universiteter, har ikke just fremmet

mobiliteten blandt studerende i lande i randområder såsom Portugal.

Agter Kommissionen under forberedelsen af ERASMUS II med henblik på at løse problemerne i lande i randområder at indføre visse kriterier såsom afsides beliggenhed og forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til leveomkostninger såvel som forskelle som følge af mangel på eller utilstrækkelige modtagelsesfaciliteter ved visse universiteter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(31. januar 1990)

I ERASMUS-programmets første fase deltog der ikke så få portugisiske studerende i forhold til landets og dets studenters populationens størrelse. I det akademiske år 1989/1990 har 300 portugisiske studerende fået et ERASMUS-stipendium til et studieophold ved et universitet i et af de andre EF-lande.

Ved Rådets afgørelse af 14. december 1989 om ERASMUS-programmets anden fase er de to af det ærede medlem omtalte kriterier (afstanden mellem hjemuniversitetet og værtsuniversitetet og forskellen mellem leveomkostningerne i de to medlemsstater) blevet føjet til de allerede gældende. Tildelingen til medlemsstaterne af bevillingerne til aktion 2 (studenterstipendier) foregår således allerede fra 1990 på følgende måde:

- et minimumsbeløb på 200 000 ecu tildeles hver medlemsstat
- det resterende beløb tildeles efter følgende kriterier:
 - det samlede antal unge (18—25 år)
 - det samlede antal studerende ved videregående uddannelser
 - de gennemsnitlige rejseudgifter mellem hjemlandet og værtslandet
 - forskellene i leveomkostninger mellem hjemlandet og værtslandet.

Det er Kommissionens opfattelse, at de geografisk perifere lande såsom Portugal med dette nye fordelingsprincip får mulighed for at intensivere deres deltagelse i ERASMUS-programmet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 741/89

af Joaquin Siso Cruellas (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. november 1989)

(90/C 125/18)

Om: Klarhed med hensyn til forsikringssektoren inden for EF

De spanske forsikringsagenters fællesråd (Consejo General de Agentes de Seguros) har hos den spanske national-

bank (Banco de España) indgivet en række klager mod visse spanske banker for hvad det opfatter som »irregulær og lidet ortodoks praksis« og »ulovlig aktivitet«. Disse klager har igen gjort det klart, at de spanske bankmyndigheder nødvendigvis må begrænse sparekassernes og bankernes aktiviteter med hensyn til salg og distribution af forsikringer, og at der samtidig skal skabes klarhed med hensyn til salget af denne type produkter.

Fællesrådets klager retter sig konkret mod bestemte banker og sparekasser og det har opfordret den spanske nationalbank til »at skabe klarhed i denne situation og bringe orden i kompetencefordelingen«.

Kan Kommissionen på baggrund af betydningen af de gældende fællesskabsbestemmelser på dette område oplyse, hvordan den forholder sig til dette spørgsmål og bidrage til den afklaring som den spanske forsikringssektor har anmodet om?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(19. februar 1990)

I henhold til direktiv 73/239/EØF om direkte livsforsikringsvirksomhed bortset fra livforsikring⁽¹⁾ (skadesforsikring) og direktiv 79/267/EØF⁽²⁾ om direkte livsforsikringsvirksomhed skal en forsikringsvirksomhed ikke alene antage en bestemt juridisk form, men også nøjes med at beskæftige sig med forsikringer og de aktiviteter, der direkte følger heraf. Formålet med denne bestemmelse er at forhindre, at en og samme juridiske enhed på samme tidspunkt udøver forsikringsvirksomhed og anden form for erhvervsvirksomhed, uanset om der er tale om kreditvirksomhed eller ej. Et kreditinstitut kan således ikke samtidig udøve forsikringsvirksomhed, fordi det derved ville komme til at falde ind under ovennævnte direktiver.

Med hensyn til salg og markedsføring af forsikringsprodukter er der i direktiv 77/92/EØF⁽³⁾ fastsat bestemmelser og overgangsforanstaltninger, der har til formål at fremme adgangen til at optage og udøve erhverv som forsikringsmægler eller -agent for statsborgere i EF-landene, inden for rammerne af såvel etableringsretten som den frie udveksling af tjenesteydelser.

Derudover er det op til medlemsstaterne at lovgive om disse former for virksomhed og fastsætte betingelserne for adgang til at udøve forsikringsmægler- eller -agentvirksomhed under fuld overholdelse af bestemmelserne i ovennævnte direktiv 77/92/EØF.

Kommissionen er i øjeblikket i færd med at undersøge, om der bør vedtages nye EF-foranstaltninger om markedsføring af forsikringsprodukter med henblik på det indre marked i 1992.

⁽¹⁾ EFT nr. L 228 af 16. 8. 1973.

⁽²⁾ EFT nr. L 63 af 13. 5. 1979.

⁽³⁾ EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 746/89
af Dieter Rogalla (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (23. november 1989)
 (90/C 125/19)

Om: Udstødningsnormer for dieselmotorer

Som bekendt indeholder udstødningsgassen fra dieselmotorer høje koncentrationer af kvælstof og sod. Hvornår agter Kommissionen at forelægge forslag til udstødningsnormer for dieselmotorer?

Hvor strenge vil disse blive sammenlignet med de normer, der allerede længe har været gældende i Californien?

Fra hvornår skal nye dieselmotorer i EF opfylde de kommende udstødningsnormer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
 (22. december 1989)

Inden for rammerne af EF's handlingsprogrammer på miljøområdet udfoldes der for øjeblikket bestræbelser på at nedbringe emissionen af forurenende stoffer fra bilmotorer herunder også dieselmotorer, yderligere.

1. *Personbiler (diesel- og benzindrevne)*

Normerne for emissionen af kulilte (CO), kulbrinter og kvælstoffilter (HC + NO_x) fra benzindrevne og dieselmotorer er blevet nedsat i flere omgange, først på basis af direktiv 70/220/EØF og senest for såvidt angår CO samt HC + NO_x med direktiv 89/458/EØF, der gælder for personbiler med motorslagvolumen på under 1,4 liter.

Kommissionen har af Rådet fået pålagt at fremlægge et nyt forslag til et konsolideret direktiv endnu inden udgangen af 1989. Med dette direktiv skal der indføres samme CO- og HC + NO_x-normer for de to andre kategorier (motorslagvolumen på mellem 1,4 liter og 2 liter og på over 2 liter) som for den lave klasse (under 1,4 liter). Disse nye grænseværdier skal imidlertid baseres på den nye europæiske afprøvningsmetode (kørsel i byområder og uden for bymæssig bebyggelse med en maksimumshastighed på 120 km/h). Også grænseværdierne for personbiler på under 1,4 liter skal tilpasses til denne nye afprøvningsmetode.

Med direktiv 88/436/EØF blev der fastsat grænseværdier for emission af luftforurenende partikler fra dieselmotorer i personbiler. I ovennævnte konsoliderede direktivforslag skal der også fastsættes nye, strengere normer for disse partikler (2. etape) på basis af den nye afprøvningsmetode.

For alle nye bilmodeller træder normerne for CO, HC + NO_x og partikler i kraft pr. 1. juli 1992, for alle nye biler pr. 31. december 1992.

Normerne for diesel- og benzindrevne personbiler skal i fremtiden fastsættes således, at de kun kan overholdes ved brug af den mest udbredte teknologi. De nye europæiske normer skal være lige så strenge som i USA. Det bemærkes i forbindelse hermed, at de nugældende amerikanske grænseværdier for partikler ikke eller kun med meget store vanskeligheder kan overholdes i dag med den nuværende teknologi, hvilket praktisk taget har lammet salget af dieselmotorer i USA.

2. *Lastbiler*

I direktiv 88/77/EØF blev der for første gang fastsat normer for emission af CO, HC og NO_x fra lastbiler med en totalmasse på over 3,5 tons. Dette direktivs bestemmelser skal i anden omgang skærpes for udstødningsgasserens vedkommende. Samtidig skal der for første gang indføres grænseværdier for partikler (1. etape), hvilket Kommissionen vil fremlægge forslag om i foråret 1990.

De normer, der fastsættes i direktiv 88/77/EØF, svarer til de nugældende amerikanske normer. I sit forslag om normer for udstødningsgasser (2. etape) og partikler (1. etape) vil Kommissionen foreslå lige så strenge normer som dem, der kommer til at gælde i USA fra 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 750/89
af James Ford (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (23. november 1989)
 (90/C 125/20)

Om: Sammenligning af brevporto

Kan Kommissionen oplyse, hvad det koster at sende et standardbrev fra hver enkelt medlemsstat inden for EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Fillippo Pandolfi
 (25. januar 1990)

Tabellen nedenfor sammenligner taksterne i EF for et standardbrev sendt fra en medlemsstat til en anden. Man kan konstatere, at der er forskelle i taksterne på 100% for postforsendelser inden for EF.

Seks af de tolv medlemsstater har endnu ikke besluttet at lade de indenlandske takster være gældende for hele EF-området.

Generelt er Kommissionen ved at udarbejde en grøn bog om postvæsenet, hvori man dels gennemgår situationen inden for denne sektor i EF, dels behandler forslagene

vedrørende denne sektor med henblik på det indre marked i 1992. I denne forbindelse kommer man også ind på posttaksterne.

Desuden indkalder Kommissionen med jævne mellemrum en gruppe af højtstående posttjenestemænd for at hjælpe den med at udarbejde grønbogen om postvæsenet, og den er desuden i gang med en grundig undersøgelse af resultaterne af den nyligt afholdte konference i Verdenspostforeningen i Washington.

Eksempler på takster (i ecu) for et brev på mellem 0 og 20 gr.

Land	Indenlandsk post	International post (Europa)
Belgien	0,29	0,29
Danmark	0,39	0,39
Forbundsrepublikken Tyskland	0,48	0,67
Grækenland	0,17	0,33
Spanien (*)	0,06	0,35
Frankrig	0,31	0,31
Irland	0,36	0,36
Italien	0,43	0,50
Luxembourg	0,27	0,27
Nederlandene	0,32	0,32
Portugal	0,16	0,34
Det Forenede Kongerige (†)	0,28	0,28

(*) Taksterne på 0,15 ecu gælder for forsendelser mellem to byer (mellem-bys), og taksten på 0,06 ecu gælder for forsendelser inden for samme by (indenbys).

(†) Taksten på 0,28 ecu (indenlandsk post) gælder for forsendelser på indtil 50 gr.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 751/89
af Gerardo Fernández Albor (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (23. november 1989)
 (90/C 125/21)

Om: Lige vilkår for hjælpearbejde i EF-medlemsstaterne

Den sag, spansk Caritas har anlagt mod den socialistiske spanske regering, fordi denne har afvist at finansiere 145 programmer til i alt 1 481 mio. pta. og kun har bevilget en støtte på 63 mio. pta., viser på ny, at hjælpearbejdet i EF skal være uafhængigt af de politiske omskifteligheder i forbindelse med nye regeringer, og udarbejdelsen og gennemførelsen af programmer samt tilvejebringelsen af de nødvendige midler hertil skal ske på et rationelt grundlag.

Mener Kommissionen, at hjælpearbejdet i EF bør harmoniseres for at sikre den uafhængighed og objektivitet, som de nationale politiske forhold i mange tilfælde hindrer, og

for at gøre det muligt gennem hjælpearbejdet i EF at styrke respekten for religionsfriheden og lighedsprincipperne og opfylde Fællesskabets pligt til at skabe de nødvendige betingelser for reel og faktisk lighed borgerne imellem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha

(16. februar 1990)

Direkte bistand til dårligt stillede personer henhører for tiden under de pågældende medlemsstaters beføjelser, idet de råder over retlige instanser, der om fornødent kan sikre, at de bestemmelser om rettigheder og ligebehandlingsprincipper samt frihed, som er fastsat i deres nationale lovgivninger, håndhæves.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 767/89

af Marie Jepsen (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. november 1989)

(90/C 125/22)

Om: Manglende overholdelse af direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand

Det den 8. december 1975 udstedte direktiv 76/160/EØF (*) om kontrol af badevand har til formål at sikre beskyttelsen af miljøet og den offentlige sundhed.

Angiveligt skulle Danmark og Irland være de eneste medlemslande, som følger direktivets forskrifter om grundige og regelmæssige badevandsundersøgelser (76/160/EØF, artikel 6).

Kan EF-Kommissionen bekræfte dette forlydende, og vil Kommissionen i givet fald tage skridt til, at direktivets bestemmelser bliver respekteret i alle medlemslandene, og samtidigt sikre, at forbrugeren (turisterne) får adgang til sammenlignelige oplysninger om badevandskvaliteten i medlemslandene?

(*) EFT nr. L 31 af 5. 2. 1976, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(9. januar 1990)

Kommissionen har gjort hvad den kan for at sikre, at alle bestemmelser i direktiv 76/160/EØF om kvaliteten af badevand overholdes. Den har i denne forbindelse hidtil enten indledt eller besluttet at indlede overtrædelsesprocedurer mod alle medlemsstater undtagen Portugal (som først skal overholde direktivet fra den 1. januar 1993), for så vidt angår en eller flere af direktivets bestemmelser. Artikel 6, der ikke blot omhandler prøveudtagningshyp-

pighed, men også prøveudtagningssted, undersøgelse af forholdene og behovet for supplerende prøveudtagning i særlige tilfælde, er blevet eller vil blive nævnt i alle overtrædelsesprocedurer, undtagen for Luxembourgs vedkommende.

Med hensyn til formidling af oplysninger offentliggør Kommissionen en årsberetning om kvaliteten af badevand i Fællesskabet. Der er hidtil blevet offentliggjort årsberetninger til og med 1987; beretningen for 1988 er ved at blive udarbejdet i øjeblikket.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 778/89

af Gerhard Schmid (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. november 1989)

(90/C 125/23)

Om: Kræftrisiko som følge af azo-farver

I WDR-udsendelsen (vesttysk radio) »Monitor« den 2. maj 1989 blev der forelagt ny viden om den sundhedsfarlige virkning, som azo-farver på basis af aromatiske aminer har for ansatte inden for tekstilindustrien og forbrugere. Efter at man hidtil havde bevist, at azo-farver fremstillet på basis af benzidin fremkalder blærekræft, har man nu mistanke om, at også andre azo-farver fremkalder blærekræft. 50 % af alle de tekstilfarver, industrien anvender, menes at indeholde azo-farver. Under svedpåvirkning kan de smitte af. Ifølge »Monitor« har Institute of Technology, Cambridge, Massachusetts, for nylig forelagt en undersøgelse, som beviser, at azo-farver kan trænge ind i kredsløbet gennem huden.

1. Findes der i EF-medlemsstaterne retslige forskrifter om anvendelse af azo-farvestoffer af hensyn til sundhedsstilstanden hos ansatte i tekstilsektoren?
2. Findes der i EF-medlemsstaterne retslige forskrifter vedrørende kvaliteten af tekstilstoffers farvning af hensyn til forbrugernes og navnlig børns sundhed?
3. Finder Kommissionen det i benægtende fald nødvendigt, at der forelægges forslag til hindring af yderligere sundhedsfarlig påvirkning af ansatte og forbrugere?
4. Har Kommissionen i sit program til bekæmpelse af kræft taget hensyn til eller vil den tage hensyn til blærekræfttilfælde forårsaget af azo-farver?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(19. januar 1990)

Azo-farver udgør en meget omfattende klasse af syntetiske farver, der fremstilles på grundlag af aromatiske aminer. De anvendes i udstrakt grad i flere industrisektorer (tekstiler, papir, plastic, osv.).

Generelt har denne klasse en forholdsvis lav toksicitet; derimod er man i stadig større grad blevet opmærksom på dens mulige kræftfremkaldende virkning.

Det Internationale Kræftforskningscenter i Lyon har flere gange evalueret azo-farverne.

- tre (Direct Black 38, Direct Blue 6 og Direct Brown 95) er blevet klassificeret som »sandsynligvis karcinogen for mennesker«.
- otte, som »muligvis karcinogen for mennesker«
- 23, er ikke blevet klassificeret med hensyn til karcinogenicitet.

Ifølge centret skulle der beviseligt være en stigning i risikoen for blærekræft hos arbejdstagere, der er beskæftiget i den mellemliggende produktion af disse farvestoffer, men ikke hos brugerne.

Ifølge de oplysninger, der er til Kommissionens rådighed har medlemsstaterne ikke særlige lovgivningsbestemmelser vedrørende den sundhedsmæssige beskyttelse af arbejdstagere i den tekstilindustri, der anvender disse farver.

Ikke desto mindre er anvendelsen (og fremstillingen) af flere af basiskomponenterne i disse farver i de fleste af EF-medlemsstaterne underlagt bestemmelser, der tager sigte på at beskytte de udsatte arbejdstagere.

Blandt disse komponenter er aminoazobenzin, azobenzin, chrysolidin, 2-naphtylamin og benzidin; de to sidstnævnte er især tidligere blevet anvendt i denne sektor.

Hvad angår fællesskabslovgivningen vedrørende beskyttelse af arbejdstagere, der er udsat for farlige kemiske stoffer, har Rådet vedtaget to direktiver i henholdsvis 1980 og 1988.

I medfør af direktivet fra 1980 (80/1107/EØF) ⁽¹⁾ der vedrører hovedlinjerne i beskyttelsen af arbejdstagere, skal medlemsstaterne vedtage en række foranstaltninger, herunder fastsætte grænseværdier, når de vedtager bestemmelser på dette område.

I medfør af direktivet fra 1988 (88/364/EØF) ⁽²⁾ pålægges medlemsstaterne forbud mod produktion og anvendelse af fire kemiske agenser, herunder benzidin og salte heraf og 2-naphtylamin og salte heraf; medlemsstaterne kan tillade undtagelser i særlige tilfælde, såsom anvendelse som mellemprodukt. Dette direktiv skulle være gennemført i de nationale lovgivninger inden 1. januar 1990.

Der må ligeledes tages hensyn til, at et direktivforslag, der tager sigte på at beskytte arbejdstagerne mod alle kræftfremkaldende agenser, for øjeblikket er ved at blive endeligt vedtaget. Bestemmelserne i dette direktiv vil blive anvendt i de tilfælde, hvor arbejdstagerne udsættes eller vil kunne udsættes for agenser, der klassificeres som »R 45« (»kan forårsage kræft«) inden for rammerne af direktiv 67/548/EØF ⁽³⁾ og dels tilspasninger heraf.

Kommissionen henleder det ærede medlems opmærksomhed på, at indenfor rammerne af ovennævnte direktiv 67/548/EØF vedrørende klassificering og etikettering af farlige stoffer, er 80 stoffer på nuværende tidspunkt blevet klassificeret som kræftfremkaldende.

Blandt disse stoffer er benzidin og salte heraf, der tjener som mellemprodukt i produktionen af azo-farver. Selve azo-farverne er stadig til debat.

Det er vigtigt at få azo-farver, der fremstilles på basis af benzidin og andre kræftfremkaldende aromatiske aminer klassificeret som kræftfremkaldende.

Da listen over klassificerede stoffer suppleres løbende, vil azo-farver hurtigt kunne tilføjes.

Hvad angår forbrugernes, og især børns sikkerhed, må der først og fremmest tages hensyn til, at de kræftfrisci, der er tale om, eventuelt afhænger af to elementer:

- anvendelsen af kræftfremkaldende azo-farver
- farvernes svedægthed, idet der i øvrigt på dette område findes en ISO-standard for prøverne.

Som følge af problemets betydning vil Kommissionen snarest muligt foretage en grundig gennemgang af den undersøgelse, der er offentliggjort af »Institute of Technology« i Cambridge (USA) med henblik på at evaluere, hvilke prioriterede områder den vil lade nyde fremme på dette felt.

(¹) EFT nr. L 327 af 3. 12. 1980.

(²) EFT nr. L 179 af 9. 7. 1988.

(³) EFT nr. L 196 af 16. 8. 1967.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 786/89

af Llewellyn Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. november 1989)

(90/C 125/24)

Om: Helbredsrisiko på grund af vandforurening

Hvilken medicinsk behandling kræver Kommissionen, at medlemsstaterne yder i de tilfælde, hvor en EF-borger er blevet udsat for unødvendig helbredsrisici som følge af kloakudledninger i overfladevand, når udledningerne sker uden tilladelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlos Ripa di Meana

(22. december 1989)

De gældende EF-direktiver vedrørende vand indeholder ingen bestemmelser om det spørgsmål, der rejses af det ærede medlem.

Mere generelt findes der imidlertid to direktiver, der hovedsagelig sigter mod at beskytte EF-borgerne mod helbredsrisici som følge af forurenede drikkevand:

— 75/440/EØF (¹) om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne

— 80/778/EØF (²) om kvaliteten af drikkevand.

Der fastsættes obligatoriske grænser og vejledende værdier for en lang række stoffer, der vil kunne forurene drikkevandet. Bortledning af spildevand er ikke omfattet af nogen af de to direktiver, der dog indeholder bestemmelser vedrørende visse stoffer, der ofte forekommer i spildevand (f.eks. fækale colibakterier og streptokokker, nitrater og ammoniak).

Endelig har Kommissionen udarbejdet et direktiv om kommunalt spildevand (³), som nu skal behandles af Rådet. Vedtages det, skulle det i betydelig grad kunne styrke de gældende bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende spildevand, der udledes fra rensningsanlæg.

(¹) EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 26.

(²) EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980, s. 11.

(³) EFT nr. C 300 af 29. 11. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 792/89

af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. november 1989)

(90/C 125/25)

Om: Den Europæiske Kulturfond og Det Europæiske Kulturelle Charter

Hvor langt er Kommissionen nået i bestræbelserne for at skabe Den Europæiske Kulturfond og Det Europæiske Kulturelle Charter, som der er lagt op til i Meddelelse fra Kommissionen (KOM(87)603 endelig udg./2) og i Europa-Parlamentets beslutning af 13. april 1988 (¹)?

(¹) EFT nr. C 122 af 9. 5. 1988, s. 38.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger

(13. marts 1990)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftelig forespørgsel nr. 502/88 af Juan Carlos Garaikotexea Urriza (¹).

For så vidt angår Det Europæiske Kulturelle Charter, som det ærede medlem omtaler, blev der i Kommissionens meddelelse (²) kun foreslået en »europæisk deklARATION på det audiovisuelle område«. Denne blev godkendt af FERA (Den Europæiske Sammenslutning af Film- og TV-instruktører) på et møde i Delfi den 25., 26. og 29. september 1988.

(¹) EFT nr. C 195 af 31. 7. 1989.

(²) KOM(87) 603 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 815/89**af Carlos Carvalhas (CG)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(28. november 1989)**(90/C 125/26)**Om: Særlig støtte til boligsektoren i Portugal*

På en nylig kongres, som IAHS (international sammenlutning for boligbyggeri) afholdt på Exponor i Matosinhos, om »Bedre boliger, finansieringsformer og ny teknologi« kom det klart til udtryk, at bolig manglen og de eksisterende boligernes dårlige tilstand i Portugal er uden sammenligning med andre EF-lande, især hvad angår bykernerne i Lissabon og Oporto.

Kan Kommissionen på baggrund af denne situation og under hensyntagen til — enhedsmarkedet oplyse, om den agter at styrke regional- og strukturpolitikkerne væsentligt i løbet af 1990'erne især med hensyn til en udvidelse af disse politikker til at omfatte områder, der har afgørende indflydelse på den sociale samhørighed, som f.eks. boligområdet, især hvad angår Portugal?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Bruce Millan***(17. januar 1990)*

Kommissionen erkender, at der findes alvorlige sociale problemer i forbindelse med boligsituationen, specielt som følge af fattigdom og forfaldne bygninger i visse byområder, bl.a. i visse byer i Portugal. Kommissionen forsøger inden for rammerne af EF-programmet til bekæmpelse af fattigdom og social marginalisering generelt at bidrage til undersøgelse og løsning af disse specifikke problemer. Kommissionen er i øjeblikket ved at undersøge boligens rolle blandt de faktorer, der har betydning for integration i et bymiljø. I denne forbindelse kan Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) finansiere undersøgelser og pilotprojekter, hvormed det er formålet at finde frem til løsninger på byområdernes problemer. For Lissabons vedkommende er der netop på grundlag af en særlig budgetpost (554), som er indført på Europa-Parlamentets initiativ, iværksat en særlig undersøgelse vedrørende bevaring af den historiske og arkitektoniske arv.

Til gengæld er det på grund af princippet om koncentration af finansieringerne fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling om visse infrastrukturer anført i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 4254/88 om den Europæiske Fond for Regionaludvikling⁽¹⁾ og om produktive investeringer, der er hovedprincippet i reformen, ikke muligt at foretage nogen direkte intervention med henblik på finansiering af boliger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 819/89**af Jessica Larive (LDR)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(28. november 1989)**(90/C 125/27)**Om: Handel med organer fra mennesker*

1. Kan Kommissionen fremlægge en oversigt over lovgivningerne i medlemsstaterne eller, i tilfælde af manglende bestemmelser, over, hvad medlemsstaterne gør i praksis med hensyn til overdragelse henholdsvis salg af organer fra levende mennesker?
2. Dersom medlemsstaternes praksis er indbyrdes meget afvigende, mener Kommissionen så ikke, det er nødvendigt at udarbejde fællesskabsdirektiver for at forhindre misbrug?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 820/89**af Jessica Larive (LDR)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(28. november 1989)**(90/C 125/28)**Om: Anvendelse af organer fra døde donorer*

1. Kan Kommissionen give en oversigt over ordningerne i de tolv medlemsstater med hensyn til organtransplantationer? I hvilket land går man ud fra princippet om, at det enkelte menneske ved sin død ikke har noget imod, at dets organer fjernes, medmindre han/hun udtrykkeligt har meddelt dette inden? I hvilke medlemsstater skal borgerne udtrykkeligt have erklæret, at de i tilfælde af død stiller deres organer til rådighed for lægevidenskaben (til transplantationer og videnskabelig forskning)?
2. Hvilken juridisk status tillægges tilføjelser til testamentet i medlemsstaterne?
3. Hvilke bestemmelser findes der for, hvilken fremgangsmåde et team af læger skal følge ved en (eventuel) overdragelse af organer?
4. Findes der ved lov fastsatte kontrolbestemmelser og sanktioner med hensyn til sygehuses praksis?
5. Mener Kommissionen i betragtning af den stigende mobilitet i befolkningen og det internationale aspekt ved udbud og efterspørgsel af donororganer ikke, det vil være hensigtsmæssigt at finde frem til en løsning på europæisk plan, dersom fremgangsmåden i medlemsstaterne er indbyrdes stærkt afvigende?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne**af Vasso Papandreou****på skriftlig forespørgsel nr. 819/89 og nr. 820/89***(12. januar 1990)*

En ajourført oversigt over lovgivningen på dette område i medlemsstaterne foreligger endnu ikke, men Kommissio-

nen har anmodet om, at der udarbejdes en ekspertrapport om dette spørgsmål.

Derfor kan de specifikke spørgsmål, det ærede medlem stiller, navnlig med hensyn til gældende praksis i medlemsstaterne, donorers samtykke, organtestamentering, lægeholds adfærd og hospitalernes interne regler, først besvares på et senere tidspunkt.

Med hensyn til spørgsmålet om hvorvidt fællesskabsbestemmelserne på dette område er tilstrækkelige, skal det anføres, at Kommissionen for øjeblikket er i gang med at undersøge mulighederne for at forbyde salg af organer i samtlige EF-lande. Et sådant forbud findes allerede i nogle af medlemsstaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 832/89

af François-Xavier de Donnée (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. november 1989)

(90/C 125/29)

Om: Overtrædelsesprocedure vedrørende manglende meddelelse af nationale gennemførelsesbestemmelser

Kommissionen sendte i juni 1989 en åbningskrivelse til den belgiske regering vedrørende manglende meddelelse af de nationale gennemførelsesbestemmelser til direktiv 85/433/EØF af 16. september 1985⁽¹⁾ og af direktiv 85/584/EØF af 20. december 1985⁽²⁾ om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser i farmaci.

1. Kan Kommissionen meddele den belgiske regerings begrundelse for denne manglende meddelelse?
2. Kan Kommissionen meddele, hvad den videre agter at foretage sig i denne sag?

⁽¹⁾ EFT nr. L 253 af 24. 9. 1985, s. 37.

⁽²⁾ EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985, s. 42.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(24. januar 1990)

Det er korrekt, at Belgien endnu ikke i sin nationale lovgivning har gennemført direktiv 85/433/EØF af 16. december og 85/584/EØF af 20. december 1985 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser i farmaci. Kommissionen behandler denne sag på grundlag af EØF-Traktatens artikel 169. De forsinkelser, man har kunnet konstatere i forbindelse med gennemførelsen af direktiverne vedrørende gensidig anerkendelse af eksamensbeviser synes generelt — således som det i den foreliggende sag også er tilfældet — at skyldes langsomme lovgivningsprocedurer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 836/89

af François-Xavier de Donnée (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. november 1989)

(90/C 125/30)

Om: Tildeling af ERASMUS-stipendier

Kan Kommissionen give oplysninger om den regionale fordeling (Bruxelles — Vallonien — Flandern) af ERASMUS-stipendier til fordel for belgiske studerende for universitetsåret 1989/90 med angivelse af antallet af stipendiat og det samlede beløb for hver enkelt region?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(31. januar 1990)

Den regionale fordeling i Belgien af ERASMUS-programmets studenterstipendier foretages af de to af den belgiske regering udpegede nationale kontorer til forvaltning af studenterstipendier.

I det akademiske år 1989/90 deltog ca. 1 380 belgiske studerende (750 nederlandsksprogede og 630 fransksprogede) i 222 tværuniversitære samarbejdsprogrammer, som 38 belgiske højere uddannelsesinstitutioner har iværksat sammen med institutioner i alle de andre medlemsstater i Fællesskabet.

Det samlede beløb til Belgien til ERASMUS-studenterstipendier i det akademiske år 1989/90 var på 809 500 ecu og fordeltes på de to regioner på følgende måde:

- den fransksprogede region 351 715 ecu
- den nederlandsksprogede region 457 785 ecu.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 838/89

af Ingo Friedrich (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. november 1989)

(90/C 125/31)

Om: Rådets direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet

Kan Kommissionen oplyse, hvilke påkrævede foranstaltninger de enkelte medlemsstater har truffet for at opfylde kravene i artikel 31 i Rådets direktiv 85/384/EØF⁽¹⁾?

Kan Kommissionen bekræfte, at gennemførelsen af de trufne foranstaltninger i de enkelte medlemsstater har ført til opfyldelse af direktivets målsætninger med hensyn

til at lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser inden for arkitekturområdet?

(¹) EFT nr. L 223 af 21. 8. 1985, s. 15.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(18. januar 1990)

Adskillige medlemsstater har allerede truffet de i artikel 31 i direktiv 85/384/EØF omhandlede foranstaltninger til sikring af fri bevægelighed og gensidig anerkendelse af eksamensbeviser indenfor arkitekturområdet.

Kommissionen følger nøje udviklingen og direktivets gennemførelse. Den har konstateret, at visse medlemsstater ikke eller kun ufuldstændigt har gennemført dette, og har derfor indledt den i Traktatens artikel 169 omhandlede procedure mod disse medlemsstater, nemlig Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Grækenland, Spanien, Irland, Italien, Luxembourg og Portugal.

Ganske vist er en manglende fuldstændig gennemførelse ikke til hinder for den frie bevægelighed — undtagen i Spanien og Italien, som det fremgår af modtagne klager vedrørende disse to lande — men Kommissionen mener dog, at det er nødvendigt med en fuldstændig og formel gennemførelse for at sikre de individuelle rettigheder for hver enkel EF-arkitekt, som opfylder betingelserne i direktivet, og som ønsker at nedsætte sig eller udføre en tjenesteydelse i en anden medlemsstat end den, hvor hans kvalifikationsbevis er udstedt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 842/89

af **Florus Wijzenbeek (LDR)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(29. november 1989)

(90/C 125/32)

Om: Anlæggelse af golfbaner

Mener Kommissionen ikke, ud fra sit svar på skriftelig forespørgsel nr. 1502/87 (¹), hvorefter en golfbane kan betragtes som gunstigere for miljøet end udøvelsen af en intensiv landbrugsaktivitet, at anlæggelse af golfbaner kunne vise sig at være et godt middel til at genskabe den økologiske ligevægt i områder, der er ramt af afvandringen fra landbruget?

Agter Kommissionen i betragtning af golfsportens stærke tiltrækningskraft på turister — som f.eks. i Algarve og Sydspanien — at fremme anlæggelsen af golfbaner som led i regionaludviklingspolitikken, især i regioner som Sicilien, Syditalien og Grækenland, hvor der næsten ikke findes sådanne infrastrukturer?

Har Kommissionen allerede deltaget i eller agter den at deltage i finansiering af anlæggelse af golfbaner?

(¹) EFT nr. C 154 af 13. 6. 1988, s. 12.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(31. januar 1990)

Som anført i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 1502/87 finder Kommissionen, at anlæggelse af golfbaner under normale omstændigheder ikke medfører nogen særlige miljømæssige problemer. Kommissionen mener imidlertid ikke, at denne form for jordanvendelse i sig selv kan bidrage noget videre til at løse problemerne i de regioner, der er ramt af afvandringen fra landdistrikterne.

Under hensigtsmæssige omstændigheder kan anlæggelse af en golfbane forøge et områdes eller en regions turistmæssige og økonomiske potentiel, og Kommissionen har allerede deltaget i finansieringen af golfbaner. Den er parat til at behandle alle de ansøgninger, der forelægges vedrørende turistudvikling i landdistrikter, der er berettiget til at modtage støtte inden for rammerne af strukturfondene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 843/89

af **Ian White (S)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(29. november 1989)

(90/C 125/33)

Om: Det fysiske og sociale miljø

1. Hvor stor er hver enkelt medlemsstats erhvervsaktive befolkning, og hvor stor er den i hver enkelt region (Land/department etc.)?
- 2.. Hvor mange miljøinspektører findes der pr. 1 000 ansatte?
3. Hvor mange sundhedsinspektører findes der pr. 1 000 ansatte?
4. Hvor mange sundheds- og sikkerhedsinspektører findes der inden for industri og handel pr. 1 000 ansatte?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(17. januar 1990)

Eurostat offentliggør regelmæssigt i den statistiske årbog »Regioner« oplysninger om den erhvervsaktive befolkning og arbejdsløsheden.

Med hensyn til antallet af personer, der varetager inspektionsfunktioner på de forskellige nævnte områder, skal det bemærkes, at de offentlige myndigheders struktur er så forskellig i de forskellige medlemsstater, at Kommissionen ikke har sammenlignelige oplysninger herom.

Det har imidlertid været muligt at indhente nedennævnte oplysninger fra de berørte lande:

1. Belgien: 172 inspektører (1987) opdelt på følgende måde:
 - 33 civilingeniører
 - 29 læger
 - 47 ingeniører med speciale i industri og teknik
 - 21 hygiejnetilsynsmænd
 - 42 tekniske kontrollører
2. Danmark: 254 inspektører (1988)
3. Forbundsrepublikken Tyskland
 - 3 009 »Gewerbeaufsichtsamt«-inspektører (1987)
 - 1 915 »Berufsgenossenschaft«-inspektører (1988)
4. Grækenland: 170 inspektører (1989)
5. Spanien: 606 inspektører, der beskæftiger sig med arbejdsmarked og social sikring (1988)
6. Frankrig: 451 inspektører og 2 322 kontrollører (1987)
7. Irland: 45 inspektører (1988)
8. Italien: 692 inspektører (1988)
9. Luxembourg: 17 inspektører og kontrollører (1988)
10. Nederlandene: 273 inspektører (1989)
11. Portugal: 305 inspektører (1989) opdelt på følgende måde:
 - 3 inspektører (læger)
 - 3 inspektører (ingeniører)
 - 19 inspektører (jurister)
 - 18 inspektører (højere teknikere)
 - 42 tekniske inspektører
 - 220 assisterende inspektører
12. Det Forenede Kongerige: 1 165 inspektører (1988) opdelt på følgende måde:
 - 592 fabriksinspektører
 - 158 inspektører inden for landbruget
 - 217 specialster
 - 74 inspektører inden for minder og stenbrud
 - 124 inspektører inden for kernekraft

Af en række grunde er det ikke muligt på baggrund af disse tal at foretage en pålidelig beregning af antallet af inspektører pr. tusind ansatte, som det ærede medlem anmoder om:

- de anførte tal vedrører i princippet antallet af personer, som i det mindste delvis beskæftiger sig med inspektion af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed
- tallene omfatter derfor ikke alle de personer, der beskæftiger sig med inspektion af arbejdspladser. Medlemsstaternes administrative strukturer er imidlertid så forskellige, at det kan være vanskeligt entydigt at fastsætte, hvad man skal forstå ved »personer, der beskæftiger sig med inspektion«
- det forhold, at arbejdsinspektørerne i de forskellige medlemsstater varetager meget forskellige opgaver, gør det næsten umuligt at foretage nogen holdbar sammenligning mellem f.eks. lande med »specialister« (hvor inspektørerne har speciale i sundheds- og sikkerhedsspørgsmål) og lande med »generalister« (i visse medlemsstater bruger arbejdsinspektørerne, der er generalister, højst 20 % af deres tid på sundheds- og sikkerhedsspørgsmål)
- til gengæld er det sandsynligt, at de tal, som medlemsstaterne har meddelt Kommissionen, ikke omfatter alle de personer, som i forbindelse med inspektion af arbejdspladser eller på anden måde foretager kontrol vedrørende sundheds- og sikkerhedsspørgsmål f.eks. miljøinspektører, læger, socialforsikring osv.).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 852/89

af Gianfranco Amendola (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. november 1989)

(90/C 125/34)

Om: Gennemførelse af en europæisk informationskampagne om kræft

I betragtning af den politiske betydning, der ligger i kampen mod kræft og bestræbelsen på at mindske dødeligheden som følge af kræft med 15 % inden år 2000, kan Kommissionen da:

1. Oplyse, hvilken fordeling, der har fundet sted mellem de over 8 000 italienske kommuner af de 10 000 plakater om den europæiske kræftkodeks?
2. Oplyse navnene på de byer, hvori udbredelsen af disse plakater har været koncentreret?
3. Oplyse den kvantitative fordeling af de plakater, der har været udstillet i byer, hvor kampagnen mod kræft har været koncentreret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Vasso Papandreou

(15. februar 1990)

Den italienske forening til kræftens bekæmpelse har søgt for distribueringen af størstedelen af EF-plakaterne i Italien. Det er den eneste instans, der via sine 95 provinss-

afdelinger på landsplan medvirker til forebyggelse og bekæmpelse af kræft. Et begrænset antal plakater er blevet anvendt af Det Europæiske Institut for Oncologi (ESO) på det seminar for journalister med naturvidenskab som emneområde, der afholdtes i Venedig i maj 1989 og i forbindelse med udstillingen »Europæisk indsats mod kræft« (Venedig, Palermo, Firenze).

Foreningens hovedkontor har til hver enkelt provinsafdeling sendt en stort set tilsvarende mængde materiale, beregnet til skoler, kaserner, apoteker, lokale sundhedsinstanser, lægecentre, offentlige lægekonsultationer, private lægekonsultationer, hospitaler mv., kort sagt hvor budskabet bedst kunne komme igennem.

Foreningen har for øjeblikket et lager på ca. 3 000 plakater til distribuering til alment praktiserende lægger eller til bestemte afdelinger i forbindelse med afslutningen af det europæiske kræftoplysningsår.

Den mest omfattende distribuering har fundet sted i byerne, hvor foreningen har flest strukturer og flest frivillige: Milano, Bari, Cosenza, Palermo, Matera. Afdelingerne i de nævnte byer, som er hovedbyer i provinserne, har ligeledes påtaget sig at viderefordre plakaterne til de øvrige kommuner i provinsen.

ne fra sag til sag på grundlag af rapporter, som fabrikanterne udarbejder om sikkerheden på industrianlæg.

Kommissionen agter ikke at foreslå en specifik lovgivning om dette spørgsmål. Kommissionen er imidlertid ved at foretage en grundig gennemgang af direktivet, og spørgsmålet vil eventuelt blive taget op i en bredere sammenhæng.

Den Internationale Konvention om Beskyttelse af Rhinen, der er indgået mellem Frankrig, Forbundsrepublikken Tyskland, Nederlandene, Kommissionen og Schweiz, omfatter også sikkerhed på industrianlæg. Kommunikéet fra det tiende møde i Rhinkommissionens ministerråd nævner virksomhedernes forpligtelse til at træffe egnede sikkerhedsforanstaltninger, når der er risiko for uforsægtligt udslip af farlige stoffer, og dette kunne f.eks. indebære opsamlingsbassiner. I Rhinkommissionens rapport om sikkerhed i lagerhuse, hvor der opbevarer farlige stoffer, omfatter de foreskrevne tekniske foranstaltninger anlæggelse af opsamlingsbassiner, når der opbevares flydende stoffer, og opdæmning af forurenede vand i forbindelse med ildslukning.

(¹) EFT nr. L 230 af 5. 8. 1982, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 871/89

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. november 1989)

(90/C 125/35)

Om: Opsamlingsbassiner til forurenede ildslukningsvand i den kemiske sektor

Efter branden i den kemiske virksomhed Sandoz, hvor toksiske kemiske stoffer havnede i Rhinen, har nogle virksomheder konstrueret opsamlingsbassiner, som ved brand skulle opfange det forurenede ildslukningsvand.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der har indført denne forholdsregel, og om der vil blive indført en EF-bestemmelse i den henseende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Carlo Ripa di Meana

(22. december 1989)

I henhold til Rådets direktiv 82/501/EØF af 24. juni 1982 om større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter (¹) skal fabrikanterne træffe forebyggende sikkerhedsforanstaltninger for at begrænse konsekvenserne af større uheld. Dette direktiv fastsætter imidlertid ikke nærmere angivne tekniske foranstaltninger, som fabrikanterne skal træffe, f.eks. inddæmning eller sikkerhedssystemer. I medlemsstaterne foretager de nationale myndigheder en vurdering af sikkerhedsforanstaltninger-

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 881/89

af William Newton Dunn (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. november 1989)

(90/C 125/36)

Om: Intensivt kvægbrug

Er det påvist, at intensivt kvægbrug, hvor kvæget ikke græsser, er u hensigtsmæssigt af sundhedsmæssige, miljømæssige og økologiske grunde og af hensyn til dyrenes velfærd?

Agter Kommissionen at stille forslag om enten at ulovliggøre denne form for kvægbrug eller sikre, at det sker efter de strengeste normer under hensyntagen til det ovenfor anførte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Ray Mac Sharry

(16. februar 1990)

Intensivt kvægbrug indebærer, at tusindvis af stude over en periode på tre til fem måneder opfedes på store virksomheder ved hjælp af foderstoffer, der ikke er produceret på gården, men er købt af foderstofindustrien. Dyrene opholder sig i indhegninger i det fri. Det intensive kvægbrug er som regel det sidste led i en produktionskæde for oksekød, der begynder med kalveproduktion, efterfølges

af opdrætning af fedekvæg og slutter med opfødning i intensive kvægbrug (»feedlots«), således at kvæget flytter fra den ene gård til den anden for hvert specialiserede produktionstrin.

Bortset fra nogle enkelte enheder i det nordlige Italien, Spanien og Det Forenede Kongerige, som kun udgør en meget lille andel af den samlede produktion, foregår produktionen af oksekød i Fællesskabet ikke på intensive kvægbrug. Det er rigtigt, at ikke alt kvæg i Fællesskabet opfedes på græs; opfædningsenheder i Fællesskabet, hvor oksekød produceres ved hjælp af »hjemmelavet« korn- eller majsensilage, der er den mest populære metode til produktion af oksekød, navnlig for ungtyre i alle medlemsstater med undtagelse af Irland og Det Forenede Kongerige, kan dog ikke betragtes som intensive kvægbrug og indebærer derfor ikke de samme risici som påpeget i det ærede medlems forespørgsel.

Som følge af det meget lille antal intensive kvægbrug i Fællesskabet har Kommissionen intet grundlag for at vurdere og bedømme denne form for produktion af oksekød. Det forekommer derfor unødvendigt at indføre specifikke fællesskabsbestemmelser for intensivt kvægbrug. Kommissionen vil dog gerne understrege, at dens politik vedrørende produktion af oksekød på ingen måde tilskynder landmænd til at producere oksekød i store opfædningsenheder. Det skal i den forbindelse bemærkes, at den særlige oksekødspræmie som led i den fælles markedsordning for oksekød ydes for højst 90 dyr om året pr. landbrug. Som led i strukturpolitikken anvendes der særlige restriktioner i oksekødssektoren. Det er således ikke tilladt at yde støtte til investeringer, der medfører en øget produktionskapacitet, på bedrifter med en kvægbelægningsgrad på over tre dyreenheder pr. ha samlet foderareal.

For så vidt angår gødningsproblemet, henleder Kommissionen det ærede medlems opmærksomhed på, at dens forslag til Rådets direktiv om fællesskabsforanstaltninger til beskyttelse af ferskvand, kystvand og havvand mod forurening forårsaget af nitrater fra diffuse kilder ⁽¹⁾ indebærer, at medlemsstaterne i specifikke områder skal kontrollere oplagringen og fjernelsen af gødning. I nogle medlemsstater findes der allerede nationale bestemmelser om fjernelsen af gødning, som vil vanskeliggøre eller endog umuliggøre operetelsen af intensive kvægbrug.

⁽¹⁾ KOM(88) 708 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 887/89

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. december 1989)

(90/C 125/37)

Om: Fødevarerbestemmelser

Adskillige fødevarer, heriblandt kogt kylling, tilberedes nu ved en ny proces, som kaldes »thermal zone cooking«.

Har Kommissionen til hensigt at indføre bestemmelser om anvendelsen af denne nye teknologi?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(8. januar 1990)

Kommissionen er ved at udarbejde et forslag, der vil omfatte nye fødevarer og nye tilberedningsprocesser, som er et resultat af nye teknologier.

Ifølge det foreliggende udkast vil det være nødvendigt at undersøge nye processer, hvor disse i væsentligt omfang ændrer stofskiftet for fødevarbestanddelene eller på anden måde afgørende ændrer deres næringsværdi. Hvis denne betingelse opfyldes at processen »thermal zone cooking«, må den undersøges for at se, hvorvidt ændringerne i fødevarerne er acceptable.

Det foreslås, at nye processer meddeles efter en fællesskabsprocedure, og såfremt der kan være tale om virkninger for den offentlige sundhed, bør processen undersøges af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 891/89

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. december 1989)

(90/C 125/38)

Om: Direktiv om kommunalt spildevand

Kan Kommissionen oplyse, om det i henhold til et påtænkt nyt direktiv vil blive forbudt at udlede kommunalt spildevand (kloakvand) i havet gennem et langt udmundingsrør, og vil det blive pålagt medlemsstaterne at rense kloakvand biologisk, før det udledes i havet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(22. december 1989)

Efter Kommissionens mening er udledning gennem et langt udmundingsrør blot én måde at bortlede spildevand på, og udledning gennem et kort udmundingsrør er en anden. Spørgsmålet er, hvilken behandling spildevandet underkastes, inden det ledes ud gennem det lange udmundingsrør.

Forslaget til direktiv om rensning af kommunalt spildevand ⁽¹⁾ indeholder krav om, at spildevand fra kommuner

med mere end 10 000 personækvivalenter skal underkastes en 2-trins rensning eller en tilsvarende proces, inden det udledes til kystfarvande. For udledning til følsomme områder stilles der strengere krav og for udledning til mindre følsomme områder lempeligere krav, hvis omfattende undersøgelser viser, at en sådan udledning ikke vil belaste miljøet, og hvis spildevandet underkastes mindst en 1-trins rensning.

Det følger heraf, at lange udmundingsrør ikke forbydes i direktivet, men at spildevand skal behandles på passende måde som fastsat i direktivet inden udledningen. Udledning i havet af ubehandlet spildevand gennem lange udmundingsrør er ikke tilladt.

(¹) KOM(89) 518 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 902/89

af Barbara Dührkop Dührkop (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. december 1989)
(90/C 125/39)

Om: Kommissionens beretning om gennemførelsen af Rådets direktiv af 25. juli 1977 vedrørende skolegang for børn af migrantarbejdstagere

Hvorfor har Kommissionen først i 1989 fremlagt beretningen om gennemførelsen af direktiv 77/486/EØF (¹) om skolegang for børn af migrantarbejdstagere i medlemsstaterne (KOM(88)787 endelig udg.), når den har rådet over oplysningerne siden slutningen af 1985?

I beretningen anklager Kommissionen fire medlemsstater for ikke at have gennemført direktivet. Agter den i denne forbindelse at indlede en overtrædelsesprocedure mod de fire medlemsstater i henhold til EØF-Traktatens artikel 169, og i bekræftende fald hvornår?

(¹) EFT nr. L 199 af 6. 8. 1977, s. 32.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(29. januar 1990)

Kommissionens beretning om gennemførelsen af direktiv 77/486/EØF i medlemsstaterne er baseret på oplysninger om skoleåret 1984/85, men det var først et stykke tid efter afslutningen af kalenderåret 1986, at Kommissionen havde rådighed over alle relevante oplysninger.

Endvidere er der rent faktisk tale om 22 forskellige enkeltbidrag, der har måttet gennemgås hver for sig. Som

følge af de tyske delstaters autonomi på uddannelsesområdet var mængden af de oplysninger, der skulle behandles, godt dobbelt så stor, som hvis direktivet havde omhandlet et område, der faldt uden for delstaternes autonomi.

I marts og april 1989 sendte Kommissionen alle medlemsstater en skrivelse, hvori de anmodedes om at ajourføre oplysningerne, ifald det var nødvendigt, og at give meddelelse om eventuelle ændringer af de relevante bestemmelser, der kunne få indflydelse på Kommissionens vurdering af, hvorledes og i hvilket omfang direktivet var blevet efterkommet.

Så snart Kommissionen har modtaget alle ønskede oplysninger fra medlemsstaterne, vil den tage stilling til, om der skal træffes foranstaltninger med henblik på at sikre, at fællesskabsbestemmelserne overholdes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 905/89

af James Fitzsimons (RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. december 1989)
(90/C 125/40)

Om: Begravelsesforretninger

Kan Kommissionen oplyse, hvorvidt der findes fællesskabsbestemmelser om begravelsesforretninger, og om der i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked vil ske ændringer på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(6. februar 1990)

Der findes ingen fællesskabsbestemmelser, der direkte vedrører begravelsesforretninger. I almindelighed gælder EØF-Traktatens bestemmelser, særlig dem, der vedrører fri udveksling af tjenesteydelser inden for Det Europæiske Fællesskab, såvel som dem, der vedrører konkurrence, således som Domstolen fastslog i sin præjudicielle afgørelse af 4. maj 1988 (¹). I henhold til Rådets første direktiv om fastsættelse af visse fælles regler for den internationale transport (²) kræves der ikke tilladelse til begravelsestransporter.

Kommissionen agter ikke at udarbejde et forslag til fællesskabsbestemmelser om begravelsesforretninger.

(¹) Sag 30/87 — Bodson mod P.F.R.L. endnu ikke offentliggjort.

(²) EFT nr. 70 af 6. 8. 1962, s. 2005/62.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 912/89**af Yves Verwaerde (LDR)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(1. december 1989)**(90/C 125/41)**Om: Dyrebeskyttelsespolitik uden for Fællesskabet*

Hvilke initiativer agter Kommissionen at tage med henblik på at fremme beskyttelsen af truede dyrearter i verden, navnlig i Afrika?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(4. januar 1990)

Kommissionen vil fortsat, som hidtil, holde nøje øje med gennemførelsen og virkingsgraden af Fællesskabets lovgivning på dette område med henblik på at fremme bevarelsen af vilde dyr og planter såvel inden for som uden for Fællesskabet.

I 1990 vil der blive foretaget en gennemgribende revision af Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 om gennemførelse i Fællesskabet af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter⁽¹⁾. Endvidere har Kommissionen til hensigt fortsat at finansiere vigtige projekter til bevarelse af vilde dyr og planter ved hjælp af de midler, der er afsat på budgettet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 921/89**af Joaquin Sisó Cruellas (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(1. december 1989)**(90/C 125/42)**Om: EF-direktiv om retlig beskyttelse af edb-programmer*

Det direktivforslag, som Kommissionen har udarbejdet om retlig beskyttelse af edb-programmer (KOM(88)816), er i visse EF-lande, som f.eks. Spanien, faldet sammen med den nylige vedtagelse af loven om intellektuel ejendom, der i dette land offentliggjordes i november 1987 og udfyldte det tomrum, der fandtes på området.

Den pågældende spanske lov blev udarbejdet under aktiv deltagelse fra fagfolk, hvilket bevirkede, at disse følte sig fuldt solidariske med lovgivningen.

Kommissionens tekst indholder imidlertid visse koncepter, der efter de nævnte fagfolks opfattelse burde ændres.

Mener Kommissionen derfor, at den burde drøfte indholdet af sit forslag med Den Europæiske Forening for Data-behandlingsservice (ECSA) for at opnå fuld støtte fra de europæiske fagfolk, på samme måde som det skete i Spanien?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(25. januar 1990)

I oktober 1988 — dvs. før udarbejdelsen af udkastet til et direktivforslag om retlig beskyttelse af edb-programmer — afholdt Kommissionen en høring med de interesserede kredse og havde en lang række omfattende konsultationer. Den europæiske forening for databehandlingsservice (ECSA), der er en af de mange forskellige repræsentative organer, har ved mange forskellige lejligheder deltaget i møder med Kommissionen, hvor foreningen er fremkommet med sine standpunkter og — ligesom mange andre har fremsat skriftlige bemærkninger til direktivet. Kommissionen vil tage hensyn til alle de standpunkter, der er blevet fremført, herunder også fra de forskellige organisationer og foreninger som f.eks. ECSA.

Hvad angår forholdet mellem det foreslåede direktiv og den spanske lov om retlig beskyttelse af edb-programmer, har Kommissionen modtaget nyttige kommentarer fra SEDISI, der er den organisation i Spanien, der varetager det her omhandlede område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 925/89**af Hemmo Muntingh (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(1. december 1989)**(90/C 125/43)**Om: Naturreservatet Lüneburger Heide*

Naturreservatet Lüneburger Heide ligger i kommunen Bispingen (Niedersachsen, Forbundsrepublikken Tyskland). I samme kommune er der planlagt et stort feriecenter i umiddelbar nærhed af naturreservatet, blandt andet vil der efter forlydende blive bygget 400 ferieboliger. Med henblik på disse planer er der i mellemtiden fældet 64 ha skov tæt ved Lüneburger Heide, og man er begyndt at støbe de første fundamenter.

Både naturområdet og byggeområdet har hidtil været udprægede landdistrikter og området besøges af mange turister netop på grund af dets landlige karakter. Biler har ikke adgang til naturområdet. Naturområdet er tilflugtssted for sjældne rugende fugle som den sorte stork (*ciconia nigra*) og tranen (*grus grus*).

Aktiviteterne i forbindelse med feriecentret vil formodentlig medføre store ændringer i infrastrukturen på grund af den forventede tilstrømning af et stort antal besøgende

og biler. Det betyder en gennemgribende forandring af områdets karakter.

1. Er kommissionen underrettet om de ovennævnte aktiviteter?
2. Er der udarbejdet en miljøindvirkningsrapport om den pågældende plan om feriecenter?
3. Hvordan er naturreservatet Lüneburger Heide's nuværende status i relation til fugledirektivet?
4. Er Kommissionen blevet anmodet om støtte til opførelsen af feriecentret?
5. Anser Kommissionen disse aktiviteter for at være i strid med den pågældende EF-naturfredningspolitik, sådan som den blandt andet er fastlagt i habitatdirektivet?
6. Hvilke midler agter Kommissionen at anvende for at begrænse sådanne projekters negative indvirkning på vigtige naturområder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(31. januar 1990)

1. og 2. Kommissionen har intet kendskab til de forhold, det ærede medlem omtaler i sin forespørgsel. Den vil derfor anmode om detaljerede oplysninger herom hos de tyske myndigheder, navnlig om den vurdering af miljøpåvirkningerne, som skulle have været foretaget i henhold til direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾.

3. Naturschutzgebiet Lüneburger Heide er endnu ikke del af det net af områder, som er beskyttede i henhold til artikel 4 i direktiv 79/409/EØF ⁽²⁾.

4. Kommissionen har ikke modtaget nogen anmodning om støtte over Den Europæiske Regionalfond til opførelsen af det pågældende feriecenter.

5. Ifølge direktivforslaget om bevarelse af naturlige tilholdssteder ⁽³⁾, er det klart, at der skal træffes særlige foranstaltninger, hvis det viser sig, at bestemte arter eller tilholdssteder ikke kan tåle en massiv invasion af turister og motorkøretøjer eller er meget ømfindtlige over for den.

6. Kommissionen mener, at det ved hjælp af proceduren for vurdering af miljømæssige påvirkninger i tilstrækkelig grad er muligt at påvise de eventuelle negative virkninger af et projekt, der udføres i et miljømæssigt set sårbart område, og at man ved hjælp af denne procedure kan finde frem til de foranstaltninger, der skal træffes for at bevare det pågældende områdes naturværdier.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

⁽²⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. C 247 af 21. 9. 1988, s. 3.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 929/89
af sir James Scott-Hopkins (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. december 1989)
(90/C 125/44)**

Om: Genbrugs konstruktion

Er Kommissionen bekendt med det forskningsarbejde med titlen »Design for Recyclability«, som er udført af Michael Henstock fra Universitetet i Nottingham, og hvoraf det fremgår, at tre fjerdedele af komponenterne i en bil kasseres og ikke genbruges, når bilen ophugges? Har der været igangsat nogen forskning med henblik på at få undersøgt, om denne procentdel i praksis kan ned sættes?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(8. januar 1990)

Kommissionen er bekendt med den af hr. M.E. Hemstock foretagne undersøgelse, som blev offentliggjort i 1988, ligesom den er klar over, at kun et beskedent antal af et motordrevent køretøjs bestanddele genbruges, når køretøjet bliver ophugget.

Dette forhold skyldes en række tekniske, handelsmæssige, økonomisk og lovgivningsmæssige begrænsninger i forbindelse med fremstillingen af og handelen med reservedele til motordrevne køretøjer. Ud fra en teknisk og økonomisk betragtning ville genbrug af dele i et køretøj (uanset om der er tale om et nyt eller et ibrugværende) indebære en systematisk »indsamling«, »istandsættelse« og muligvis »genfremstilling« af disse dele. Foruden det forhold, at industrien ikke i tilstrækkelig grad er opbygget på en sådan måde, at den kan klare den opgave at »genvinde« disse dele, gælder det, at hele det beskrevne forløb ikke under alle forhold vil være teknisk muligt, ligesom det heller ikke er økonomisk hensigtsmæssigt for dele, som ikke i sig selv har nogen værdi af betydning. Genbrug af dele medfører handelsmæssige og retlige problemer vedrørende mærkning og produktansvar såvel for den fabrikant, der har fremstillet delene, som for de senere involverede parter. Angående disse forhold har en række faglige sammenslutninger allerede henledt Kommissionens opmærksomhed på de vanskeligheder, som de stilles over for ved forhandling af »genfremstillede« varer. Startmotorer, strømgeneratorer, koblinger, kølere, bremsere, motorer, dæk, støddæmpere samt hydrauliske komponenter er alle eksempler på dele, der genbruges. Alle disse varer henhører under handelen med reservedele.

Kommissionen undersøger for tiden visse forhold i forbindelse med de ovenfor fremlagte spørgsmål, og den har ikke i øjeblikket nogen bestemt mening om, hvorledes dette særlige marked vil udvikle sig, og hvorvidt den bør foretage lovmæssige indgreb over for denne handel eller ej.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 943/89
af Mary Banotti (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (7. december 1989)
 (90/C 125/45)

Om: Det europæiske kystvagtprojekt

Hvilke resultater har Kommissionen modtaget om det europæiske kystvagtprojekt?

Stilles der tilstrækkelige midler til rådighed til gennemførelsen af dette projekts målsætninger? I benægtende fald, hvilke områder under projektet får ikke tilstrækkelig støtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
 (25. januar 1990)

Det europæiske kystvagtprojekt er en kampagne, der tager sigte på at skabe opmærksomhed omkring miljøet langs Europas kyster og at tilskynde til et større engagement i beskyttelse af kysterne.

Projektet bygger på en undersøgelse af kystområderne. I denne undersøgelse, der gennemføres på frivilligt grundlag og på samme tidspunkt i flere forskellige lande (der var i 1989 ti lande involveret), medvirker private, videnskabsmænd, skoleelever og studerende, planlægningsinstanser for kysterne, samt lokale myndigheder, afhængigt af landet.

Kommissionen er ikke i tvivl om, at det europæiske kystvagtprojekt bidrager til en større interesse omkring overvågningen af kystmiljøet og et mere aktivt engagement heri, specielt hos den brede offentlighed og især blandt skoleelever.

Kommissionen gav både i 1988 og 1989 et tilskud på 25 000 ecu (budgetkonto 6630) til den internationale samordning af kampagnen. Den agter at fortsætte med at støtte det europæiske kystvagtprojekt, idet støttebeløbet dog vil afhænge af den årlige gennemgang af prioriteterne og af, hvor store midler der står til rådighed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 963/89
af Rolf Linkohr (S) og Mauro Chiabrandi (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (1. december 1989)
 (90/C 125/46)

Om: Foranstaltninger vedrørende førtidspensionering af tjenestemænd ved Det Fælles Forskningscenter

I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1857/89⁽¹⁾, hvori der fastlægges særlige midlertidige foran-

staltninger vedrørende førtidspensionering af tjenestemænd ved Det Europæiske Fællesskab, har Kommissionen indledt en førtidspensioneringsprocedure for tjenestemænd ansat ved Det Fælles Forskningscenter.

Den pågældende bestemmelse omfatter førtidspensionering af hundrede tjenestemænd, og der er modtaget et langt større antal ansøgninger.

Europa-Parlamentet har erfaret, at Kommissionen har til hensigt at foretage tvungen førtidspensionering af yderligere otte tjenestemænd, som ikke havde anmodet derom. Af en undersøgelse af de otte tjenestemænds tjenesteretlige stilling fremgår det, at denne foranstaltning er i direkte modstrid med ånden i den fjerde betragtning og bestemmelserne i nævnte forordnings artikel 2.

Kan Kommissionen oplyse, om den rent faktisk har til hensigt at gennemføre den ovennævnte tvungne førtidspensionering?

I bekræftende fald mener Kommissionen da ikke, at den lader hånt om og krænker ånden og bogstavet i ovennævnte forordning samt garantierne i denne forbindelse, som Europa-Parlamentet havde anmodet om?

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 28. 6. 1989, s. 2.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
 (2. februar 1990)

Kommissionen kan ikke udtale sig om disse spørgsmål, før der foreligger en udtalelse fra Det Paritetiske Samarbejdsudvalg som foreskrevet i artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 1857/89.

Kommissionen vil overholde ånden og bogstavet i ovennævnte forordning, hvilket vil sige, at den bindende foranstaltning ikke har disciplinær karakter og kun skal anvendes på et meget begrænset antal tjenestemænd.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 974/89
af Winifred Ewing (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (7. december 1989)
 (90/C 125/47)

Om: Bekæmpelse af fiskelus i forbindelse med lakseopdræt

Kan Kommissionen i betragtning af, at der er visse miljømæssige risici forbundet med anvendelsen af Nuvan 500 til bekæmpelse af fiskelus i forbindelse med opdrættede laks, undersøge de forsøg, der er gjort i Norge med en lille fisk af Labridae-arten, som nipper lusene af laksen, da dette kunne vise sig at være et godt alternativ til anvendelsen af kemikalier?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(19. januar 1990)**

Kommissionen er vel vidende om forskningen i Norge og Irland vedrørende anvendelse af en lille læbefisk (»wrasse«) til at fjerne fiskelus fra opdrættede laks. Når der er foretaget en vurdering af resultaterne af dette arbejde, kan det besluttes, om denne form for biologisk bekæmpelse er et praktisk alternativ til anvendelsen af Nuvan 500.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(19. januar 1990)**

Ifølge artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 170/83 ⁽¹⁾ kan medlemsstaterne »helt eller delvis udveksle de kvoter, de har fået tildelt for en fiskeart eller gruppe af fiskearter i henhold til artikel 4, forudsat at Kommissionen i forvejen underrettes herom«. Rådet har også i nogle tilfælde indført ordninger, ifølge hvilke fisk under visse omstændigheder må tages i et andet område end det, for hvilket den pågældende kvote gælder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 24 af 27. 1. 1983, s. 1.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 983/89
af Winifred Ewing (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. december 1989)
(90/C 125/48)**

Om: Begrænsning af kullerfiskeriet

Agter Kommissionen at tage tidsplanen for begrænsning af fiskeriet op til fornyet behandling og tage hensyn til, at kullerbestandene er mindst omkring april?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(6. februar 1990)**

Det er ikke Kommissionens, men medlemsstaternes ansvar at forvalte de kvoter, der er tildelt dem. De kan i den forbindelse efter eget ønske tage hensyn til f.eks. sæsonmæssige, biologiske og handelsmæssige faktorer.

Hvad nordsøkuller angår, nåede Kommissionen og Rådet (fiskeri) på samlingen den 19. december 1989 til enighed om, at medlemsstater, hvis kvote overstiger 10% af Fællesskabets andel af denne bestand, skal nedsætte fiskeriet på kuller i Nordsøen med 30% i 1990.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 985/89
af Winifred Ewing (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. december 1989)
(90/C 125/50)**

Om: Kvoter for enkelte fiskearter

Finder Kommissionen ikke også, at kvoter for enkelte fiskearter virker mod hensigten, og at der reelt som et direkte resultat af begrænsningen af kullerfiskeriet vil blive fanget flere kuller?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(6. februar 1990)**

Kommissionen deler ikke det ærede medlems opfattelse. Det påhviler medlemsstaterne ved forvaltningen af de kvoter, der er tildelt dem, og fiskerne selv, at reducere unødvendige genudsætninger af fisk. Dette kan gøres ved at forvalte flådernes fiskeriaktiviteter efter strenge regler. Kommissionen beklager, at de forslag ⁽¹⁾, som den for kort siden har fremsat vedrørende kvoteforvaltning, ikke er blevet vedtaget af Rådet.

⁽¹⁾ KOM(89) 630 endelig udg.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 984/89
af Winifred Ewing (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. december 1989)
(90/C 125/49)**

Om: En fleksibel fiskekvotaordning

Agter Kommissionen at overveje en mere fleksibel fiskekvotaordning for at gøre det muligt at overdrage kvoter?

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 988/89
af Winifred Ewing (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. december 1989)
(90/C 125/51)**

Om: Videnskabeligt materiale om kullerfangsterne

Kommissionen bedes undersøge pålideligheden af det videnskabelige materiale om kullerfangsterne i Nordsøen.

Forholder det sig ikke således, at de tal, der danner grundlag for biologernes materiale, er beregnet på grundlag af 300 træk om året, der i intet tilfælde varede mere end en halv time, og som alle blev taget på samme sted. Finder Kommissionen ikke også, at undersøgelsen burde omfatte flere områder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(23. januar 1990)

Den videnskabelige rådgivning om alle fiskebestande baseres på alle relevante oplysninger, der er til rådighed på rådgivningstidspunktet. Disse oplysninger består af:

- fangst- og landingsstatistikker
- resultaterne af videnskabelige undersøgelser og
- prøvetagning af landingerne for at få oplysninger om længde og alder. Denne type prøvetagning gennemføres af alle Nordsøens kyststater.

For rundfiskearter i Nordsøen foreligger der landingsstatistikker for alle lande, der udnytter disse ressourcer. Disse oplysninger suppleres med skøn over genudsætninger under fiskeri på grundlag af et prøvetagningsprogram, der gennemføres af Det Forenede Kongerige fra fiskerfartøjer. I 1988 blev der f.eks. under dette program målt 75 000 kuller, hvoraf de 4 300 blev aldersbestemt. I fremtiden vil også Danmark og Nederlandene indsamle oplysninger om genudsætninger.

De videnskabelige undersøgelser, hvorunder der hvert år skal indsamles oplysninger specielt om rundfisk i Nordsøen er følgende:

- en international ungfiskundersøgelse, hvori otte eller ni fartøjer fra Danmark, Frankrig, Forbundsrepublikken Tyskland, Nederlandene, Norge, Sverige og Det Forenede Kongerige deltager. Denne undersøgelse omfatter hele Nordsøen, hvor der i samtlige statistiske rektangler på 30 kvadratsømil tages stikprøver af to forskellige lande, med i alt 500 træk
- den engelske bundfiskundersøgelse, som dækker hele Nordsøen og består af 70 til 80 træk
- den skotske bundfiskundersøgelse, under hvilken alle statistiske rektangler i den nordlige Nordsø prøvetages, svarende til 80 træk
- den nederlandske bundfiskundersøgelse, der omfatter den sydlige Nordsø, med 90 træk.

Dette giver i alt ca. 750 træk, der omfatter hele Nordsøen på forskellige årstider.

Oplysninger fra programmerne for markedsprøvetagning til undersøgelse af bifangster af rundfisk i industrielt fiskeri fås fra Danmark og Norge, og om rundfisk landet til konsum fås fra Belgien, Danmark, Frankrig, Nederlandene og Det Forenede Kongerige. Under dette prøvetagningsprogram blev 159 000 kuller målt i 1988 alene af Skotland, og heraf blev 19 000 aldersbestemt.

Videnskabelig prøvetagning af landingerne på fiskerfartøjer kan sammenlignes med at råde over en flåde af forskningsfartøjer på størrelse med antallet af implicerede koffardifartøjer, som arbejder året rundt i samtlige de områder, hvor der fanges fisk.

Kommissionen skal i denne forbindelse henvise det ærede medlem til sit svar på medlemmets skriftlige forespørgsel nr. 1399/88 (1).

(1) EFT nr. C 255 af 9. 10. 1989, s. 4.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 989/89

af José Hupart (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. december 1989)

(90/C 125/52)

Om: Fødevarerprogram for de mindst begunstigede

I sin betænkning om borgernes og den fjerde verdens (de fattige i Europa) fattigdom understregede EP, at det var i EF's interesse, at der løbende uddeltes fødevarer fra lagrene af landbrugsprodukter.

Hvorledes agter Kommissionen at gennemføre fordelingen af fødevarer fra de stadig eksisterende lagre til de mest ugunstigt stillede sociale grupper?

Hvor store mængder fødevarer vil der i 1990 blive uddelt til velgørende organisationer som f.eks. hjerterestauranterne eller CPAS (offentligt center for socialhjælp).

Hvilken fremgangsmåde skal benyttes for at få adgang til denne støtte?

Hvorledes er den nuværende situation med hensyn til lagrene af landbrugsprodukter?

Til hvilke formål vil Kommissionen anvende de opnåede besparelser i forbindelse med nedbringelse og afvikling af lagrene?

Hvem vil være støtteberettiget (organisationer, enkeltpersoner osv.)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(18. januar 1990)

Kommissionen skal forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om »Free Food«-programmets (¹) forløb, når den har oplysninger om de første to år, det har været i anvendelse. Denne to-års periode udløb i december 1989. Hvis de nødvendige oplysninger foreligger i rette tid, ventes rapporten udarbejdet i foråret 1990. I rapporten agter Kommissionen at anføre, hvilken rolle den mener programmet skal spille i fremtiden.

Mængden af levnedsmidler, der kan stilles til rådighed, er begrænset af de bevillinger, der tildeles den relevante del af budgettet. For 1990 er der på budgettet afsat 150 mio. ecu til programmet.

For 1990 påtænker Kommissionen ikke at foretage nogen ændringer i proceduren på EF-plan for tildeling af denne hjælp. Det påhviler medlemsstaterne at udpege de organisationer, der skal fordele levnedsmidlerne, og at fastlægge de kriterier, som potentielle modtagere skal opfylde for at komme i betragtning. Kommissionen er ikke i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt nogen medlemsstat påtænker at ændre procedurerne eller kriterierne for at komme i betragtning i 1990 og i givet fald i hvilken retning.

Fællesskabets lagre af de produkter, der først og fremmest er stillet til rådighed for dette program fra interventionslagrene, nemlig smør og oksekød, var ved udgangen af 1989 betydeligt lavere, end da foranstaltningen blev indført. For smørs vedkommende var faldet fra 860 000 tons til 36 000 tons. Faldet for oksekøds vedkommende var fra 780 000 tons til 130 000 tons.

(¹) EFT nr. L 352 af 15. 12. 1987.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 990/89
af Peter Beazley (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. december 1989)
(90/C 125/53)**

Om: Den europæiske bilindustri og programmet vedrørende enhedsmarkedet

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage (i overensstemmelse med Den Europæiske Fælles Akt, EF's konkurrencepolitik og hensynet til EF's eksterne handel):

1. For at forhandle med medlemsstaterne med henblik på at fjerne hindringerne på det europæiske marked for motorkøretøjer på samme grundlag som for andre produkter.

Hvorledes vil situationen være med hensyn til:

- a) etablerede EF-producenter (uanset nationalitet)

- b) direkte import fra lande uden for EF?

2. For at udarbejde globale kvoter for importen af japanske køretøjer til enhedsmarkedet, uanset hvorfra de kommer? Hvis Kommissionen finder, at der skal tages passende skridt, bedes den oplyse, hvilket omfang kvoterne får, og sørge for, at overgangsperioden bliver så kort som mulig?

Kommissionen bedes snarest muligt oplyse den sandsynlige tidsplan for gennemførelsen af ovennævnte markedsstrategier. Er Kommissionen klar over, at bilfabrikanterne i deres vejledende tidsplanlægning er nødt til at tage hensyn til de sandsynlige markedsvilkår fem til syv år i forvejen? Derfor bedes Kommissionen redegøre for udviklingen i forhandlingerne med den japanske regering og med de japanske og andre bilforhandlere.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(16. februar 1990)

Den 6. december 1989 sendte Kommissionen Rådet en meddelelse om et stort indre marked for automobiler (¹).

I denne meddelelse giver Kommissionen udtryk for det synspunkt, at det er nødvendigt at skabe et indre marked for automobiler som for andre produkter; det skal omfatte alle relevante aspekter, og der skal følges en så streng tidsplan som muligt.

Svarene på de forskellige punkter i det ærede medlems spørgsmål er i vid udstrækning anført i denne meddelelse, som også er blevet sendt til Parlamentet. Kommissionen har ved fastlæggelsen af sin holdning fuldtud taget hensyn til den beslutning, som Parlamentet vedtog den 23. januar 1987, og som var baseret på en meget udtømmende betænkning udarbejdet af det ærede medlem.

(¹) SEC(89) 2118 endelig udg.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 992/89
af Ian White (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. december 1989)
(90/C 125/54)**

Om: Bundet støtte

For øjeblikket fører en række medlemsstater en restriktiv støttepolitik, hvorefter støtteprojekter kun udbydes åbent

i licitation til entreprenører inden for medlemsstaten selv.

Denne form for restriktion forekommer at være i modstrid med gennemførelsen af det indre marked. Endvidere kritiserede Komiteen for Udviklingsbistand (DAC) udtrykkelig i sin sidste rapport anvendelsen af bundet støtte, som indebærer den risiko, at støtte ledes væk fra udviklingsprogrammer med højere prioritet, således at prioriteringen i højere grad bestemmes af behovet hos virksomhederne i de støttende lande.

Hvilke planer har Kommissionen for frigivelsen af offentlig støtte?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(12. marts 1990)

Kommissionen ser positivt på, at medlemsstaterne vedvarende yder øget bistand til udviklingslandene sideløbende med Fællesskabets bistand. Men samtidig skal betingelserne for ydelse af sådan bistand være i overensstemmelse med EØF-Traktaten om de gældende fællesskabsregler for offentlige indkøb.

Kommissionen er i færd med at undersøge den gældende praksis med bundet bistand for at sikre, at disse forskellige målsætninger overholdes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1008/89

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. december 1989)

(90/C 125/55)

Om: Situationen med hensyn til de projekter til beskyttelse af miljøet, som Spanien har forelagt

I henhold til forordning (EØF) nr. 1760/87⁽¹⁾ kan der ydes støtte i de områder, der er særligt følsomme med hensyn til beskyttelse af miljøet og naturressourcerne og med hensyn til bevaring af naturen og landskabet.

Hvilke projekter har Spanien forelagt i henhold til denne ordning for beskyttelse af miljøet?

Har Kommissionen givet tilladelse til fællesskabsfinansiering af nogen af disse projekter, og i bekræftende fald til hvilke?

Hvilke af de anmeldte foranstaltninger, som indgår i andre projekter, er blevet godkendt som nationale støtteordninger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(25. januar 1990)

Spanien har indtil nu ikke forelagt noget projekt vedrørende områder, der er følsomme med hensyn til beskyttelse af miljøet og naturressourcerne eller med hensyn til bevarelsen af naturen og landskabet (forordning (EØF) nr. 1760/87 om ændring af afsnit V, artikel 19 i forordning (EØF) nr. 797/85).

Med hjemmel i forordning (EØF) nr. 1760/87 har Kommissionen til dato truffet beslutning om fællesskabsfinansiering (EUGFL) af henholdsvis 21 britiske programmer, ni tyske programmer og et nederlandsk program.

Endvidere har Kommissionen fået forelagt ca. 25 støtteprogrammer, som ikke har kunnet godkendes i henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 797/85. Disse programmer er generelt blevet godkendt som statsstøtte i henhold til Traktatens artikel 92 og 93.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1011/89

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. december 1989)

(90/C 125/56)

Om: Forvaltningen af den særlige fælles foranstaltning, som blev vedtaget af Rådet i 1988 til fremme af landbrugsudviklingen i visse områder i Spanien

Rådet vedtog i april 1988 (EFT nr. L 107 af 28. 4. 1988) en særlig fælles foranstaltning med henblik på at fremme landbrugsudviklingen i visse områder i Spanien. Foranstaltningens varighed er begrænset til fem år, og udgifterne beløber sig til 420 mio. ecu. Hvilke projekter er indtil nu blevet godkendt? Hvorledes er de fordelt på de forskellige regioner, og hvilke beløb er der afsat til hvert projekt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(14. februar 1990)

Bidraget fra EUGFL, Udviklingssektionen, til foranstaltninger, der er truffet inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 1118/88 med henblik på fremme af landbrugets udvikling i visse områder i Spanien, udgør for tiden fra 1. maj 1988 til 31. december 1989 8 390 479 000 pta. hvoraf de 4 424 345 000 pta. er refusion for 1988 og 3 966 134 000 pta. forskud for 1989.

Kommissionen tilsender direkte det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat en tabel med fordelingen af dette beløb.

⁽¹⁾ EFT nr. L 167 af 26. 6. 1987, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1020/89
af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (18. december 1989)
 (90/C 125/57)

Om: Direktiv om våbensalg

Hvordan har Kommissionen reageret på det nylige forslag fra det tyske medlem af Europa-Parlamentet, Linkohr, om at Kommissionen, på baggrund af skandaler som i tilfældet Banca Nazionale del Lavoro, snarest muligt fremsætter et direktivforslag, som forpligter De Tolvs retslige myndigheder til at samarbejde om straffesager for at gennemføre en ensartet og yderst restriktiv politik for våbensalg?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
 (19. februar 1990)

Kommissionen har forelagt et forslag til Rådets direktiv om kontrol, erhvervelse og besiddelse af våben⁽¹⁾; dette forslag er for nylig blevet ændret⁽²⁾. Det omhandler harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om privatpersoners erhvervelse og besiddelse af skydevåben samt af bestemmelserne om, hvilke formaliteter der kræves opfyldt ved overførsel af skydevåben mellem landene inden for Fællesskabet, idet disse formaliteter bygger på en udveksling mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder af oplysninger om overførsler af våben.

For så vidt angår salg af våben, ammunition og krigsmateriel hjemler Traktatens artikel 223 hver medlemsstat ret til at træffe de foranstaltninger, som den anser for nødvendige til beskyttelse af sine væsentlige sikkerhedsinteresser, og som vedrører fabrikation af eller handel med disse varer, for så vidt som de pågældende foranstaltninger ikke forringer konkurrencevilkårene inden for fællesmarkedet. Det skal i øvrigt bemærkes, at strafferetlige sanktioner på dette område udelukkende henhører under hver enkelt medlemsstats restssystem.

⁽¹⁾ EFT nr. C 235 af 1. 9. 1987, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. C 299 af 28. 11. 1989, s. 6.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1028/89
af Pierre Lataillade, Alain Pompidou og Jacques Vernier
(RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (18. december 1989)
 (90/C 125/58)

Om: Mærkning af levnedsmidler

I direktivforslaget næringsdeklarationsregler for levnedsmid-

idler anbefales at indholdet af natrium anføres af hensyn til forbrugernes sundhed, selv om:

- a) lægestanden stadig ikke er i besiddelse af epidemiologiske beviser for, at indtagelse af natrium kan indebære en risiko for sunde mennesker (forhøjelse af blodtrykket), hvilket INTERSALT-undersøgelser har vist
- b) der aldrig har været foretaget landsdækkende videnskabelige undersøgelser af, hvilke negative følger en begrænsning af saltindtagelse kan have
- c) forbrugeren ikke har mulighed for let og præcist at beregne, hvor mange milligram natrium den pågældende indtager dagligt.

Kan Kommissionen som følge heraf give oplysning om de videnskabelige og økonomiske kriterier, der berettiger, at natrium underlægges direktivforslagets anvendelsesområde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
 (8. januar 1990)

Forslaget til mærkning af næringsindholdet i levnedsmidler⁽¹⁾ tager bl.a. sigte på at sætte forbrugerne i stand til at foretage et informeret valg mellem levnedsmidler for at opfylde individuelle behov.

For så vidt angår de næringsstoffer, der skal deklarerer, er der i det ændrede forslag fra Kommissionen⁽²⁾, som blev forelagt Rådet den 5. september 1989, taget hensyn til bemærkninger fremsat af en lang række interesserede parter, og forslaget er helt på linje med den udtalelse, der blev afgivet af Europa-Parlamentet i maj 1989.

⁽¹⁾ EFT nr. C 282 af 5. 11. 1988, s. 8.

⁽²⁾ KOM(89) 420.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1051/89
af Christiana Muscardini (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (18. december 1989)
 (90/C 125/59)

Om: Europæisk charter for beskyttelse af dyrearter

Der er tidligere blevet fremsat en skriftlig forespørgsel (nr. 469/89) om behovet for at beskytte samtlige dyrearter og navnlig de arter, der bør betragtes som beskyttede, og der findes fortsat ikke et europæisk charter hverken om dyrenes rettigheder eller om beskyttelse af fredede dyrearter. I Italien er der netop blevet nedlagt en ulvehvalp, samtidig med at professor Messi netop i Italien har fået udvirket, at republikkens præsident skal være protektor for den forening, hvis formål er at beskytte ulven i

Italien. Kommissionen bedes derfor oplyse, om den i det mindste vil lade udarbejde en fælles fortegnelse over de arter, der bør betragtes som beskyttede, og opfordre de pågældende medlemsstater til at idømme strenge straffe i tilfælde af overtrædelse.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(14. februar 1990)

Alle vilde fuglearter i Fællesskabet er fredet i kraft af direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af vilde fugle i EF. 72 fuglearter kan dog fortsat jages.

Et nyt direktivforslag⁽²⁾ om beskyttelse af naturlige og delvis naturlige levesteder samt af vilde dyr og planter indeholder tre bilag med lister over beskyttede dyre- og plantearter. Bilag 1 indeholder en liste over de dyre- og plantearter, hvis levested har brug for beskyttelse. Bilag 2 indeholder en liste over dyre- og plantearter med behov for strengere beskyttelsesbestemmelser, og bilag 3 omfatter de dyre- og plantearter, for hvilke der bør gælde særlige bestemmelser med hensyn til udnyttelse af kommerciel eller anden art. De tre nævnte bilag udgør blot en del af direktivets samtlige bilag.

Med hensyn til det ærede medlems forslag om indførelse af EF-bestemmelser for, hvorledes sådanne overtrædelser bør straffes, er Kommissionen af den opfattelse, at dette er et problem, der bør gøres til genstand for en general undersøgelse, inden der kan fremsættes direktivforslag vedrørende bestemte sektorer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979.

⁽²⁾ EFT nr. C 247 af 21. 9. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1053/89

af Bernhard Sälzer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. december 1989)

(90/C 125/60)

Om: Importtold for glaskolber under kode 70 1200 900 i toldtariffen

Glaskolber til montering i isoterme beholdere (jf. kode 70 1200 900 i toldtariffen — dobbeltvæggede, forsøvede og oppumpede glasbeholdere) fremstilles ikke i så stort omfang i den nødvendige kvalitet, at behovet kan dækkes. Alligevel pålægges disse varer indførselstold.

Mener Kommissionen ikke, at det er muligt at indføre toldfrihed som led i den generelle toldpræferenceordning for udviklingslande for disse isolerende indsatser, som navnlig indføres fra Indien?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(6. marts 1990)

Glaskolber til termoflasker og lignende isoterme beholdere (KN-kode 7012) er sat på listen over følsomme varer under den generelle toldpræferenceordning. Dette betyder i praksis, at disse varer almindeligvis kan importeres toldfrit i Fællesskabet. Kommissionen kan imidlertid ved en forordning genindføre tolden, så snart loftet er nået.

Kommissionen er opmærksom på at denne vare hovedsagelig importeres fra Indien, som er et lavindkomstland, hvorfor den søgde for, at loftet for 1989 næsten blev fordoblet. Den vil søge af opnå en tilsvarende forbedring af GSP-arrangementet for årene 1991 til 2000.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1054/89

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. december 1989)

(90/C 125/61)

Om: Den udvidede fortegnelse over »ugunstigt stillede landbrugsområder«

EF har i oktober offentliggjort en fortegnelse over 177 kommuner i det franske departement, Deux-Sèvres, som indgår i den udvidede fortegnelse over »ugunstigt stillede landbrugsområder« (direktiv 75/268/EØF)⁽¹⁾.

To af kommunerne er blevet glemt, selv om de tilhører det samme geografiske område. Der er tale om Doux og La Couarde.

Hvad har Kommissionen til hensigt at foretage sig for at afhjælpe denne urimelighed?

⁽¹⁾ EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(7. februar 1990)

Kommissionen har ikke modtaget nogen ansøgning om at klassificere kommunerne Doux og La Couarde i departementet Deux-Sèvres som ugunstigt stillede landbrugsområder.

Kommissionen har ikke beføjelse til at klassificere kommuner, der ikke er foreslået af en medlemsstat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1082/89**af Kirsten Jensen (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(19. December 1989)**(90/C 125/62)**Om: Bestråling af fødevarer*

Hvad agter Kommissionen at foretage sig med hensyn til direktivet om bestråling af fødevarer efter afstemningen i Parlamentet den 11. oktober 1989, hvor Parlamentets Miljøudvalgs ændringsforslag blev vedtaget?

Vil Kommissionen søge at gennemføre Parlamentets holdning?

Hvordan forestiller Kommissionen sig i bekræftende fald, at direktivet kan overholdes?

Hvad agter Kommissionen i benægtende fald, at gøre ved direktivforslaget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(21. februar 1990)*

Efter at Parlamentet havde udtalt sig i oktober 1989 om udkastet til direktiv om beståling af fødevarer, har Kommissionen fremsat et ændret forslag ⁽¹⁾, hvori der er taget hensyn til nogle af Parlamentets ændringsforslag. Kommissionens forslag drøftes i øjeblikket i Rådet i henhold til samarbejdsproceduren (artikel 100 A).

Der er i forslaget fastsat streng kontrol med bestråling i fødekædeproduktionen. Kontrollen vil blive foretaget af medlemsstaternes kontrolmyndigheder i overensstemmelse med bestemmelserne i det kommende direktiv og direktivet om offentlig kontrol med levnedsmidler, der blev vedtaget den 14. juni 1989 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ KOM(89) 576.⁽²⁾ EFT nr. L 186 af 30. 6. 1989.**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1090/89****af Gerardo Fernandez Albor (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(19. december 1989)**(90/C 125/63)**Om: Fællesskabsstøtte til oprettelse af biblioteker for blinde*

Blandt de foranstaltninger forskellige sammenslutninger i EF har iværksat for at hjælpe blinde, har især oprettelsen

af lydbiblioteker været et positivt initiativ, som giver blinde mulighed for at »høre« bøger, som de ellers ikke ville få kendskab til.

I forbindelse med dette vigtige hjælpeinitiativ har det vist sig vanskeligt at finde stemmer til indtaling af værkerne. For at gennemføre initiativet er det derfor nødvendigt at henvende sig til professionelle, hvilket generelt er forbundet med ganske væsentlige udgifter.

Kan Kommissionen oplyse, om der i forbindelse med den hjælp, den yder over de forskellige budgetkonti, er mulighed for at opnå EF-støtte til at afhjælpe de mangler, der gør sig gældende i forbindelse med udarbejdelsen af lyd-bøger til biblioteker for blinde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Vasso Papandreou*(31. januar 1990)*

Den 18. april 1988 vedtog Rådet HELIOS-programmet (1988—1991), der skal fremme handicappedes økonomiske og sociale integration og mulighed for en selvstændig tilværelse ⁽¹⁾.

Inden for rammerne af dette program, hvis budgetmæssige ressourcer desværre er forholdsvis begrænsede, kan Kommissionen yde tilskud til eksterne europæiske samarbejdsaktiviteter, som f.eks. konferencer, seminarer og studiebesøg, hvori der deltager repræsentanter fra mindst tre EF-medlemsstater. Man prioriterer aktiviteter, der foregår som led i et årligt program, der forelægges af europæiske ikke-statslige organisationer, hvis virke er i overensstemmelse med HELIOS-programmets mål.

Med henblik på en bedre koordinering på fællesskabsplan af foranstaltningerne til fordel for handicappede har Kommissionen ydet støtte, og gør det fortsat, til oprettelse af europæiske organisationer, hvori ikke-statslige organisationer, der er repræsentative på nationalt plan, har medlemsskab. Disse organisationer beskæftiger sig hver især med bestemte handicap og bestemte aktiviteter til fordel for de handicappede.

Disse organisationer, der arbejder på europæisk plan, har bl.a. til opgave at afgive udtalelse til Kommissionen om ydelse af støtte til aktiviteter, der har en europæisk dimension. Ansøgninger om støtte sendes derfor af Kommissionen til Den Europæiske Bindeunion (224 Great Portland Street — London WIN 6AA, UK), som foretager en første behandling af ansøgningen og afgiver udtalelse til Kommissionen om, hvorvidt det i de enkelte tilfælde er berettiget at yde støtte. Det påhviler naturligvis Kommissionen at træffe den endelige afgørelse, navnlig på grundlag af de europæiske politiske retningslinjer, fællesskabsmyndighedernes prioritering og de disponible økonomiske ressourcer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 104 af 23. 4. 1988, s. 38.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1092/89

af Gary Titley (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. december 1989)

(90/C 125/64)

Om: Bestemmelserne om minimumsløn i Fællesskabet

Kan Kommissionen give oplysninger om alle de undersøgelser, den har kendskab til, om de økonomiske følger af bestemmelserne om minimumsløn i de enkelte medlemsstater og i Europa som helhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(25. januar 1990)

Kommissionen har ikke iværksat en systematisk undersøgelse af, hvilke økonomiske konsekvenser indførelsen af en garanteret mindsteløn ville have.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1094/89

af Anita Pollack (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. december 1989)

(90/C 125/65)

Om: Kontrol med udstødningsgasser

Agter Kommissionen at forelægge forslag om forbedring af kvaliteten af dieselbrændstof ved at sænke svovlindholdet yderligere? Hvilke synspunkter har den med hensyn til forureningskontrol på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(31. januar 1990)

Ifølge artikel 6 i Rådets direktiv 87/219/EØF af 30. marts 1987 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om svovlindholdet i visse flydende brændselsstoffer (*) skal Kommissionen overvåge virkningerne af direktivets anvendelse. Tre år efter direktivets anmeldelse skal Kommissionen forelægge Rådet en rapport vedlagt et relevant forslag om fastlæggelse af en enhedsværdi. Kommissionen arbejder for tiden på dette forslag og vil forelægge det for Rådet omkring den 1. april 1990.

(*) EFT nr. L 91 af 3. 4. 1987, s. 19.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1095/89

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. december 1989)

(90/C 125/66)

Om: EF-Tidendes oplag

Eftersom det er meget vigtigt at fremme og sikre alle fællesskabsborgeres information om, hvad der sker inden for EF, og navnlig deres muligheder for at konsultere *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, da mange bestemmelser såsom forordningerne er direkte anvendelige og deres efterlevelse obligatorisk, bedes Kommissionen oplyse, hvor stort et oplag EFT sammenlagt udsendes i, og hvordan dette tal fordeler sig på de forskellige lande.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger

(17. januar 1990)

Det af det ærede medlem ønskede oplysninger er anført nedenfor:

Oplaget af De Europæiske Fællesskabers Tidende
(L-udgaven)

Spanien	3 000
Danmark	900
Forbundsrepublikken Tyskland	2 700
Grækenland	800
Det Forenede Kongerige	3 600
Frankrig	5 000
Italien	3 100
Nederlandene	1 650
Portugal	1 250
I alt	22 000

Udsendelse af EFT
(gratis og mod betaling)

Fordeling efter lande

Belgien	2 682
Danmark	542
Forbundsrepublikken Tyskland	1 761
Grækenland	386
Spanien	2 206
Frankrig	2 221
Irland	187
Italien	2 360
Luxembourg	542
Nederlandene	720
Portugal	700
Det Forenede Kongerige	1 609
	15 916
Resten af verden	873
I alt	16 789

Fordeling efter sprog

Dansk	598
Tysk	2 111
Engelsk	2 866
Spansk	2 470
Fransk	3 831
Græsk	431
Italiensk	2 475
Nederlandsk	1 225
Portugisisk	782
I alt	16 789

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1101/89
af Maxime Verhagen og Arie Oostlander (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (19. december 1989)
 (90/C 125/67)

Om: Den nationale lovgivning

1. Hvordan er det muligt også inden for EF at konkretisere den af kommissionsmedlem Bangemann under drøftelserne med USA om den europæiske kvota for tv-produktioner fremførte opfattelse, at kulturgoder er kvalitativt forskellige fra industrivarer, og at der derfor på dette område er behov for en anden politik, der også skal indeholde beskyttende foranstaltninger?

2. Ligger det inden for rammerne af den fremførte påstand, at »kulturgoder« beskyttes af EF's politik mod markedskræfternes frie spil, navnlig ved fjernelse af juridiske smuthuller, som vanskeliggør beskyttelsen af kulturens mangfoldighed?

3. I forbindelse med det nyligt vedtagne direktiv om medier er der tale om et bilag, som skal umuliggøre og i givet fald sætte en stopper for de såkaldte indirekte udsendelser.

Har en regering mulighed for på grund af dette »bilag« at udstede love om, at en national kommerciel radiostation eller en kommerciel radiostation, som navnlig henvender sig til offentligheden i en bestemt medlemsstat:

- skal være hjemmehørende i den pågældende medlemsstat
- kun må ejes af aktionærer, som er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(1. marts 1990)

1. Ved fremlæggelse af forslag for Parlamentet og Rådet har Kommissionen altid sørget for, at de EF-foran-

staltninger, der angår kulturelle goder og tjenesteydelser, tager hensyn til de for denne sektor særlige forhold. Således indeholder direktivet »Fjernsyn uden grænser«⁽¹⁾, som Rådet vedtog for nylig, et kapitel om fremme af distribution og produktion af fjernsynsprogrammer.

2. Sigtet med Kommissionens politik er at opbygge »et audiovisuelt fællesskab« og derigennem skabe loyale konkurrenceforhold samt en lovgivningsmæssig og økonomisk ramme til gavn for udviklingen af produktionen og distributionen af kulturelle tjenesteydelser i Europa. I det omfang, hvor de til dette område nødvendige EF-direktiver endnu ikke er faldet på plads, står det stadig medlemsstaterne frit for, under hensyntagen til fællesskabsretten, at opretholde og videreudvikle politiske tiltag, der har til formål at beskytte og fremme den kulturelle mangfoldighed i Europa.

3. Under drøftelserne i Rådet forud for vedtagelsen af direktivet »Fjernsyn uden grænser« erklærede Kommissionen, at den som led i den rolle, som den har fået tillagt, vil sikre, at EF-Domstolens retspraksis med hensyn til omgåelse af nationale regler overholdes. I henhold til denne retspraksis gælder det nemlig, at »man heller ikke kan nægte den medlemsstat ret til at træffe foranstaltninger, der skal forhindre, at den i artikel 59 garanterede frihed udnyttes af en tjenesteyder, hvis virksomhed er helt eller fortrinsvist rettet mod denne stats territorium med sigte på at unddrage sig de faglige regler, som ville gælde for ham, såfremt han var bosat på den nævnte stats territorium, idet en sådan situation ville kunne afgøres i henhold til kapitel om etableringsretten og ikke kapitlet om fri udveksling af tjenesteydelser«⁽²⁾.

Derimod tillader denne retspraksis ikke, at der opretholdes eller indføres restriktioner på grundlag af nationalitet, såsom begrænsninger i adgangen for andre medlemsstaters statsborgere til at erhverve aktier i radiospredningsvirksomheder på de vilkår, som i etableringslandets lovgivning er fastsat for landets egne statsborgere.

⁽¹⁾ EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989, s. 23.

⁽²⁾ Samling af Domstolens Afgørelser, 1974-8, s. 1309, nr. 13.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1102/89
af Maxime Verhagen (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (19. december 1989)
 (90/C 125/68)

Om: Truende hungersnød i det nordlige Etiopien

1. Har Kommissionen kendskab til udtalelserne fra en funktionær i FN's verdensfødevarerprogram (WFP) om

farene for, at den store hungersnød, der ramte det nordlige Etiopien i 1984, kan gentage sig?

2. Er Kommissionen af samme opfattelse som den pågældende funktionær (David Morton) i WFP, at en af de få mulighed for at forhindre en katastrofe svarende til den i 1984/85 består i at tilvejebringe en »free passage«, en fri korridor for fødevarekonvojer til de truede områder?

3. Er det ifølge Kommissionen muligt at appellere til alle de berørte parter om, at de tilvejebringer en sådan korridor?

4. Er Kommissionen også af samme opfattelse som den omtalte funktionær i WFP, at den bistand fra vestlige lande og internationale hjælpeorganisationer, som der allerede er blevet afgivet løfte om, i den nuværende situation er aldeles utilstrækkeligt?

5. Hvilke foranstaltninger overvejer Kommissionen at træffe for at afværge den truende hungersnød?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(7. februar 1990)

1. Via sin delegation i Etiopien er Kommissionen blevet underrettet om, at en ny hungersnød truer det nordlige Etiopien.

2. Det er indlysende, at adgang til alle de kriseramte befolkningsgrupper er en forudsætning for at undgå, at hungersnøden udvikler sig og får samme omfang som i de foregående år.

3. Fællesskabet som helhed har gentagne gange inden for de seneste år — bl.a. i en erklæring under Det Europæiske Råd i Strasbourg den 8. og 9. december 1989, som blev fulgt op af en henvendelse på stedet i Addis Abeba — tilkendegivet over for alle berørte parter, at det agter at hjælpe alle de hungersnødramte befolkningsgrupper, og det har derfor anmodet om, at man ikke hindrer, men tværtimod letter transporten og distributionen af den humanitære hjælp og nødhjælpen i de kriseramte områder.

Kommissionen følger derfor situationens udvikling med største opmærksomhed og forsøger at finde de bedste løsninger for at få adgang til alle de berørte befolkningsgrupper.

4. Behovet i det nordlige Etiopien er for 1990 anslået til mindst ca. 565 000 tons korn og 66 000 tons supplerende fødevarer. Fællesskabets fødevarehjælp beløber sig indtil nu til 175 000 tons korn og 5 400 tons supplerende fødevarer. Endvidere blev der den 14. december 1989 godkendt en nødhjælp på 10 mio. ecu. Fællesskabets hjælp andrager derfor i øjeblikket i alt 53,6 mio. ecu, hvortil kommer medlemsstaternes hjælp, der anslås til ca. 40,9 mio. ecu.

5. Kommissionen finder derfor, at behovene er dækket for øjeblikket, men den er parat til, som led i den internationale koordination, at bidrage med nye aktioner, hvis de skønnes nødvendige.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1103/89
af François-Xavier de Donnea (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. december 1989)
(90/C 125/69)**

Om: COMETT-programmet

Kan Kommissionen om de projekter, som er blevet iværksat under første fase (1987—1989) af COMETT-programmet give oplysning om:

1. antallet af projekter, som involverer belgiske virksomheder og universiteter, omkostningerne i forbindelse med disse projekter og antallet af studerende, som modtager støtte
2. den regionale fordeling (mellem Bruxelles, Vallonien og Flandern) af projekterne, omkostningerne og modtagerne
3. karakteren og omfanget af eventuelle foranstaltninger, som er blevet gennemført af de belgiske nationale og regionale myndigheder samt myndigheder for sprogfællesskaberne i forbindelse med disse projekter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(2. februar 1990)

1. Der blev godkendt 90 projekter fra belgiske initiativtagere under COMETT I (ud af i alt 1 300 projekter). Udgifterne til projekterne var ca. 23 mio. ecu. Det bør imidlertid tilføjes, at det samlede antal projekter, der indebar belgisk deltagelse, var ca. 250. Det er ikke muligt at angive, hvor mange studerende der i alt modtog støtte i forbindelse med samtlige projekter. Imidlertid var antallet af studie- eller praktikophold, der omfattede Belgien, ca. 125.

2. Kommissionen ligger ikke inde med tal, der viser den regionale fordeling i Belgien. De eneste statistikker, der foreligger i den forbindelse, viser, at det blev oprettet fire uddannelsespartnerskaber mellem universiteter og virksomheder i den fransktalende del af Belgien og tre i den nederlandsktalende del.

3. Så vidt det er Kommissionen bekendt, deltog den belgiske regering ikke finansielt i nogen af disse projekter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1106/89

af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(19. december 1989)
(90/C 125/70)

Om: EF-støtte til Latinamerika

To spankse dagblade har på den samme dag (den 20. november 1989) offentliggjort to indbyrdes modstridende versioner vedrørende det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd, som fandt sted i Paris den 18. november 1990.

Ifølge det ene dagblad (ABC) »bekræfter EF sin vilje til at forhindre, at støtten til østlandene får konsekvenser for Latinamerika«. Ifølge det andet dagblad (El País) »kan denne støtte få skadelige følger for andre områder i verden, som er af stor betydning . . . som f.eks. Latinamerika eller de ikke-europæiske middelhavslande«. I det sidstnævnte dagblad tillægges denne pessimistiske opfattelse den spanske ministerpræsident, González, og den henviser udtrykkeligt til hans udtalelse om, at Spanien vil føre en meget hård kamp for at prøve at afværge sådanne skadelige følger.

Da denne sag er af så stor betydning for hele EF og følgelig også for de omtalte ikke-europæiske lande, kan Rådet da oplyse, hvilke af de to versioner, der er i overensstemmelse med sandheden, og hvorledes den konkret kan gøre rede for de skadelige følger, som — hvis den anden version er korrekt — vil ramme de ikke-europæiske lande, som oplysningerne i begge tilfælde tager sigte på?

Svar

(10. april 1990)

Rådet erkender betydningen af de dybtgående politiske forandringer, som er sket i Mellem- og Østeuropa, og støtter de omfattende økonomiske reformer, som er iværksat i de pågældende lande, som gør fremskridt i retning af demokrati og overholdelse af menneskerettighederne.

Det er imidlertid af den opfattelse, at denne solidariske indsats ikke må ske på bekostning af Fællesskabets øvrige partnere, herunder landene i den tredje verden. Den indsats, som man således overvejer for de mellem- og østeuropæiske lande, skal ske ud over den indsats, Fællesskabet i forvejen gør til fordel for udviklingslandene, herunder de latinamerikanske lande.

Fællesskabet vil således i overensstemmelse med de principper, der blev fastlagt på Det Europæiske Råds samling på Rhodos og i Madrid, og som blev bekræftet på samlingen i Strasbourg, udbygge sin og medlemsstaternes rolle på den internationale politiske og økonomiske scene ud fra et ønske om åbenhed, solidaritet og samarbejde. Det vil i fuldt omfang leve op til sit ansvar over for lande, med

hvilke det har bånd og forbindelser af enhver art af historiske og geografiske årsager.

På den baggrund vil Fællesskabet styrke sit samarbejde med de latinamerikanske lande. Det skal navnlig bistå Andes-staterne i deres bestræbelser på at bekæmpe narkotika, videreføre sin indsats i Mellemamerika for at genskabe den regionale fredsproces, der var et resultat af Esquipulas-aftalerne samt støtte de sydligste sydamerikanske landes bestræbelser på at genindføre frihedsrettighederne eller styrke demokratiet.

Det skal i den forbindelse påpeges, at Det Europæiske Råd på samlingen i Strasbourg ligeledes bekræftede sin vilje til at bidrage til den økonomiske og sociale udvikling i et demokratisk Chile, navnlig som led i en kommende samarbejdsaftale mellem Fællesskabet og dette land.

Endvidere har Kommissionen på grundlag af de direktiver, Rådet vedtog i december 1989, gennemført forhandlinger med henblik på en aftale om handelsmæssigt og økonomisk samarbejde med Argentina.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1115/89

af Niall Andrews (RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. december 1989)
(90/C 125/71)

Om: Medlemsstaternes meddelelse af tekniske forskrifter i henhold til forpligtelser over for Kommissionen

Disponerer Kommissionen over statistisk materiale vedrørende medlemsstaternes iagttagelse af informationsprocedurerne i henhold til direktiv 83/189/EØF⁽¹⁾ og 88/182/EØF⁽²⁾?

Hvorledes vil Kommissionen sikre fuldt gennemførelse af ovennævnte direktiver, navnlig under hensyntagen til gennemførelsen af det indre marked?

⁽¹⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. L 81 af 26. 3. 1988, s. 75.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(31. januar 1990)

Med henblik på at forbedre kontrollen med medlemsstaternes overholdelse af deres forpligtelser i medfør af direktiv 83/189/EØF, ændret ved direktiv 88/182/EØF,

har Kommissionen indgået en kontrakt med et privat institut, som siden 1. september 1988 har haft til opgave systematisk at gennemgå de officielle publikationer i samtlige medlemsstater (lovtidende, ministerielle bulletiner . . . osv.). En månedlig rapport om de tekniske forskrifter, der er vedtaget af medlemsstaterne, sendes til Kommissionens tjenestegrene, som foretager en analyse af de således meddelte tekster.

Kommissionen har desuden i januar 1989 truffet passende interne foranstaltninger, som giver den mulighed for hurtigt at forfølge medlemsstaterne i medfør af EØF-Traktatens artikel 169 for overtrædelse af deres forpligtelser i medfør af disse direktiver uanset den efterfølgende gennemgang af, hvorvidt de således indførte nationale forskrifter er i fuld overensstemmelse med fællesskabsretten.

Fra 1. september 1988 til 30. september 1989 har gennemgangen af månedsrapporterne givet sig udslag i, at der er indledt 46 overtrædelsesprocedurer mod medlemsstaterne. I 14 tilfælde har de pågældende medlemsstater bragt sagen i orden efter at have modtaget åbningsskrivelser fra Kommissionen og har opfyldt notifikationsforpligtelsen. Disse overtrædelsesprocedurer er derfor afsluttet, medens de øvrige fortsætter.

Den 20. december 1989 var der i øvrigt fortsat 67 tekster vedrørende retsager på nationalt plan til gennemgang i Kommissionens tjenestegrene.

For at muliggøre en korrekt vurdering af disse tal — og under overholdelse af informationsproceduren fra medlemsstaternes side — finder Kommissionen det hensigtsmæssigt at præcisere, at antallet af meddelelser fra medlemsstaterne beløb sig til 157 i 1988 og til 319 i 1989.

For yderligere at øge nyttevirkningen af direktiv 83/189/EØF har Kommissionen ved forlængelsen af sin meddelelse af 1. oktober 1986 om de følger, som efter dens opfattelse er resultatet af en manglende overholdelse af forpligtelser i medfør af dette direktiv⁽¹⁾, besluttet regelmæssigt i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* at offentliggøre listen over de meddelelser, den har modtaget i medfør af Fællesskabets informationprocedure. Stillet over for en national teknisk forskrift vil enkeltpersoner således være i stand til at verificere, hvorvidt fællesskabsforpligtelserne er overholdt af medlemsstaterne.

Kommissionen understreger — ligesom det ærede medlem — den fundamentale rolle, som det ændrede direktiv 83/189/EØF spiller i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked. Efter en ændring fra Parlamentets side, som Kommissionen har accepteret⁽²⁾, vil den hvert år forelægge Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om funktionen af Fællesskabets informationprocedure til godkendelse.

⁽¹⁾ EFT nr. C 245 af 1. 10. 1986, s. 4.

⁽²⁾ Artikel 1, stk. 10, i direktiv 88/182/EØF. Den første rapport om perioden 1984—1987 blev sendt til Parlamentet i december 1988. Rapporten for 1988 vil blive sendt i nær fremtid.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1120/89

af Raymonde Dury (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. december 1989)

(90/C 125/72)

Om: Metoder til nedbringelse af forureningen fra bilers udstødningsgasser

Det ser ud til, at Kommissionen som led i forureningsbekæmpelsen overvejer visse foranstaltninger vedrørende biltrafikken.

I Californien skal alle virksomheder med mere end 25 ansatte udarbejde og gennemføre en plan til reducere af det antal køretøjer, de ansatte benytter til og fra arbejdspladsen. Det drejer sig om at opmuntre bilisterne til samkørsel (jf. Time Magazine af 27. november 1989).

Har Kommissionen overvejet en eventuel overførsel af det californiske system til Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(14. marts 1990)

De af det ærede medlem omtalte bestemmelser, der finder anvendelse i Californien, vil helt sikkert medføre en nedsættelse af energiforbruget samt af de gener, der forvoldes af køretøjernes udstødningsgasser.

Sådanne foranstaltninger bør kraftigt understøttes, men de er ikke af en sådan art, at de ville kunne træffes på fællesskabsplan. Kommissionen påtænker dog at støtte initiativer af denne art, der tages på nationalt, regionalt eller lokalt plan. For netop de nationale, regionale og lokale myndigheder er i stand til at indføre regler, der er tilpasset behovet på det geografiske område, som er omfattet af deres beføjelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1125/89

af Carole Tongue (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. januar 1990)

(90/C 125/73)

Om: Menneskerettighedskrænkelser i Tyrkiet

Statsborgere fra EF-medlemslande, der lever i Tyrkiet, som f.eks. Alison Burch, Bakirkoy, Istanbul, er på det seneste blevet chikaneret og anholdt for at deltage i kristne gudstjenester. Hvilke forsikringer kan Kommissionen på denne baggrund give for, at Tyrkiets ansøgning om EF-medlemskab ikke nyder fremme, så længe menneskerettighederne fortsat krænkes?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(13. februar 1990)

I den udtalelse, der blev fremsat den 18. december 1989 i forbindelse med Tyrkiets formelle ansøgning om at blive fuldgældigt medlem af Det Europæiske Fællesskab, erklærede Kommissionen, at det efter dens opfattelse ikke vil være klogt at indlede forhandlinger om optagelse af noget ansøgerland, før Fællesskabet kan være sikker på, at de mål, der er fastsat i Den Europæiske Fælles Akt om styrkelse af den interne integration, er blevet nået, dvs. tidligst i 1993, bortset fra helt exceptionelle tilfælde.

I Tyrkiets særlige tilfælde tilkendegav Kommissionen ligeledes, at der for øjeblikket ikke blot er en uoverstigelig kløft mellem EF og Tyrkiet med hensyn til den økonomiske og sociale udvikling, men at der også er visse politiske problemer, som ikke må overses, bl.a. respekten for menneskerettighederne og mindretallets rettigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1128/89

af Jean-Claude Martinez (DR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. januar 1990)

(90/C 125/74)

Om: Landbrugsudgifterne i budgettet for 1990

De beslutninger, der blev truffet i Fontainebleau, om at gennemføre en budgetdisciplin og fastlægge flerårige lofter for landbrugsudgifterne, har gjort det muligt at indskrænke budgetrammen for landbruget.

1. Påtænker Kommissionen nogen overførsler mellem EUGFL, Garantisektionen og EUGFL, Udviklingssektionen?
2. På grundlag af de uudnyttede landbrugsbevillinger på budgettet for 1989 (4 mia. ecu) og de optimistiske prognoser for 1990 (næsten 9 mia. ecu) agter Kommissionen da at lette de budgetmæssige og økonomiske begrænsninger, der hviler tungt på Fællesskabets landbrugere, og anvende en del af disse beløb til at hjælpe de små landbrugere, der lider under kvoterne og andre stabilisatorer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(12. februar 1990)

Det Europæiske Råds beslutninger i Bruxelles den 11. og 12. februar med hensyn til budgetdisciplinen og de økonomiske udsigter, som erstattede dem fra Fontainebleau,

indførte maksimumsudgiftsbeløb for de forskellige EF-politikker.

Bevillingerne til EUGFL, Udviklingssektionen, inden for rammerne af de maksimumsbeløb, der er sat for strukturfondene, skal herefter betragtes uafhængigt af de udgifter, der er afholdt af eller forudset for EUGFL, Garantisektionen.

De foreløbige udgifter for regnskabsåret 1989 for EUGFL, Garantisektionen, lå ca. 4 mia. ecu under retningslinjerne (»guideline«) på landbrugsområdet; det ærede medlem mindes dog om, at de bevillinger, der bliver annulleret i 1989-budgettet, kun udgør ca. 1,3 mia. ecu under hensyntagen til de foretagne overførsler, især til den monetære reserve. Desuden skønnes marginen på 1990-budgettet i forhold til retningslinjerne (»guideline«) på landbrugsområdet til 4 108 mia. ecu.

Når udgifterne for EUGFL, Garantisektionen, i 1989 og 1990 ligger under de maksimumsbeløb, der er givet i de finansielle udsigter, skyldes det dels den reform af den fælles landbrugspolitik, der har fundet sted de senere år, og dels at konjunkturmæssige faktorer (verdensmarkedspriser, ecu/\$-pariteten) har en gunstig indvirkning på landbrugsudgifterne.

Med hensyn til de mindre producenter har Fællesskabet allerede indført forskellige foranstaltninger, der mildner virkningerne af kvoterne og stabilisatorerne; indkomststøtteprogrammerne til fordel for landdistrikterne er der truffet afgørelse om. Endelig har Kommissionen i forbindelse med sine prisforslag vedtaget et specifikt program med foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne. Disse foranstaltninger skulle mindske de økonomiske begrænsninger, som det ærede medlem er inde på.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1133/89

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. januar 1990)

(90/C 125/75)

Om: Kvalitetsnorm inden for den europæiske vinavl som led i det indre marked 1992

Det er blevet oplyst, at der i øjeblikket er drøftelser i gang af forslag gående ud på, at antallet af vinstokke inden for den europæiske vinavl som led i det indre marked i 1992 fastsættes til minimum 4 500 pr. ha. Dette hævdes at ske af kvalitetsårsager. De vinavlere, der ikke opfylder dette krav, skulle ikke længere kunne benytte kontrollerede oprindelsesbetegnelser. Kan Kommissionen oplyse, om dette er korrekt og, i bekræftende fald, hvad dette minimum af vinstokke pr. ha kan have at gøre med en kvalitetsnorm, hvor vinbønderne i årevis uden problemer har kunnet få ret til deres kvalitetsbetegnelse på grundlag af anonyme prøver?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**
(13. februar 1990)

Kommissionen har ikke kendskab til, at medlemsstaterne har til hensigt at fastsætte antallet af vinstokke til mindst 4 500 pr. ha for EF-vindyrkningen i forbindelse med enhedsmarkedet fra 1992.

I henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 823/87⁽¹⁾ kan medlemsstaterne udstede passende bestemmelser om de nødvendige dyrkningsmetoder for at sikre en optimal kvalitet af kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder. Sådanne dyrkningsmetoder skal bestemmes af medlemsstaterne ud fra praktiske synspunkter snarere end ved EF-regler, idet bestemmelsen af disse nødvendiggør, at der tages hensyn til regionale og lokale forhold for vindyrkningen som f.eks. jordens beskaffenhed.

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1134/89
af Bryan Cassidy (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(10. januar 1990)
(90/C 125/76)

Om: Retten til at rejse ind på en medlemsstats territorium

Hvilke medlemsstater har bestemmelser, hvorefter luftfartsselskaber eller rederier kan straffes for at transportere passagerer uden gyldige indrejsedokumenter?

Er sådanne bestemmelser efter Kommissionens mening i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen og international lov i betragtning af, at gennemførelsen af sådanne bestemmelser kan medføre, at en fællesskabsborgers ret til at rejse ind i en medlemsstat (inklusive dennes egen stat) kan være afhængig af en afgørelse, der træffes af en luftfartsfunktionær, der befinder sig på afrejsemedlemslandets territorium?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**
(23. februar 1990)

Med hensyn til første spørgsmål henvises det ærede medlem til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 409/89 af Edward Newman⁽¹⁾.

Kommissionen er af den opfattelse, at en eventuel national bestemmelse, hvorefter personer, det være sig rederier, luftfartsselskaber eller andre virksomheder, kan straffes for at transportere passagerer uden gyldige indrejsedokumenter, er forenelig med fællesskabsretten.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at medlemsstaterne i henhold til fællesskabsretten er forpligtet til at give personer, som er omfattet af bestemmelserne om fri bevægelighed for personer, adgang til deres territorium ved simpel forevisning af et gyldigt identitetskort eller pas, jf. artikel 3, stk. 1, i direktiv 68/360/EØF⁽²⁾, samt artikel 3, stk. 1, i direktiv 73/148/EØF⁽³⁾. De kan således ved grænsen anmode om forevisning af et af disse dokumenter og afslå at give adgang til en person, som ikke er i besiddelse af det fornødne dokument.

⁽¹⁾ Se side 2 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. L 172 af 28. 6. 1973, s. 14.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1140/89
af Lyndon Harrison (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(10. januar 1990)
(90/C 125/77)

Om: Omsætningsafgift på udenlandske busser

I Forbundsrepublikken Tyskland opkræves en omsætningsafgift af udenlandske busser, som kører på vejene i Forbundsrepublikken Tyskland og Vestberlin. Denne afgift er ifølge busselskaberne, hvoraf mange forsøger at bevare billige skolerejser, ikke blot tidskrævende, men også økonomisk belastende.

Kan Kommissionen oplyse, om andre EF-medlemsstater opkræver en sådan afgift? Deler Kommissionen den opfattelse, at denne afgift både strider mod princippet om fri bevægelighed i EF og er et brud på den loyale konkurrence mellem alternative former for transport i EF?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**
(5. marts 1990)

Leveringsstedet for transportydelser er i henhold til artikel 9, stk. 2, litra b), i det sjette momsdirektiv⁽¹⁾ det sted, hvor transporten finder sted, idet der tages hensyn til tilbagelagte strækninger.

I henhold til denne bestemmelse har medlemsstaternes ret til at opkræve moms af tjenesteydelser i form af personbefordring, for hvilken der betales vederlag, og som finder sted på deres område.

Men i henhold til artikel 28, stk. 3, litra b), i ovennævnte direktiv kan en medlemsstat fortsat fritage de transaktioner, der er opregnet i bilag F, på de i staten gældende betingelser. Personbefordring er anført under punkt 17 i det pågældende bilag.

Opkrævningen af den i forespørgslen nævnte omsætningsafgift er således i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Flere medlemsstater anvender i dag de samme bestemmelser som Forbundsrepublikken Tyskland i overensstemmelse med sjette momsdirektiv. I artikel 28, stk. 5, i det sjette momsdirektiv, har man angivet, hvilken endelig ordning, der skal gælde, når det indre marked er etableret. I henhold til denne bestemmelse skal befordring af personer — for så vidt angår den strækning, der tilbagelægges inden for Fællesskabet — pålægges afgift i det land, hvorfra rejsen udgår, i henhold til nærmere bestemmelser, der skal vedtages af Rådet. Beskatning af transport, der finder sted inden for Fællesskabet, vil således ske efter samme princip som det, der gælder for indenlandske transporter. I artikel 28 sondres der i øvrigt ikke mellem de forskellige transportmidler.

(¹) EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1143/89

af Pauline Green (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. januar 1990)

(90/C 125/78)

Om: Investering i det nordlige Cypern

Kan Kommissionen rådgive medlemsstater og firmaer i EF i forbindelse med investeringer eller arbejdsprojekter, der udbydes for eller på vegne af den såkaldt tyrkisk-cypriotiske stat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(2. februar 1990)

Finansprotokollerne mellem Fællesskabet og Cypern er til fordel for befolkningen på hele øen, men er undertegnet af den eneste legale regering for Republikken Cypern. Alle finansieringsaftaler for enkeltprojekter (også dem, der indeholder foranstaltninger, der skal gennemføres i det besatte område) undertegnes og godkendes endvidere kun af Republikken Cypern.

Inden for denne ramme bruger Kommissionen sin sædvanlige udbudsprocedure for investerings- eller arbejdsprojekter i tredjelande ved Middelhavet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1144/89

af Pauline Green (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. januar 1990)

(90/C 125/79)

Om: Støtte til Nicaragua

Kan Kommissionen give en detaljeret opstilling over EF-støtten for 1990 til Nicaragua i absolutte tal, særlig udvik-

lingsbistand, flygtningehjælp og støtte i form af fødevarerhjelpe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(6. februar 1990)

Bevillingerne på de enkelte budgetposter til samarbejdet med de forskellige lande i Mellemamerika anvendes i løbet af året i sag for sag alt efter projekternes gennemførlighed og er ikke budgetteret for det enkelte land. Kommissionen holder imidlertid øje med, at der er balance i den geografiske fordeling pr. land over en given periode, men ikke på årsbasis.

På nuværende tidspunkt er det derfor for tidligt at give skønsmæssige oplysninger pr. land for 1990.

Men for 1989 var de vigtigste samarbejdsposter mellem EF (¹) og Nicaragua: Fødevarerhjelpe (11,5 mio. ecu), bistand til hjemførsel af flygtninge eller tvangsforflyttede personer (1,49 mio. ecu), bistand gennem NGO (4,4 mio. ecu), sociale foranstaltninger (0,2 mio. ecu) samt støtte til valgforberedelserne (0,5 mio. ecu), svarende til i alt ca. 18,1 mio. ecu.

Der har ikke været noget finansielt og fagligt samarbejde med Nicaragua sidste år, men derimod et regionalt projekt, der omfattede støtte til små og mellemstore virksomheder eller andre regionale projekter, der stadig løber, bl.a. om levnedsmiddelsikkerhed, børnedødelighed, kooperativer og sundhed.

Nicaragua vil endvidere få del i et regionalt projekt til handelsfremme i Mellemamerika, som blev besluttet i november 1989 af Kommissionen, og hvoraf første del om et regionalt betalingssystem for Mellemamerika træder i kraft i løbet af 1990.

(¹) Foreløbige skøn.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1163/89

af Proinsias De Rossa (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. januar 1990)

(90/C 125/80)

Om: De hjemløses vanskelige situation i Europa

Kan Kommissionen i betragtning af det stigende antal hjemløse i EF (antallet af hjemløse sættes nu til tre millioner af FEANTSA, den europæiske sammenslutning af nationale organisationer, der arbejder med hjemløse) og den stadige udvanding af borgernes rettigheder i de successive udkast til det sociale charter oplyse, hvilke skridt

det har taget til at udarbejde minimumsbestemmelser vedrørende husly og mad i medlemsstaterne?

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange medlemsstater der allerede har lovgivninger, der sikrer disse rettigheder?

Kan Kommissionen meddele, om og hvilke rapporter om de hjemløse der er udarbejdet i lyset af Europa-Parlamentets betænkning fra 1987 om hjemløses rettigheder samt i lyset af de oplysninger, der kom frem på de seminarer om problematikken i forbindelse med hjemløse, som EF har støttet i Cork i 1985, Vierset i 1986, Torino i 1987 og Paris i 1989?

Kan Kommissionen endelig oplyse, om og hvilke forberedelser der er i gang for at sikre midler til FEANTSA, når dens nuværende støtte udløber den 31. december 1989?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(15. februar 1990)

Kommissionen beskæftiger sig med spørgsmålet om sociale tabere i almindelighed og om de hjemløse i særdeleshed, ligesom den fremmer bl.a. foranstaltninger såsom Det Tredje Program for økonomisk og social integration af de persongrupper, der er dårligst stillet økonomisk og socialt.

De af det ærede medlem omtalte rettigheder henhører under medlemsstaternes beføjelser. Rådet (socialministrene) vedtog imidlertid den 29. december 1989 en resolution ⁽¹⁾ om sociale tabere, hvori det understreges, at »tilstedeværelsen af tilstrækkelige ydelser og ressourcer er en grundlæggende bestanddel i kampen for at undgå sociale tabere.«

I øvrigt står der i Fællesskabspagten ⁽²⁾ om De Grundlæggende Arbejdsmarkedsmæssige og Sociale Rettigheder, at »arbejdstagere, som er udelukket fra arbejdsmarkedet, hvadenten det skyldes, at de ikke har kunnet få adgang til det, eller at de ikke har kunnet genintegreres, og som ikke har tilstrækkelige midler til deres underhold, skal sikres tilstrækkelige ydelser og ressourcer, som er tilpasset de enkelte personers situation.«

Handlingsprogrammet for gennemførelsen af denne pagt ⁽³⁾ omhandler en henstilling om fælles kriterier for tilstrækkelige ydelser og ressourcer inden for de sociale sikringsordninger, og Kommissionen mener, at det er nødvendigt, at i det mindste et fællesskabsinitiativ solidarisk kan tage sigte på de mest ugunstigt stillede borgere i Fællesskabet.

Kommissionen råder ikke over oplysninger om de love og bestemmelser i medlemsstaterne, som særlig tager sigte på retten til en bolig og til fødevarerhjælp for de mest ugunstigt stillede.

Kommissionen har holdt flere seminarer om spørgsmålet vedrørende de hjemløse, og rapporterne fra disse semina-

rer må kunne bidrage til at øge kendskabet til problemets omfang i Europa.

Endvidere har den iværksat en forundersøgelse af de hjemløses situation i Europa, hvorfra rapporten vil foreligge snarest, og for nylig har den finansieret en undersøgelse og et seminar vedrørende unge hjemløse.

Spørgsmålet vedrørende de hjemløse vil ligeledes blive taget op i den endelige beretning, som Kommissionen vil forelægge for Rådet og Parlamentet i slutningen af 1990 ved udløbet af det andet europæiske program for bekæmpelse af fattigdom.

Spørgsmålet behandles ligeledes i forbindelse med overvejelserne angående almennyttige boliger.

Kommissionen har bevilget tilskud til FEANTSA for tidsrummet fra den 15. december 1988 til den 28. februar 1990. Spørgsmålet om fremtidig støtte til de nye sammenslutnings virke er for tiden til behandling i de berørte tjenestegrene, der samarbejder med de ansvarlige for sammenslutningen inden for rammerne af et nøje afgrænset arbejdsprogram og i forbindelse med anden virksomhed, der støttes af Kommissionen inden for rammerne af programmet for økonomisk og social integration af de persongrupper, der er dårligst stillet økonomisk og socialt.

⁽¹⁾ EFT nr. C 277 af 31. 10. 1989, s. 1.

⁽²⁾ KOM(89) 471 endelig udg.

⁽³⁾ KOM(89) 568 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1166/89

af David Morris (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. januar 1990)

(90/C 125/81)

Om: Eksport af medicinalvarer fra EF til udviklingslandene

Farmaceutiske produkter, som ikke opfylder Fællesskabets egne sikkerheds- og effektivitetsnormer, eksporteres jævnligt fra EF-medlemsstater til den tredje verden.

Det tidligere Europa-Parlament forsøgte at ændre lovgivningen om navnebeskyttede medicinalprodukter for at forebygge denne udnyttelse af lande i den tredje verden. Kommissionen sagde i forbindelse med forkastelsen af disse ændringsforslag, at den ikke kunne acceptere bestemmelser vedrørende eksport inden for rammerne af det indre marked.

1. Erkender Kommissionen, at visse medicinalvarefabrikanter gør brug af disse skammelige dobbeltstandarder i deres forretninger med udviklingslandene?
2. Har Kommissionen til hensigt at vedtage en ny lovgivning, der forbyder eksport af produkter, som er forbudt, tilbagetrukket eller genstand for særlige restriktioner i Fællesskabet, bortset fra tilfælde hvor myndighederne i importlandet udtrykkeligt anmoder om

produktet og inden da har fået fyldetsgørende oplysninger om den kontrol, produktets anvendelse i Europa er underlagt?

3. Har Kommissionen til hensigt at træffe andre foranstaltninger med henblik på at sikre, at den europæiske medicinalvareindustri ikke drager fordel af at forsyne befolkningen i den tredje verden med andenklassede medicinalvarer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(16. februar 1990)

Rådets direktiv 89/341/EØF af 3. maj 1989 ⁽¹⁾ indeholder en række bestemmelser om kvaliteten af de lægemidler, der eksporteres fra Fællesskabet, og om tilladelse til anvendelse af sådanne produkter i Fællesskabet.

Hensigten med disse krav er at gennemføre de nye ordninger, som Verdenssundhedsorganisationen har vedtaget, i fællesskabslovgivningen.

Under anden behandling i april 1989 godkendte Europa-Parlamentet dette direktiv uden ændringer. På den femte internationale konference for de myndigheder, der fastsætter lovgivningen for lægemidler, der blev afholdt i Paris den 12. og 13. oktober 1989, blev disse nye bestemmelser vel modtaget af repræsentanterne for udviklingslandene.

Kommissionen anser det ikke for nødvendigt at tage noget yderligere initiativ på lovgivningsområdet i øjeblikket, selv om den vil følge situationen i lyset af den praktiske erfaring i forbindelse med gennemførelsen af disse foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 142 af 25. 5. 1989, s. 11.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1175/89

af Pasqualina Napoletano, Luciana Castellina, Adriana Ceci, Anna Catasta, Dacia Valent, Teresa Domingo Segarra og Rinaldo Bontempi (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. januar 1990)

(90/C 125/82)

Om: Samling i Rådet om familieanliggender

Kan Kommissionen bekræfte, at der snart skal finde en samling i Rådet sted om familieanliggender? I bekræftende fald, vil den fremlægge egne forslag, og hvad vil være indholdet af disse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(16. februar 1990)

På grundlag af Kommissionens meddelelse om familiepolitik ⁽¹⁾ af 8. august 1989 vedtog Rådet og ministrene med

ansvar for familieanliggender, forsamlet i Rådet, den 29. september 1989, en række konklusioner vedrørende familiepøolitik ⁽²⁾.

På grundlag af de fastlagte retningslinjer vil der blive opstillet et arbejdsprogram sammen med gruppen af højestående embedsmænd, der er ansvarlige for familieanliggender, og de organisationer, der repræsenterer familierne på fællesskabplan, og som ifølge de ovenfor nævnte konklusioner skal konsulteres.

På grundlag heraf påhviler det Rådet at tage stilling til spørgsmålet om i nær fremtid at indkalde til et ministerråd om familieanliggender.

⁽¹⁾ KOM(89) 363 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. C 277 af 31. 10. 1989, s. 2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1176/89

af Pasqualina Napoletano, Luciana Castellina, Adriana Ceci, Anna Catasta, Dacia Valent, Teresa Domingo Segarra og Rinaldo Bontempi (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. januar 1990)

(90/C 125/83)

Om: Kvinderne og det indre marked — et nyt aktionsprogram

Hvornår er det Kommissionens hensigt at forelægge Udvalget om Kvinders Rettigheder de retningslinjer, som Kommissionen agter at lægge til grund for det nye aktionsprogram med særligt henblik på gennemførelsen af det indre marked?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(16. februar 1990)

Kommissionen er ved at udarbejde sit tredje handlingsprogram og at definere de strategiske hovedlinjer for de prioriterede foranstaltninger vedrørende lige muligheder for mænd og kvinder. Det tredje program indgår i planerne for det indre marked samt Kommissionens meddelelse om fællesskabspagten om de grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder ⁽¹⁾. Der vil blive afholdt møder med alle de berørte parter i løbet af det første halvår i 1990.

Så snart dette program er endeligt udarbejdet i løbet af 1990, vil det naturligvis blive forelagt Parlamentets kompetente instanser.

⁽¹⁾ KOM(89) 568 endelig udg., artikel 8b, s. 36.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1187/89
af Jesús Cabezón Alonso (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(10. januar 1990)
(90/C 125/84)

Om: Støtte til bygning og modernisering af fiskekuttere og dambrug i Kantabrien (Spanien)

I begyndelsen af november 1989 tildelte Kommissionen finansiell støtte til 452 dambrugsprojekter og projekter vedrørende bygning og modernisering af fiskekuttere.

Vedrører nogen af disse projekter den selvstyrende region Kantabrien (Spanien)?

I bekræftende fald, til hvilke konkrete projekter er der da ydet finansiell støtte, og med hvor store beløb?

I benægtende fald, til hvilke projekter er der da ansøgt om finansiell støtte, og af hvilke grunde er den ansøgte støtte blevet afslået?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(15. februar 1990)

I forbindelse med Rådets forordning (EØF) nr. 4028/87 af 18. december 1986 ⁽¹⁾ kan Kommissionen oplyse det ærede medlem om, at Fællesskabet har finansieret fem projekter i Cantabrien med et beløb på 186 492 ecu i forbindelse med anden tranche i budgetåret 1989.

Blandt de fem projekter omhandler de fire modernisering af fiskerfartøjer, og det femte er et projekt om modernisering af et akvakulturanlæg.

Kommissionen vil sende det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat en detaljeret oversigt over finansierede projekter i Cantabrien i 1989 (i forbindelse med de to trancher i budgetåret 1989).

⁽¹⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986, s. 7.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1188/89
af José Alvarez de Paz (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(9. januar 1990)
(90/C 125/85)

Om: Lovregulering af mindreåriges natarbejde

Finder Kommissionen det nødvendigt, at der indføres forbud mod natarbejde for unge under 18 år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(9. februar 1990)

Som anført af Kommissionen i dens handlingsprogram af 20. november 1989 ⁽¹⁾ vil den forelægge et forslag til direktiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af unge. I denne sammenhæng vil Kommissionen behandle spørgsmålet om forbud mod unges natarbejde undtagen i visse særlige tilfælde.

⁽¹⁾ KOM(89) 568 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1196/89
af José Alvarez de Paz (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(9. januar 1990)
(90/C 125/86)

Om: Arbejdstageres mulighed for at vælge mellem prøvetid og færdighedsprøve

Finder Kommissionen ikke, at vandrende arbejdstagere i det tilfælde, hvor der er indholds- og varighedsmæssige forskelle mellem de faglige uddannelser i medlemsstaterne, bør have mulighed for at vælge mellem at gennemgå en prøvetid og aflægge en færdighedsprøve?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(16. februar 1990)

Det ærede medlems spørgsmål synes at gælde Kommissionens holdning med hensyn til det valg, som en EF-arbejdstager, der benytter sig af den frie bevægelighed inden for Fællesskabet, kan træffe valget mellem en prøvetid og en egnethedsprøve for at bevise, at han besidder den erhvervsuddannelse, der er påkrævet for at få adgang til et lovreguleret erhverv.

Har Kommissionen forstået spørgsmålet rigtigt, er det relevant at nævne Rådets direktiv om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed ⁽¹⁾, som blev vedtaget den 21. december 1988. Dette direktiv træder i kraft den 4. januar 1991.

I dette direktiv defineres begreberne prøvetid og egnethedsprøve.

I artikel 4, stk. 1, litra b), fastsættes, at arbejdstageren kan vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve, når værtslandet gør brug af denne mulighed under visse omstændigheder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1203/89
af Lyndon Harrison (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(9. januar 1990)
(90/C 125/87)

Om: Passiv rygning

Tobaksrøg indvirker ikke blot på rygere, men også dem, der udsættes for røg fra andres tobak. Sådanne personer kaldes passive eller ufrivillige rygere.

Det er nu almindeligt bekendt og underbygget ved epidemiologisk undersøgelser, at passiv rygning øger risikoen for kræft, selv om risikoen omfang under forskellige eksponeringsforhold endnu ikke er nøjagtigt fastslået.

Agter Kommissionen, på baggrund af disse resultater og den uacceptable omstændighed, at nogle mennesker bliver syge eller løber en risiko for at dø tidligere på grund af andres forsømmelser, at stille forslag om reduktion af den passive rygning?

Sådanne forslag kunne mest hensigtsmæssigt fremsættes inden 1992, hvor WHO's anden femårsplan forventes påbegyndt.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(15. februar 1990)

Kommissionen er meget opmærksom på spørgsmålet om passiv rygning. Den har taget initiativ til inden for rammerne af programmet med titlen europæisk indsats mod kræft at foreslå retningslinjer for en henstilling på dette område ⁽¹⁾.

Den 18. juli 1989 vedtoges Rådets og sundhedsministrenes resolution ⁽²⁾ om forbud mod rygning i lokaler med offentlig adgang på grundlag af Kommissionens forslag.

I resolutionen opfordres medlemsstater til:

- at forbyde rygning i de i bilaget anførte offentlige eller private bygninger
- at udvide forbuddet til at omfatte alle former for offentlige transportmidler
- at indrette klart afgrænsede områder for rygere
- at indføre et generelt princip, som går ud på at sikre, at ikke-rygeres ret til sundhed går forud for rygeres ret til at ryge i tilfælde af konflikt.

Medlemsstaterne skal hvert andet år informere Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er iværksat i henhold til resolutionen. Kommissionen vil sikre en omhyggelig opfølgning af de nationale bestemmelser, der skal

gennemføres på dette område, hvilket den gav udtryk for over for Europa-Parlamentet den 15. september 1989 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ KOM(88) 647 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. C 189 af 26. 7. 1989, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger nr. 2-380 (september 1989).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1207/89
af Hugh McMahon(S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(9. januar 1990)
(90/C 125/88)

Om: Kommissionsmedlemmers deltagelse i Parlamentets møder

Kommissionens formand bedes oplyse, i hvilket omfang de enkelte medlemmer af Kommissionen har været til stede under Parlamentets mødeperioder i 1989? Vil formanden endvidere love, at kommissionsmedlemmer ikke tager på »udenlandsrejser« under mødeperioderne og generelt står til rådighed for de demokratisk valgte repræsentanter for Europas borgere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(8. februar 1990)

Kommissionen råder ikke over de af det ærede medlem ønskede oplysninger, men den kan forsikre om, at Kommissionens medlemmer bestræber sig for at deltage i alle Parlamentets drøftelser om emner, der falder ind under deres respektive ansvarsområder. Det kan ske, at andre forpligtelser undertiden er til hinder for en sådan deltagelse, eller at uforudsete ændringer i Parlamentets dagsorden rent undtagelsesvis gør et kommissionsmedlems deltagelse umulig. I disse tilfælde er Kommissionen, som kollegium, altid repræsenteret og deltager fuldt ud i arbejdet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1223/89
af Ingo Friedrich (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(12. januar 1990)
(90/C 125/89)

Om: EKSF-kontrol — Société Fiduciaire Suisse

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange af de ansatte hos Société Fiduciaire Suisse, som i 1989 var beskæftiget med kontrolopgaver, jf. EKSF-Traktatens artikel 60, der er kvalificerede autoriserede revisorer svarende til de tyske uddannelseskraav?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1228/89
af Ingo Friedrichs (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(12. januar 1990)
(90/C 125/90)

Om: EKSF-kontrol, jf. EKSF-Traktatens artikel 60

Kan Kommissionen bekræfte, at dele af den europæiske stålindustri tager forbehold mod, at ansatte ved Société Fiduciaire Suisse medvirker ved gennemførelsen af priskontrol, jf. EKSF-Traktatens artikel 60?

Kan Kommissionen i bekræftende fald endvidere bekræfte, at Société Fiduciaire Suisse parallelt med kontrolopgaver for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber også er eller var været betroet privatretlige opgaver fra konkurrerende stålvirksomheders side gående ud på samme kontrol?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
på skriftlig forespørgsel nr. 1223/89 og nr. 1228/89
(1. marts 1990)

Kommissionen kan lade foretage de nødvendige efterprøvelser i henhold til EKSF-Traktatens artikel 47 gennem enhver person, den anser for kvalificeret til dette arbejde ⁽¹⁾. Det er tilfældet med ansatte hos Société Fiduciaire Suisse.

En national stålproducents sammenslutning har anmodet om en samtale for at præcisere sin holdning til en medvirken af ansatte hos Société Fiduciaire Suisse i gennemførelsen af priskontrol i henhold til EKSF-Traktatens artikel 60.

Ifølge Kommissionens oplysninger gennemfører Société Fiduciaire Suisse ikke kontrolbesøg for stålvirksomheder i Fællesskabet som følge af selskabets medvirken ved efterprøvelserne for Fællesskabet vedrørende stålpriser.

⁽¹⁾ Jf. Domstolens dom, sag 67/69, præmis 7, Sml. 1971, s. 197.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1224/89
af Thomas Megahy (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(12. januar 1990)
(90/C 125/91)

Om: Colombias økonomi

Hvorfor pålægges EF fortsat:

1. Colombianske blomster en diskriminerende toldafgift, der er på mellem 15 og 20 % og ikke pålægges lignende produkter fra Israel og Kenya

2. Importerede bananer (til alle medlemsstater, bortset fra Forbundsrepublikken Tyskland) en toldafgift på 20 %

i betragtning af, hvilke vanskeligheder Colombias økonomi står overfor, og at man ønsker at bistå Colombias forsøg på at stimulere økonomiske aktiviteter, der for befolkningen kan blive realistiske alternativer til produktion og forhandling af ulovlig narkotika?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(16. februar 1990)

1. På grund af visse EF-producenters yderst vanskelige situation pålægges Fællesskabet forskellige typer afskærne blomster fra tredjelands told.

Denne told gælder ikke AVS-lande og Israel, fordi EF har aftalemæssige forpligtelser over for disse lande.

Som led i forhandlingerne om tropeprodukter under Uruguay-runden nedsatte Fællesskabet mestbegunstigelsestolden på afskærne blomster inden for rammerne af den første pakke resultater af midtvejsforhandlingerne. Forhandlingerne fortsætter med henblik på en yderligere liberalisering ved rundens afslutning, som er berammet til december 1990.

2. Kommissionen er i færd med at undersøge bananmarkedet i Fællesskabet med henblik på at udskifte de bestående nationale arrangementer med en EF-ordning i udsigten til gennemførelsen af det indre marked ved udgangen af 1992.

Kommissionen har på nærværende tidspunkt ikke taget stilling til dette vanskelige spørgsmål. Målet er at finde en løsning, i hvilken der tages hensyn til alles interesser i sektoren, dvs.:

- AVS-staterne, som tegner sig for ca. 20 % af forbruget i EF, og over for hvilke Fællesskabet har aftalemæssige forpligtelser
- EF-producenter, som tegner sig for ca. 30 % af forbruget i EF, og
- producenter i tredjelands, hovedsagelig latinamerikanske lande, som tegner sig for de resterende 50 %.

Kommissionen deler ikke desto mindre de bekymringer, som det ærede medlem har givet udtryk for.

Kommissionen hilser derfor Colombias særlige samarbejdsplan velkommen og er i øjeblikket i færd med at undersøge, hvorledes Fællesskabet kan reagere positivt herpå.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1237/89

af Gianfranco Amendola (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. januar 1990)

(90/C 125/92)

Om: Beskyttelse af udryddelsestruede papegøjer

I betragtning af den kampagne for beskyttelse af papegøjer, der er igangsat af Det Internationale Råd for Beskyttelsen af Fugle, hvoraf det fremgår, at ikke mindre end 100 papegøjearter (ca. en tredjedel af verdensbestanden) er truede, samt at 200 000 papegøjer hvert år indføres i Fællesskabet, og at ca. 800 000 dør ved fangsten eller under transporten:

1. Agter Kommissionen da ikke at forelægge et forslag om forbud mod import i det mindste af de arter, der er truet af udryddelse?
2. Agter Kommissionen da ikke at gribe ind over for CITES (Konvention om International Handel med Udryddelsestruede Vilde Dyr og Planter) for at få opført papegøjerne på listen over udryddelsestruede arter, der er nævnt i bilag I (fuldstændig blokade)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(14. februar 1990)

Alle papegøjearter omfattes af bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 om gennemførelsen i Fællesskabet af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter⁽¹⁾. De dyre- og plantearter, der betragtes som udryddelsestruede, er opført i bilag 1 til CITES, og indførsel heraf til Fællesskabet er således ikke tilladt.

Resten af de 311 dyre- og plantearter, der er opført i del 2 af bilag C til forordning (EØF) nr. 3626/82, er genstand for meget strenge importbestemmelser, jf. artikel 10, stk. 1, litra b). EF har for de fleste dyre- og plantearter vedkommende nedlagt et fuldstændigt eller delvis importforbud afhængigt af, hvilken status dyre- og plantearter har i oprindelseslandet. Disse foranstaltninger føres løbende ajour på grundlag af den seneste videnskabelige information. Dette betyder, at der i EF kun importeres papegøjer, hvis de berørte videnskabelige organer i EF er enige om, at den pågældende bestand kan tåle kommerciel udnyttelse, dvs. at indfangning af papegøjer i naturen ikke har skadelig indvirkning på artens bevarelse eller den geografiske udstrækning af det område, bestanden lever i.

EF-forslag til, hvilke dyre- og plantearter der bør optages på bilag I til CITES, vil lige som tidligere blive fremsat med henblik på behandling på CITES-konferencen ifølge de kriterier, der gælder for sådanne forslag.

⁽¹⁾ EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1240/89

af lord Inglewood (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. januar 1990)

(90/C 125/93)

Om: Fri bevægelighed for handicappede

Vil Kommissionen oplyse, om den har gennemført eller har planer om at gennemføre sammenlignende undersøgelser af reglerne for, i hvilken udstrækning handicappede, der bor i et andet EF-land end hjemlandet, er berettiget til ydelser under socialsikrings- og lægehjælpsordninger i værtslandet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(16. februar 1990)

Forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72⁽¹⁾, der begge har hjemmel i artikel 51 i EØF-Traktaten, gælder for personer, herunder også handicappede, der har haft beskæftigelse i en medlemsstat. Disse forordninger omhandler en koordinering af de nationale ordninger. Betingelserne for udbetaling af sociale ydelser fastsættes således af den enkelte medlemsstat.

I henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71 har personer, der er bosat på en medlemsstats område, og som er omfattet af denne forordnings bestemmelser, de samme pligter og rettigheder i henhold til en medlemsstats lovgivning som denne medlemsstats egne statsborgere.

Med hensyn til handicappede, der ikke har haft beskæftigelse i en medlemsstat, har Kommissionen i øvrigt i sin meddelelse om et handlingsprogram om gennemførelsen af Fællesskabspagten om arbejdsgatternes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder⁽²⁾ oplyst, at den agter at forelægge et forslag til forordning om udvidelse af disse forordningers anvendelsesområde, så de kommer til at gælde for alle, der er omfattet af en social sikringsordning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983 og EFT nr. L 355 af 16. 12. 1986.

⁽²⁾ KOM(89) 568 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1244/89

af Thomas Mehagy (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. januar 1990)

(90/C 125/94)

Om: Børnemishandling

Hvilke faciliteter findes der, eller er der planer om at tilvejebringe, når det gælder udveksling af oplysninger, hvis en borger i en medlemsstat ansøger om en stilling i en anden medlemsstat, og stillingen indebærer, at ansøgeren vil få med børn at gøre?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1245/89af **Thomas Megahy (S)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(12. januar 1990)

(90/C 125/95)

Om: Børnemishandling

Har Kommissionen, på baggrund af EF's planer om at gøre det lettere for borgerne at bevæge sig på tværs af de nationale grænser i de tolv medlemsstater, kendskab til nogen planer om at lette politiets eller de sociale myndigheders udveksling af oplysninger om enten børn, som er i fare for at blive udsat for mishandling, eller om enkeltpersoner, hvis tidligere adfærd giver anledning til at betragte dem som potentielt farlige for børn?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Vasso Papandreou på skriftlig forespørgsel nr. 1244/89 og nr. 1245/89

(15. februar 1990)

Kommissionen har ikke kendskab til, at der skulle være taget nogen initiativer i forbindelse med det af det ærede medlem rejste spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1247/89af **Thomas Megahy (S)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(12. januar 1990)

(90/C 125/96)

Om: Den fælles fiskeripolitik

Hvilke former for økonomiske hjælp ydes der til EF's fiskere i henhold til den fælles fiskeripolitik, og hvor meget er der udbetalt til fiskere i de enkelte medlemsstater siden Spaniens tiltrædelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin

(16. februar 1990)

I forbindelse med den fælles fiskeripolitik ydes der finansiel støtte til Fællesskabets fiskere i form af kapitaltilskud til investeringsprojekter såsom bygning af fiskerfartøjer, modernisering af eksisterende fiskerfartøjer, projekter, som vedrører forsøgsfiskeri, samt til fællesforetagender. Støtteprocenten varierer mellem 20 og 35 % af den støtteberettigede investering. Endvidere refunderer Fællesskabet en del af medlemsstaternes udgifter til dækning af midlertidigt eller endeligt ophør af fiskerfartøjers aktiviteter.

Alle disse foranstaltninger har siden 1987 været omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 4028/86 ⁽¹⁾ og var i 1986 omfattet af forordning (EØF) nr. 2908/83 ⁽²⁾ og (EØF) nr. 2909/83 ⁽³⁾.

I skemaet nedenfor gives en oversigt, fordelt på de enkelte medlemsstater, over den støtte, som Fællesskabet har ydet direkte til fiskerne siden 1986.

Fællesskabsstøtte, der er ydet til investeringsprojekter vedrørende fornyelse og modernisering af fiskerflåden, forsøgsfiskeri og fællesforetagender

(mio ecu)

	1986	1987	1988	1989	I ALT 1986—1989
Belgien	0,3	0,3	0,1	0,7	1,4
Danmark	2,0	0,7	1,7	3,4	7,8
Forbundsrepublikken Tyskland	4,5	3,5	0,1	3,6	11,7
Grækenland	4,2	3,6	0,4	4,0	12,2
Spanien	14,8	23,3	6,6	36,3	81,0
Frankrig	9,0	11,7	2,9	12,5	36,1
Irland	2,8	0,4	0,9	2,2	6,3
Italien	4,8	12,9	7,5	15,2	40,4
Nederlandene	0,6	0,3	0,7	0,2	1,8
Portugal	7,6	9,0	9,8	10,1	36,5
Det Forenede Kongerige	7,0	9,7	2,2	4,1	23,0
I alt	57,6	75,4	32,9	92,3	258,2

⁽¹⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986, s. 7.⁽²⁾ EFT nr. L 290 af 22. 10. 1983, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 290 af 22. 10. 1983, s. 9.**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1248/89**af **Anita Pollack (S)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(12. januar 1990)

(90/C 125/97)

Om: Børneforsorg

Vil Kommissionen, på baggrund af denne samlede beretning om børneforsorg i medlemsstaterne, som Kommissionen fremlagde i 1987, og hvori man påviste de store mangler i den eksisterende forsorg, navnlig i Det Forenede Kongerige, udarbejde et rammedirektiv om børneforsorg, og hvilke andre forslag vil Kommissionen fremsætte som led i handlingsprogrammet om det sociale charter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Vasso Papandreou

(16. februar 1990)

I punkt 19 i fællesskabspagten om de grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder understreges nødvendigheden af at foretage en udbygning af de faciliteter, der sætter borgerne i stand til lettere at forene deres erhvervs- og familiemæssige forpligtelser.

I denne forbindelse har Kommissionen i sit handlingsprogram om gennemførelsen af den europæiske socialpagt forudset udarbejdelsen af en henstilling om børneopdragning.

I øvrigt vil Kommissionen i løbet af 1990 udarbejde det tredje handlingsprogram om ligebehandling af mænd og kvinder, hvor et af hovedpunkterne bliver børnepasning.

1. Hvornår agter Kommissionen at påbegynde denne undersøgelse?
2. Hvornår vil Kommissionen inddrage Parlamentet?
3. Hvilke frister har Kommissionen sat sig for gennemførelsen af denne undersøgelse og oversendelsen af konklusionerne til Rådet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1249/89

af **Adrien Zeller (PPE)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(12. januar 1990)

(90/C 125/98)

Om: Udviklingen af det europæiske superlyntogsnet

Kommissionen har for nylig vedtaget en række prioriterede foranstaltninger i forbindelse med fællesskabsaktionen til støtte for transportinfrastrukturen, især det europæiske højhastighedsnet.

I Frankrig gennemføres der for øjeblikket undersøgelser i forbindelse med en højhastighedsforbindelse — øst (TGV-est) mellem Paris og Strasbourg med en forbindelse til det tyske net nord for Strasbourg mod Karlsruhe. Denne linje får en udvidelse sydpå til Mulhouse og det schweiziske net.

Hvornår og på hvilke betingelser vil Kommissionen i betragtning af det europæiske element i TGV-est både nord og syd for Strasbourg støtte udviklingen af dette projekt finansielt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(30. marts 1990)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til sit svar på hans mundtlige forespørgsel H-571/89 under spørgetiden på mødet i januar 1990 i Europa-Parlamentet (¹).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1250/89

af **Adrien Zeller (PPE)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(12. januar 1990)

(90/C 125/99)

Om: Europæisk socialsikringskort

Rådet (socialministrene) har anmodet Kommissionen om at undersøge mulighederne for at indføre et »europæisk socialsikringskort«.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(31. januar 1990)

1. og 3. I forlængelse af Rådets anmodning af 29. september 1989 er Kommissionen ved at gennemgå mulighederne for inden for rammerne af bevillingerne for 1990 at iværksætte en undersøgelse af de enkelte medlemsstaters bestemmelser om anerkendelse af de nationale socialsikringskort, der udstedes af de øvrige medlemsstater. Den kan ikke angive nogen tidsfrister.

2. Kommissionen vil i god tid underrette Europa-Parlamentet om resultaterne af denne undersøgelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1255/89

af **Anthony Simpson (ED)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(12. januar 1990)

(90/C 125/100)

Om: Fodtøjs- og læderindustriens handel med Japan

Vil Kommissionen i betragtning af de nuværende alvorlige problemer inden for den europæiske læder- og fodtøjsindustri oplyse, hvilke retningslinjer den vil foreslå for den kommende handelsordning med Japan for læder og fodtøj?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(6. februar 1990)

I betragtning af at Fællesskabet har en betydelig import inden for læder og fodtøj, insisterer Kommissionen på i princippet at få tilsvarende adgang til markederne hos sine vigtigste handelspartnere. Det japanske marked er stadig meget lukket som følge af en toldkontingentordning. Samtidig rummer det japanske marked, på grund af fællesskabsindustriens store købeevne og konkurrenceevne, et stort potentielt marked for europæiske varer og er derfor af særlig interesse for vore producenter. Kommissionen vil indlede drøftelser med Japan om den kommende handelsordning for læder og fodtøj på denne baggrund, og vil bestræbe sig på at opnå størst mulig liberalisering.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1275/89
af Carmen Llorca Vilaplana (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (15. januar 1990)
 (90/C 125/101)

Om: Børnemishandling

Pressens oplysninger om børnemishandling og antallet af dødsfald som følge af denne vold er forfærdende, men samtidig foreligger der ufuldstændige oplysninger på grund af tilbageholdenheden om dette fænomen og vanskelighederne med at få kendskab til sammenlignende procentsatser mellem medlemsstaterne og årsagerne til disse voldshandlinger.

Kunne Kommissionen anmode de tolv EF-medlemsstaters regeringer om oplysninger vedrørende denne situation og derefter udarbejde et direktiv om dette så alvorlige emne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
 (15. februar 1990)

Kommissionen har modtaget mange oplysninger om den alvorlige situation med hensyn til børnemishandling. Selv om Kommissionen deler det ærede medlems bekymring, har den ikke i øjeblikket planer om at tage nogen initiativer på et område, hvor den i princippet ikke er kompetent.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1298/89
af Gerardo Fernandez Albor (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (15. januar 1990)
 (90/C 125/102)

Om: Rensning af de galiciske flodmundinger

Befolkningen i Galicien har længe håbet, at dens flodmundinger en dag vil være helt rene, så de kan fremstå i deres fulde skønhed i tråd med miljøbeskyttelsens målsætninger.

For hele den galiciske befolkning betyder medlemskabet af EF, udover mange andre forhåbninger, en garanti for, at der vil blive gjort noget for at opfylde denne gamle drøm i hele Spanien.

Vil Kommissionen oplyse, om der — med de gunstige vinde, der i øjeblikket blæser i EF på miljøbeskyttelsesområdet — kunne tænkes at blive udarbejdet en særlig plan for rensning af de galiciske flodmundinger, så de får den beskyttelse, de så længe har manglet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
 (16. februar 1990)

Den fællesskabsstøtteramme, der er aftalt med Spanien for mål nr. 1 omfatter for Galiciens vedkommende »foranstaltninger med sigte på at genoprette strande og flodmundinger ved en gennemgribende rensning af kystområderne, hvis socio-økonomiske betydning for egnen er blevet understreget«.

Fællesskabets miljøbeskyttelsespolitik, som de ovennævnte foranstaltninger er en del af, er en af hovedlinjerne i den nævnte fællesskabsstøtteramme; de vil i perioden 1989 til 1993 blive finansieret over EFRU (19 mio. ecu).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1325/89
af Claude Desama (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (22. januar 1990)
 (90/C 125/103)

Om: Begrænsninger af mælkekvoterne

For at undgå en for stor produktion i forhold til efterspørgslen efter produkter som smør og mælkepulver har EF indført mælkekvoter, som producenterne skal overholde.

Denne foranstaltning giver i øjeblikket anledning til alvorlige sociale problemer i mejeribranchen, der nu af mangel på råvarer, og ikke på bestillinger på produkterne, ser sig nødsaget til at afskedige personale.

Kan Kommissionen ikke udarbejde et udligningssystem, der gør det muligt at undgå de omsiggribende afskedigelser, der på længere sigt uundgåeligt vil være årsag til sociale konflikter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
 (7. februar 1990)

Indførelsen af kvoter er en følge af forringelsen af forholdene på mælke markedet, som skyldes de tendenser, der blev konstateret allerede i begyndelsen af 70'erne. Før kvoterne blev indført, var der blevet truffet styringsforanstaltninger, der selv om de ikke nåede deres mål — gav et klart budskab om EF-politikens retningslinjer. Forarbejdningsevnevirksomhederne i denne sektor skulle have taget hensyn til disse retningslinjer.

Det må desuden ikke glemmes, at den forbedring af markedssituationen, som vi nu ser, ikke udelukkende skyldes

kvoterne. Den skyldes også en meget veldisponeret helhed af foranstaltninger, der har indflydelse på efterspørgslen, og som letter afsætningen, især af smør og mælkepulver, såvel på EF-markederne som til udførsel. De »bestillinger«, det ærede medlem henviser til, er således for en god dels vedkommende stimuleret af EF-interventionerne (støtte og restitutioner).

Under alle omstændigheder bekræfter de foreliggende oplysninger ikke nogen knaphedssituation i mælkesektoren. Tværtimod har et vist prisfald på smør for nylig medført, at den offentlige intervention blev genoptaget. Det udelukker ikke mulighederne for punktvis vanskeligheder i det ene eller det andet område, men dette er problemer, som skulle kunne løses ved en tilpasning af virksomhedernes forsyningspolitik.

Kommissionen er yderst opmærksom på beskæftigelsesproblemerne i landdistrikterne, og den har forpligtet sig til at fremme bæredygtige aktiviteter i de områder, der er mest berørt af de justeringer, der sker i landbrugssektoren. De problemer, der rejser sig, skal dog behandles i deres helhed og i en partnerskabsånd mellem de nationale og regionale myndigheder og fællesskabsinstanserne. Den nylige reform af strukturfondene svarer i stort omfang til dette mål. Strukturfondaktionen vil endvidere blive suppleret af andre initiativer, hvoraf nogle findes i prisforslagene for 1990/91. Når det gælder mælk, kan det forslag nævnes, som går ud på at tildele tillægskvoter til mindre producenter i områder, hvor produktionsforholdene er vanskelige, men hvor denne aktivitet er væsentlig for landdistrikternes levedygtighed, og på at sikre typiske produkter af høj kvalitet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1329/89

af Marie-Claude Vayssade (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. januar 1990)

(90/C 125/104)

Om: Europaskolerne

Europa-Parlamentet har i punkt a i sin beslutning af 7. april 1987 (betænkning af PEUS — A2-0244/86) ⁽¹⁾ anmodet om anerkendelse af princippet om, at »Europaskolernes personale på fagforeningsplan repræsenteres i Øverste Råd«.

Øverste Råd er i øjeblikket i færd med at ændre vedtægten for disse skolers undervisningspersonale, uden at der finder nogen høring sted af fagforeningerne på EF-niveau eller på nationalt niveau.

Kan Kommissionen give oplysninger om:

1. årsagerne til, at Øverste Råd hidtil ikke har efterkommet Europa-Parlamentets anmodning

2. de foranstaltninger, den selv som medlem af Øverste Råd har gennemført med henblik på at efterkomme Europa-Parlamentets krav?

⁽¹⁾ EFT nr. C 125 af 11. maj 1987, s. 63.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha

(6. februar 1990)

1. Personalets interesser varetages i Europaskolernes Øverste Råd af Personaleudvalget, hvori fagforeningerne kan repræsenteres og rent faktisk bliver det. Derfor har Det Øverste Råd ikke fundet det nødvendigt, at fagforeningerne specifikt repræsenteres i det.

2. Kommissionen har over for Det Øverste Råd fastholdt det hensigtsmæssige i en specifik fagforeningsrepræsentation i lighed med, hvad det er tilfældet i dens tjenestegrene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 22/90

af Neil Blaney (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. januar 1990)

(90/C 125/105)

Om: Data om fiskerikvoter og fangster

Kan Kommissionen for de enkelte lande og de enkelte fiskearter oplyse tallene for den samlede tilladte fangst og de antal tons, der reelt er fisket i årene siden ikrafttrædelsen af ordningen med samlede tilladte fangstmængder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin

(5. april 1990)

Da svaret er meget langt og omfatter en række tabeller, skal Kommissionen fremsende det direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 34/90

af Gérard Monnier-Besombes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. januar 1990)

(90/C 125/106)

Om: Afvanding af vådområderne i Bois-Dieu (kommunerne Maillezaïs, Maillé, Doix og Saint-Pierre-le-Vieux), Vendée, Frankrig

Kan Kommissionen oplyse, i hvilken forbindelse den har finansieret og foreslået finansieringen af afvandingen af de vigtige vådområder for bevarelsen af de europæiske fuglearter i Marais Poitevin (vådområderne i Poitou), selv om disse områder falder ind under direktiv

79/409/EØF ⁽¹⁾ og de udførte eller planlagte arbejder ikke er i overensstemmelse med direktiv 85/337/EØF ⁽²⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(4. april 1990)

I mangel af oplysninger, der ville gøre det muligt for Kommissionen at foretage de nødvendige efterforskninger vedrørende det af det ærede medlem rejste spørgsmål, må Kommissionen beklage, at den ikke i øjeblikket kan besvare forespørgselen.

Den skal herefter anmode det ærede medlem om en yderligere uddybning af spørgsmålet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 41/90

af Brian Simpson og Edward Newman (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. januar 1990)

(90/C 125/107)

Om: Sikkerhed i flykabiner

Har Kommissionen nogen planer om at fremlægge en beretning om kabinesikkerheden i kommercielle fly især pakkerejse- og charterfly på baggrund af, at mange flyselskaber ikke hurtigt og positivt har efterkommet de sikkerhedsbestemmelser, som er udformet af forskellige nationale organer og sikkerhedsorganisationer. Vil Kommissionen især være indstillet på at se nærmere på følgende:

1. Antallet af sæder på pakkerejse- og charterfly, hvilket ikke kun betyder sædepladser på under 30 engelske tommer og hæmmer evakuering, men også at passagerer behandles som kvæg.
2. At der ved sæder ved nødudgangene ved vingerne er plads nok til at sikre en hurtig evakuering.
3. Udvidelse af midtergangen.
4. Udvidelse af udgangen mellem kabys og passagerafdelingerne.
5. Tvungen indførelse af røghætter og fremskyndelse af diskussionen om de tekniske specifikationer for sådanne hætter.
6. Tvungen indførelse af sprinkler/spraysystemer pr. 1. januar 1995.

7. Bestemmelser for håndbagage, så at det kun er tilladt at medtage ét stykke pr. person, samt at den skal opbevares i skabene over sæderne.
8. Køb af toldfri varer skal ske ved hjemrejsen, indtil dette salg fjernes mellem medlemsstaterne.
9. Aerosoldåser med højt kulbrinteindhold skal behandles på samme måde som andre cylindre med brændbart gas og må ikke medbringes i kabinen.
10. Kabineinterieurer skal laves af ikke-toksisk materiale.
11. Bærbare oxygenflasker, som medføres på kommercielle fly, skal forsynes med sikkerhedsventiler og opbevares i termisk beskyttede områder.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(14. marts 1990)

Kommissionen har studeret rapporten om Manchesterulykken, i hvilken de fleste af de punkter, det ærede medlem nævner, er beskrevet, og er nu ved at vurdere deres betydning i europæisk sammenhæng.

Kommissionen anerkender de foranstaltninger, som i særdeleshed British CAA har truffet, og som i vid udstrækning omfatter de problemer, det ærede medlem anfører, og er bekymret over, at luftfartsmyndighederne i de andre medlemsstater ikke har vedtaget tilsvarende foranstaltninger.

I øjeblikket er Kommissionen ved at udarbejde et direktivforslag, hvori man vil forsøge at harmonisere de tekniske standarder for attestering og driftsmæssig godkendelse (herunder disse kabinesikkerhedsspørgsmål) for såvel rute- og charterfly i medlemsstaterne.

I mellemtiden vil Kommissionen med de interesserede parter drøfte hvilke andre foranstaltninger, der bør træffes på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 47/90

af Raymonde Dury (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. januar 1990)

(90/C 125/108)

Om: Reklamer i Kommissionens udgivelser: konkurrencefordrejning

Kommissionen foreslår i det spørgeskema, den offentliggør i EF-Bulletinen udefra kommende annoncører at indsætte annoncer i dens udgivelser. Det præciseres, at Publikationskontoret forbeholder sig ret til at udvælge annoncerne.

Udsætter Publikationskontoret sig ikke således for, at afviste annoncører kan anklage det for konkurrencefordrejning?

Og det så meget mere som Publikationskontorets bedømmelse ifølge skemaet er uigenkaldelig.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger**

(13. februar 1990)

Det forhold, at Publikationskontoret forbeholder sig ret til at godkende indsendte annoncer, er normal praksis hos udgivere, for hvem optagelse af annoncer er en marginal aktivitet, og dette gælder især udgivere inden for den offentlige sektor.

Målet med dette forbehold er i alt væsentligt at forhindre, at der opstår en situation, hvor udgivere over for potentielle annoncører fremsætter et åbent eller uigenkaldeligt annoncetilbud, som ville tvinge dem til at acceptere enhver annonce, også selv om denne strider mod deres værdighed eller samfundsmæssige målsætning.

Det samme gælder for Kommissionens tidsskrifter.

Med dette forbehold har Publikationskontoret, som i dette spørgsmål handler på Kommissionens vegne, mulighed for at afvise annoncer for produkter eller tjenesteydelser, der kan skade Kommissionens ansigt udadtil eller er i strid med Kommissionens politik.

Det siger sig selv, at der ikke finder nogen forskelsbehandling sted mellem annoncører inden for en bestemt kategori af »acceptable annoncer« (f.eks. juridiske værker), og enhver risiko for konkurrenceforvriddning er således udelukket.

Den tilsyneladende arbitrære formulering af godkendelsesforbeholdet, også den er normal praksis, begrundes med, at det er umuligt helt nøjagtigt at forudse, hvilke kategorier af annoncer der vil kunne betragtes som »acceptable« eller ej.

Formålet med formuleringen er i så vid udstrækning som muligt at varetage Kommissionens og hermed Fællesskabets interesser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 114/90

af François-Xavier de Donnée (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. februar 1990)

(90/C 125/109)

Om: SDRB's (Société de Développement Régional de Bruxelles) anvendelse af direktiverne om offentlige indkøb

1. Skal SDRB i betragtning af sine vedtægter og sit arbejdsområde overholde alle bestemmelser i EF-direkti-

verne om offentlige indkøb; i modsat fald, hvilke undertagelser nyder det godt af, og med hvilken begrundelse?

2. Er det rigtigt, at Kommissionen har anmodet Kongeriget Belgien om en forklaring på SDRB's adfærd ved tildeling af offentlige kontrakter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(21. marts 1990)

1. Ifølge de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, er SDRB (»Société de Développement Régional de Bruxelles«) underlagt EF-direktiverne om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (71/305/EØF)⁽¹⁾ og offentlige indkøbsaftaler (77/62/EØF⁽²⁾ og 88/295/EØF⁽³⁾).

2. Det er rigtigt, at Kommissionen den 27. december 1989 anmodede Kongeriget Belgien om en redegørelse for SDRB's politik med hensyn til tildeling af offentlige kontrakter. Skrivelsen var foranlediget af udtalelser af SDRB's bestyrelsesformand på en pressekonference afholdt i anledning af tildelingen af en række offentlige bygge- og anlægskontrakter (bl.a.), hvorunder denne i dagspressen blev citeret for at have udtalt, at man benyttede sig af en liste over potentielle leverandører og underhåndsaftaler.

Kommissionen vil derefter på grundlag af de belgiske myndigheders svar, som den endnu ikke har modtaget, afgøre, om der er grund til at indlede en overtrædelsesprocedure i medfør af artikel 169 i EØF-Traktaten.

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 13 af 15. 1. 1977, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 127 af 20. 5. 1988, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 116/90

af Gijs de Vries (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. februar 1990)

(90/C 125/110)

Om: Regionale skattefordele for Dunkerque

Ifølge en meddelelse i bladet FNV-Magazine af 28. januar 1989 giver de franske myndigheder i ti år nye virksomheder, der etablerer sig i Dunkerque, fritagelse for indkomstbeskatning og grundskyld.

Ifølge en pressemeddelelse fra Kommissionen af 11. oktober 1989 har de franske myndigheder forpligtet sig til at udelukke Pechineys investering i bygning af en ny aluminiumssmelteovn fra de for Dunkerque gældende skattefordele for nyetablerede virksomheder.

1. Hvorfor har de franske myndigheder over for Kommissionen været nødt til at forpligte sig til at udelukke den nye smelteovn i Dunkerque fra disse skattefordele?

2. Er Kommissionen ikke af den opfattelse, at etableringsvilkårene i det franske kanalområde er usædvanlig gunstige på baggrund af anlæggelsen af kanaltunnelen, hvorfor skattefordele ud fra et regionalpolitisk synspunkt er unødvendige?
3. Er Kommissionen ikke af den opfattelse, at de for Dunkerque gældende skattefordele må betragtes som konkurrencefordrejende foranstaltninger, som der skal gribes ind overfor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(12. marts 1990)

1. I Kommissionens afgørelse af 21. januar 1987 om erhvervsstøtteområder, der yder de virksomheder, der etablerer sig i de pågældende områder, fritagelse for selskabsskat i en periode på ti år, fastslås det, at ét år efter foranstaltningens gennemførelse, dvs. fra den 14. januar 1988 for Dunkerques vedkommende, er det kun virksomheder med under 200 beskæftigede, der kan begunstiges. Péchineys nye støberi blev bygget i Dunkerque efter denne dato, og det forventede antal beskæftigede lå over 200; derfor kunne støberiet ikke tilkendes den for erhvervsstøtteområderne gældende skattefritagelse, jf. nævnte afgørelse fra Kommissionen af 21. januar 1987. De franske myndigheder har meddelt Kommissionen, at Péchineys nye støberi ikke vil blive fritaget for betaling af skat.

2. Kommissionens godkendelse af den omhandlede erhvervsstøtteordning hænger sammen med erhvervsstøtteområdernes vanskeligheder som følge af krisen inden for skibsbygningsindustrien og de af de franske myndigheder trufne foranstaltninger med hensyn til virksomheden Normed. Kommissionen har navnlig taget hensyn til tabet af arbejdspladser efter lukningen af bestemte værfter, som efter oplysningerne fra de franske myndigheder har kostet 1 600 arbejdspladser i Dunkerque-området. Den har ligeledes taget hensyn til den specielt høje arbejdsløshed i dette område.

Bygningen af Kanaltunnelen vil formentlig forbedre områdets socioøkonomiske situation. Kommissionen har imidlertid ikke hidtil kunnet observere en forbedring, der kan berettige, at Dunkerque ikke længere skal have status som erhvervsstøtteområde. Hvis det var tilfældet, ville den ikke undlade at foreslå de franske myndigheder egnede foranstaltninger, jf. EØF-Traktatens artikel 93, stk. 1.

Alt andet lige, så fremgår det af Kommissionens afgørelse af 21. januar 1987, at de franske erhvervsstøtteområder skal afvikles, så snart de arbejdspladser, der er gået tabt på skibsværfterne, er blevet udlignet af et tilsvarende antal nye arbejdspladser i erhvervsstøtteområderne. Hvad angår Dunkerque-området skal dets status som erhvervsstøtteområde ophæves senest den 13. februar 1992, dvs. fem år efter tilkendelsen af denne status.

3. Kommissionen er nemlig af den opfattelse, at sådanne skattefritagelser er at betragte som støtte, der fordrejer

konkurrencen, jf. EØF-Traktatens artikel 92, stk. 1. Af de årsager, der ganske kort er gjort rede for under punkt 2, første afsnit, ovenfor, mener den imidlertid, at sådanne former for støtte kan henføres under undtagelsen i EØF-Traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), navnlig i betragtning af de begrænsninger og betingelser, som de franske myndigheder har forpligtet sig til at overholde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 129/90
af Marc Galle (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(8. februar 1990)
(90/C 125/111)

Om: Repræsentation i Rådet

Er det korrekt, at kun medlemmer af de nationale regeringer kan fungere som fuldgyltige medlemmer af Rådet? Hvis en medlemsstat under en samling i Rådet (f.eks. kultur eller uddannelse) repræsenteres af et medlem af regeringen for en region eller et kulturfællesskab, og denne repræsentant har enekompetence i hjemlandet, er medlemsstaten da fuldgyldigt repræsenteret i Rådet?

Kan medlemmer af regeringer for regioner eller kulturfællesskaber fungere som formænd for Rådet (f.eks. kultur eller uddannelse) under en medlemsstats formandskab, hvis regionen eller kulturfællesskabet er tildelt enekompetence på disse områder?

Svar

(10. april 1990)

I artikel 2 i Bruxelles-traktaten af 8. april 1965 om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber hedder det:

»Rådet består af repræsentanter for medlemsstaterne. Hver regering udpeger et af sine medlemmer som deleget.

Formandshvervet udøves på skift af hver medlemsstat i Rådet for seks måneder ad gangen . . .«.

Af disse bestemmelser fremgår det, at medlemmerne af Rådet er medlemmer af de nationale regeringer, og at det tilkommer den enkelte medlemsstats regering at udpege et af sine medlemmer til at repræsentere den på hver rådsamling. Hver medlemsstat skal således være repræsenteret i Rådet af et medlem af sin nationale regering uanset den interne kompetencefordeling i den pågældende medlemsstat mellem den nationale regering og de lokale eller regionale myndigheder.

I artikel 4 i Rådets forretningsorden hedder det imidlertid:

»Med forbehold af bestemmelserne i artikel 5 om afstemningsfuldmagt, kan et medlem af Rådet, som er forhindret i at deltage i en samling lade sig repræsentere.«

Når det af en eller anden grund viser sig umuligt for en medlemsstats regering at sende et af sine medlemmer til en given samling i Rådet, er det altså tilladt, at denne regering lader sig repræsentere af en person, som den udpeger. Denne person udtaler sig så i Rådet på vegne af det rådsmedlem, som han repræsenterer, det vil sige på den pågældende medlemsstats nationale regerings vegne.

Under en afstemning kan den pågældende person gøre sin regerings holdning gældende under overholdelse af EØF-Traktatens artikel 150 og forretningsordenens artikel 5, stk. 3⁽¹⁾.

Af bestemmelserne i de to stykker i artikel 2 i Traktaten af 1965 fremgår det, at hvervet som formand for Rådet varetages af et medlem af regeringen for den medlemsstat, som har formandskabet. Dersom der ikke kan være noget medlem af denne medlemsstats regering til stede, er det praksis at overlade hvervet som formand til et medlem af den medlemsstats regering, som skal varetage formandskabet i det følgende halvår.

⁽¹⁾ EØF-Traktatens artikel 150: »Hvert medlem af Rådet kan kun fra ét af de øvrige medlemmer modtage fuldmagt til at stemme.« Forretningsordenens artikel 5, stk. 3: »Fuldmagt til at afgive stamme kan kun gives til et andet medlem af Rådet.«

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 141/90

af Anita Pollack (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. februar 1990)

(90/C 125/112)

Om: Lige muligheder og PHARE-programmet

Hvilke konkrete foranstaltninger kan forventes truffet med henblik på at sikre, at EF's forpligtelser vedrørende lige muligheder på en eller anden måde inkorporeres i PHARE-programmet og andre tilsvarende initiativer, hvad de østeuropæiske lande angår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(12. marts 1990)

Kommissionen sigter på at tilgodese ligestillingsproblematikken i PHARE-programmet, særlig med hensyn til erhvervsuddannelse. Det er allerede udtrykkeligt forudset

f.eks. i TEMPUS-programmet (Trans-European Mobility Programme for University Studies)⁽¹⁾, som for nylig er blevet forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

⁽¹⁾ KOM(90) 16.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 172/90

af Ian White (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. februar 1990)

(90/C 125/113)

Om: Donnelly-betænkningen

Hvordan forholder det sig med den samrådsprocedure, der nu er iværksat i forbindelse med Donnelly-betænkningen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(14. marts 1990)

Den 14. februar 1990 vedtog Europa-Parlamentet Donnelly-betænkningen om henstillingen til Rådets afgørelse om ændring af Rådets afgørelse 64/300/EØF⁽¹⁾ om samarbejdet mellem centralbankerne og stillede fire ændringsforslag.

To af disse (nr. 1 og 3), som tager sigte på at udvide de opgaver, der påhviler Udvalget af Direktionsformænd for Centralbankerne, har Kommissionen ikke accepteret. Kommissionens formand, Jacques Delors, erklærede imidlertid over for Parlamentet den 13. februar 1990, at alle Fællesskabets institutioner på hver deres ansvarsområde må bidrage til Fællesskabets generelle målsætninger. Disse målsætninger omfatter ikke-inflatorisk vækst, en høj beskæftigelsesgrad og betalingsbalancelige vægt.

Et andet ændringsforslag vedrører placeringen af den for den monetære politik ansvarlige institution. Dette problem må behandles som led i de forestående forhandlinger om ØMU-procesen.

Endelig kan Kommissionen fuldt ud tilslutte sig ændringsforslag nr. 2, som giver Europa-Parlamentet ret til at opfordre formanden for Udvalget af Direktionsformænd for Centralbankerne til at møde op i dels Parlamentet, når han fremlægger den årlige rapport, dels det ansvarlige parlamentsudvalg, når omstændighederne måtte kræve det.

Kommissionen fremlagde en ændret henstilling den 2. marts 1990 på grundlag af EØF-Traktatens artikel 149, stk. 3, med henblik på Rådets vedtagelse af afgørelsen.

⁽¹⁾ EFT nr. C 283 af 9. 11. 1989, s. 8.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 194/90**af James Ford (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(14. februar 1990)**(90/C 125/114)**Om:* Priser på compact discs

Mener Kommissionen, at Rom-Traktatens bestemmelser overtrædes i forbindelse med fastsættelsen af detailpriser på compact discs i Det Forenede Kongerige, hvor man i modsætning til mange ikke-europæiske lande, hvor compact discs forhandles til samme priser som vinylplader, øjensynlig udnytter et kartel og fastsætter detailpriserne på compact discs uforholdsmæssigt højt, således at de ligger en tredjedel over priserne på vinylplader?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(26. marts 1990)

Et priskartel i forbindelse med compact discs, som det af det ærede medlem beskrevne, ville være i strid med EF's konkurrenceregler.

Kommissionen har imidlertid ikke hidtil fået kendskab til en sådan praksis.

Skulle det vise sig, at der eksisterer et kartel, som udnyttes til at fastsætte priserne på compact discs i Det Forenede Kongerige, vil Kommissionen omgående tage de nødvendige skridt til at undersøge spørgsmålet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 197/90**af James Ford (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(14. februar 1990)**(90/C 125/115)**Om:* Kommissionsmedlemmernes tilstedeværelse under mødeperioden i Strasbourg

Kan Kommissionen forelægge en sammenlignende oversigt over, hvor mange dage hver enkelt kommissionsmedlem har været til stede under mødeperioderne i Strasbourg, siden den nuværende Kommissions udnævnelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**

(8. marts 1990)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 1207/89 fra Hugh McMahon (¹).

(¹) Se side 44 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 236/90**af Stephen Hughes (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(14. februar 1990)**(90/C 125/116)**Om:* Gennemførelse af det indre marked for så vidt angår el-stik

Vil Kommissionen gøre rede for sine forslag til et ensartet el-stik til brug i hjemmet? Hvilken tidsplan er der foreslået eller vedtaget, og hvordan skal sådan et stik rent faktisk se ud?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(3. april 1990)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 2592/88 af Vanlerenberghe og andre (¹).

(¹) EFT nr. C 208 af 14. 8. 1989, s. 33.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 255/90**af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(19. februar 1990)**(90/C 125/117)**Om:* Europas industrielle kulturarv

Kommissionen erkender som svar på min forespørgsel nr. 1485/88 (¹), at det er nødvendigt at bevare og gøre brug af den europæiske industrielle kulturarv og gøre den tilgængelig for offentligheden.

Hvis man ønsker at bevare den industrielle og teknologiske kulturarv og bidrage til at beskytte denne kulturarv, kan der rettes en anmodning til Den Europæiske Fond for Monumenter og Landskaber, som blev oprettet i 1984.

Vil Kommissionen udarbejde en liste over alle projekter, der har modtaget støtte fra fonden med oplysning om projektets art, hvilken region der er tale om samt omfanget af EF-støtte?

(¹) EFT nr. C 151 af 19. 6. 1989, s. 21.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger**

(3. april 1990)

Kommissionen sender direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat en edb-udskrift med de ønskede oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 351/90af **Cristiana Muscardini (NI)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(26. februar 1990)

(90/C 125/118)

Om: Skabelse af instrumenter til opfyldelse af handicappedes behov

At tilgodese de EF-borgeres behov, som lever under vanskelige forhold, fordi de er ramt af et handicap, er en af fællesskabsorganernes vigtigste opgaver. På denne baggrund er oprettelse af båndbiblioteker for blinde et uerstatteligt middel til at opfylde deres legitime krav på at kunne studere, på adgang til litteratur og på social kontakt.

Kan Kommissionen oplyse, om der findes båndbiblioteker for blinde, og i hvilke stater?

Kan den endvidere i de tilfælde, hvor sådanne måtte findes, redegøre nærmere for forholdet mellem antallet af båndbiblioteker og antallet af blinde borgere i de pågældende steder?

Hvilke initiativer på kort og mellemlang sigt er der indtil nu taget for også erhvervsmæssigt at sikre de blindes integrering i arbejdslivet, og hvilken økonomisk støtte har endelig de velgørende organisationer adgang til, som eventuelt er trådt i medlemslandenes sted enten ved at oprette båndbiblioteker eller ved at erhverve og optræne førerhunde?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(3. april 1990)

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige til besvarelse af det ærede medlems spørgsmål.

Den skal meddele det ærede medlem resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 354/90af **Winifred Ewing, Jaak Vandemeulebroucke, Neil Blaney, Juan Garaikoetxea Urrizza, Max Simeoni, Birgit Bjørnvig og Dorothee Piermont (ARC)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(26. februar 1990)

(90/C 125/119)

Om: Beskyttelse af kyst- og vandmiljøet i Moray Firth og de sjældne dyre- og plantearter

Vil Kommissionen:

A. på baggrund af planerne om at bygge et nyt spildevands afløb i Inverness, som vil medføre udledning af

umådelige mængder urensset spildevand i den økologisk sårbare Moray Firth i det nordlige Skotland

B. på baggrund af at de lokale miljøforkæmpere har iværksat en omfattende kampagne for at henlede offentlighedens opmærksomhed på de konsekvenser, som dette projekt kan få for vand- og kystmiljøet i Moray Firth, og den trussel, der som følge heraf ville opstå for mange sjældne plante- og dyrearter, bl.a. øresvin, hvidnæser og marsvin

C. på baggrunden af at hotelværter, fiskere og andre erhvervsdrivende i regionen er alvorligt bekymret for indvirkningerne af dette projekt på miljøet og følger-virkningerne for deres eksistensgrundlag

D. på baggrund af at de lokale myndigheder (Inverness District Council) er modstandere af projektet, medens den institution, der er ansvarlig for realiseringen (Highland Regional Council) ville foretrække, at der blev bygget et rensningsanlæg på kysten, samt endvidere det forhold, at de udgiftsbegrænsninger, den britiske regering har pålagt de regionale myndigheder, gør det vanskeligt for det pågældende regionalråd at opretholde dette standpunkt

E. på baggrund af at den synes at have reageret positivt på en ansøgning om EF-bevillinger til bygning af dette afløb til udledning af urensset spildevand trods EF's aktuelle politik for beskyttelse af kystmiljøet

1. forsikre, at EF-deltagelsen i finansieringen af dette projekt udsættes, så længe der ikke er gennemført en undersøgelse af dets indvirkning på miljøet, foretaget af et uafhængigt organ i EF's regi?

2. erkende, at Moray Firth og de sjældne delfinarter, den rummer, udgør en vigtig del af Europas økologiske værdier, og at den har pligt til at påse, at EF's miljøpolitik i denne region lever op til de strengeste normer?

3. bekræfte, at den ikke vil tilslutte sig den britiske regerings initiativer til begrænsning af de udgifter, som miljøbeskyttelsen kræver, og som dog er absolut nødvendige, og vil den betragte dette anliggende som en prøvesag i sin strid med den britiske regering i hele spørgsmålet om vandets renhed?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(6. april 1990)

Kommissionen skal henvise de ærede medlemmer til sit svar på mundtlig forespørgsel H-173/90 fra Birgit Bjørn-

vig under spørgetiden på mødet i marts 1990 i Europa-Parlamentet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 374/90
af Jean-Pierre Raffarin (LDR)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(26. februar 1990)
(90/C 125/120)

Om: Høring af de regionale myndigheder vedrørende programmet TEMPUS

Kan Rådet anmode Kommissionen om at høre regionernes repræsentative myndigheder i forbindelse med udarbejdelsen af programmet TEMPUS?

De regionale myndigheder vil nødvendigvis blive inddraget i den praktiske gennemførelse af dette øst/vest-program til fremme af de studerendes mobilitet på tværs af Europa.

Svar

(10. april 1990)

Det tilkommer Kommissionen i påkommende tilfælde at forelægge et forslag, hvori der tages hensyn til forslagene fra det ærede medlem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 375/90
af Jean-Pierre Raffarin (LDR)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(26. februar 1990)
(90/C 125/121)

Om: Kommentarer efter kommissionsformandens medvirken i fjernsynsudsendelsen »l'Heure de Vérité«

Efter et indlæg af Kommissionens formand i udsendelsen »l'Heure de Vérité« (Sandhedens Time) på det franske fjernsynsprogram »Antenne 2« udtalte et medlem af den franske regering: »Han taler som en regeringsleder til trods for, at han ikke er andet end en topembedsmand«.

Hvorledes har Rådet reageret på denne indskrænkende udlægning af EF-Kommissionens rolle?

Svar

(10. april 1990)

Rådet tager ikke stilling til erklæringer, der fremsættes i andre fora.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 383/90
af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. februar 1990)
(90/C 125/122)

Om: Gentagne klager over den alvorlige trussel mod Doñana-naturparken

Det naturområde i Spanien, som er bedst kendt i resten af verden, er udsat for en alvorlig trussel. I en videnskabelig rapport udarbejdet af højt ansete internationale eksperter påpeges den alvorlige trussel mod Doñana-naturparken, hvor der er planer om at opføre bebyggelser til turistformål, som vil kunne opbruge vandressourcerne i et område, hvor vandet er det eneste livsgrundlag.

Der er rettet megen kritik mod de omtalte planer vedrørende denne naturpark, og som et eksempel kan nævnes en kritisk rapport fra Verdensnaturfonden, der utvetydigt fordømmer den alvorlige trussel mod dette naturreservat, som er af stor betydning for hele Europa.

Der er indgivet anmeldelse for overtrædelse af EF-bestemmelserne; kan Kommissionen oplyse, hvorledes denne anmeldelse er blevet behandlet? Mener Kommissionen endvidere, at dens indgriben er påkrævet for at afværge den alvorlige fare, som den internationalt højt værdsatte spanske naturpark befinder sig i?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 572/90
af Alonso Puerta (GUE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. marts 1990)
(90/C 125/123)

Om: Anvendelse af EF-retten i forbindelse med Doñana-nationalparken

Doñana er den største og mest betydningsfulde af de spanske nationalparker. Der er tale om et enestående naturområde ved Guadalquivir-flodens udmunding, og det 75 765 hektar store område består af tre klart afgrænsede økosystemer, nemlig marsk, kratkov (maki) og klitter.

De skader, der er påført miljøet i nationalparken Doñana, er så omfattende og i visse henseender så alvorlige, at en omgående indgriben fra Kommissionens side er nødvendig, for at få de spanske myndigheder til effektivt at anvende EF-retten vedrørende beskyttelse af naturområder.

Den alvorlige situation, som nationalparken Doñana i dag befinder sig i, forværres nu af planerne om at bygge et stort hotel- og boligkompleks kaldet »Costa Doñana« i et område, der grænser op til nationalparken.

Eftersom Doñana-parken ud fra et biologisk synspunkt er et af de mest værdifulde naturområder i Europa og et område af stor betydning for beskyttelsen af de vilde fugle, bedes Kommissionen besvare følgende:

1. Mener Kommissionen ikke, at situationen kræver, at der omgående rettes henvendelse til de spanske myndigheder for at sikre, at direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (*) samt direktiv 79/409/EØF (**) om beskyttelse af vilde fugle anvendes i forbindelse med byggeprojektet »Costa Doñana«?
2. Vil Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den vil træffe for at hindre nye overgreb på Doñana-naturparkens økologiske værdier?

(*) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

(**) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
på skriftlig forespørgsel nr. 383/90 og nr. 572/90
(5. april 1990)**

Kommissionen skal henvisse de ærede medlemmer til sit svar på mundtlige forespørgsler H-169/90 fra Pedro Pacheco Herrera og H-280/90 fra José Luis Valverde López under spørgetiden på mødet i marts 1990 i Europa-Parlamentet.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 471/90
af Maria Santos (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. marts 1990)
(90/C 125/124)**

Om: Demokratiseringsprocessen i Sydafrika

Præsident De Klerk iværksatte for nylig en række foranstaltninger til afskaffelse af apartheid-systemet, bl.a. den længe ventede løsladelse af Nelson Mandela, samt legaliseringen af ANC og andre politiske bevægelser og partier.

Til trods for disse positive foranstaltninger kan der ikke blive tale om nogen politisk normalisering eller indførelse af et ikke-racistisk demokrati, så længe menneskerettighederne fortsat krænkes.

Er det Kommissionens hensigt at opretholde det politiske pres og navnlig fastholde de økonomiske sanktioner, indtil der har været afholdt frie og demokratiske valg, så længe der fortsat er undtagelsestilstand i Sydafrika, og samtlige politiske fanger ikke er blevet løsladt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(6. april 1990)

Kommissionen skal henvisse det ærede medlem til sit svar på mundtlig forespørgsel H-222/90 fra Christos Papoutsis under spørgetiden på mødet i marts 1990 i Europa-Parlamentet.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 505/90
af Cristiana Muscardini (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. marts 1990)
(90/C 125/125)**

Om: Foranstaltninger mod krybskytteri

Bern-konventionerne overtrædes i mange fællesskabslande, bl.a. i Italien, særlig hvad angår krybskytteri mod rovfugle, storke og andre arter, der generelt er beskyttede under deres træk. Dette sker på trods af de mange klager og indsigelser, der er fremsat offentligt af borgere, parlamentsmedlemmer og miljøforeninger; i flere tilfælde har jagttilsynet tilsyneladende heller ikke opfyldt sine forpligtelser, hvilket der er givet meddelelse om fra flere sider, f.eks. vedrørende områder i provinserne i Reggio Calabria og Messina i Italien. I forskellige områder af Fællesskabet indebærer krybskytteriet også tilstedeværelsen af personer, der er mere eller mindre ulovligt bevæbnet, samt opførelse af faste punkter for krybskytterne (opbygget af træ eller mursten), som også kan bruges til andre ulovlige formål.

Kan Kommissionen oplyse, om den agter at fremme en mere aktiv intervention fra de nationale skovtilsyn og fra miljøministerierne samt iværksætte et oplysningsprogram på EF-plan mod krybskytteri og oprette et datacenter om de faktiske forhold vedrørende fangst af eller drab på dyr, der tilhører beskyttede arter?

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 547/90
af Francesco Speroni (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(16. marts 1990)

(90/C 125/126)

Om: Krybskytteri i de syditalienske provinser

Krybskytteriet i de syditalienske provinser, som støder op til Messinastrædet, rammer i betydelig grad rovfugle og andre trækfugle og udgør et alvorligt overgreb mod den europæiske fauna i betragtning af, at der ofte dræbes eksemplarer tilhørende fredede arter i et omfang af over 50% af trækkene.

Da denne type ulovlig jagt hovedsagelig foregår fra faste udkigsposter, som består af en slags cementkasematter, kunne en bekæmpelse af denne forkastelige aktivitet blive

yderst effektiv, hvis de tilsynsførende myndigheder havde viljen hertil.

Men under forskellige påskud, som dækker over medskyld i bevarelsen af en beklagelig tradition, der vidner om mangel på respekt for naturen, svigter disse myndigheder tværtimod deres opgaver, således at krybskytterne ustraffet kan begå disse forbrydelser.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at forhindre, at en sådan uciviliseret og ulovlig praksis fortsætter?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
på skriftlig forespørgsel nr. 505/90 og nr. 547/90
(18. april 1990)**

Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en grundig undersøgelse af det af de ærede medlemmer rejste spørgsmål og skal så snart som muligt meddele resultatet af sine efterforskninger.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 570/90
af Jean-Marie Le Chevallier (DR)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(16. marts 1990)
(90/C 125/127)**

Om: EF's indvandrerpolitik

Agter Rådet på baggrund af det indre marked i 1993 og åbningen af EF's indre grænser, navnlig efter Schengen-

aftalerne, at udarbejde et dokument om EF's indvandrerpolitik?

Agter Rådet at bekæmpe den ulovlige indvandring, begrænse udstedelsen af visa og opholdstilladelser til indvandrere fra tredjelande og øge kontrollen ved EF's ydre grænser? Hvilke foranstaltninger påtænker Rådet at træffe i så henseende?

Svar

(10. april 1990)

Ministrene med ansvar for indvandring vedtog på deres møde i Paris den 15. december 1989 en erklæring, som danner rammen om den politik, ministrene følger på indvandrerområdet. Erklæringen er offentligt tilgængelig, og det ærede parlamentsmedlem kan få den udleveret, såfremt han endnu ikke er bekendt med den.

I erklæringen giver ministrene udtryk for ønsket om at bevare vore staters åbne holdning over for resten af verden. De bekræfter ligeledes medlemsstaternes ret og pligt til at bekæmpe ulovlig indvandring på deres område og på De Tolvs område som helhed.

Der gøres endvidere opmærksom på, at Det Europæiske Råd på mødet i Strasbourg udtrykte ønske om, at der udarbejdes en oversigt over de nationale holdninger med hensyn til indvandring med henblik på at forberede en drøftelse om dette spørgsmål i Rådet.

Da det tager et vist stykke tid at udarbejde en sådan oversigt, kan drøftelsen ikke finde sted før i andet halvår af 1990.